

“УЧИЛИЩЕ ЗА ИЗЦЕЛЕНИЕ”

РАБОТНА ТЕТРАДКА КЪРРИ БЛЕЙК

Скъпи сестри и братя в Господа, преди известно време с моя съпруг бяхме на кратка почивка с нашата малка внучка. Последният ден тя се къпеше в детското басейнче и тогава една майка доведе двете си момченца, малкото беше жизнерадостно и здраво дете, а по-голямото, около 7 годишно, беше видимо с нарушени движения и развитие. Както го гледах сърцето ми се изпълни с голяма жал и почувствах силно желание да кажа на майката, че има Един велик Лекар над лекарите, Който може да изцели детенцето ѝ. Казах ѝ за Исус, тя се зарадва, обнадежди, посъветвах я да чете Библията, да вярва, да се моли и така се разделихме. Но в сърцето ми остана нещо много тежко, една мисъл не ми даваше покой - как така християните сме толкова безпомощни? Исус изцеляваше, учениците му изцеляваха и днес има някои, които изцеляват - известни пастори със служения, гледаме толкова видеа, свидетелства, но как можеше да се помогне на тази майка, на която лекарите бяха казали, че не могат да сложат диагноза на детето ѝ, че повече от това не могат да му помогнат? Как можех да я пратя при брат Пламен Петров или при брат Илия Миланов, или при Т.Б. Джошуа и някои други?

Защо в църквите нищо не се случва?

Защо са болни сестрите и братята...

Защо аз съм толкова безпомощна християнка...

Защо в Словото пише друго...а в църквата никой не ни говори по този въпрос и не ни учи...никой за многото години нищо не показва, няма чудеса, няма знамения.....ИМА САМО БЕЗКРАЙНИ ПРОПОВЕДИ, пасторът говори, а вярващите седят пасивно, всичко е по план, програма...

Не станахме ли много религиозни? ...

И така вечерта се прибрахме удома и с моя съпруг се молихме - Боже, защо сме толкова безпомощни пред едно болно дете, защо Боже, защо освен да

кажем за Тебе не можем да направим нищо друго? Дай ни, Господи и на нас да можем да изцеляваме, когато имаме такива срещи.”

И още на другия ден Бог ни даде отговор, по чуден начин ни показа и от това, което видяхме отговорът беше - “АЗ ВЕЧЕ СЪМ ВИ ДАЛ”!

Ако и вие имате такива търсения, в тази работна тетрадка, която преведох за вас, ще намерите много истини които брат Кърри Блейк в продължение на повече от 30 години с Божията помощ е преоткривал в Словото, черпал е и от опита на истински Божии служители, по пророчество наследява служението на Джон Лейк и така разнася по света истината чрез своите учебни семинари, подготвя ученици Христови, разнася истината, че БОГ НИ Е ДАЛ на всички, които сме новородени християни дал ни е и власт и сила, за да изпълняваме великото поръчение на Иисус Христос - да отидем по света, да правим ученици, да изцеляваме, да възкресяваме, да освобождаваме, да кръщаваме, да благовестваме, тази истина, която е скрита от вярващите в църквите!

И така получили вдъховението ние с моя съпруг започнахме да полагаме ръце на болни и те се изцеляват пред очите ни!

Участвахме в такъв учебно-практичен семинар на брат Торбен в Холандия, там видяхме какво означава жива Христова църква от РАБОТЕЩИ ХРИСТОВИ УЧЕНИЦИ!

Скъпи сестри и братя в Господа, насърчавам ви, започнете и вие, полагайте ръце на болни, изцелявайте, изгонвайте бесове, освобождавайте, благовествайте, кръщавайте, изявявайте Божията сила, работете, защото и вие имате Светия Дух в сърцата си и Бог чака да работим, да станем истински работници на нивата Му, да спасяваме погиващите, да завземем от териториите на врага, да разширяваме Божието царство в името на Иисус Христос ЗА ПРОСЛАВА НА БОГА!

**На нас е поверено всичко това, много е и много ще ни се търси като плодове!
Иисус идва скоро!**

Нека да се освободим от религиозните крепости в умовете ни, които ни пречат и да бъдем свободни и работещи според Писанията!

Бог да ви благослови!

Росица Иванова

УРОК 1

Ще започнем с мястото в Писанието, където Исус казва - "Ще познаете истината и истината ще ви направи свободни"

Но преди всичко истината ще ви ядоса....

През последните години в църквите в по-голяма степен е присъствието на жените. Процентът на жените е много по-голям, отколкото на мъжете.

Представата за Исус, за това какъв е бил Той стана замъглена. Много често Исус е представен в светлината на немощ и слабост.

Той пости в пустинята до изнемощение и на много картини Той е изобразен като носещ в ръцете Си агънце и др. подобни картини.

Евреите си представяха Исус - Месия, Когото очакваха да дойде, като силен и войнствен воин, но Той дойде като агне.

За втори път Исус ще дойде не като агне, но като воин.

Много църкви така и продължават да чакат агнеца, но Той ще дойде с железен жезъл и ще управлява като победител, воин, Цар!

Говорейки за изцелението много хора се обръщат към книгата

Изход 15:26

"Защото Аз съм Господ, твоят Бог, Който те изцелява."

Но много не четат, че в

Изход 15:3. се казва: "...Господ е силен Воевател; Името Му е Иеова..."

По този начин може да се каже, че мисията на Исус Христос се е състояла да бъде във война. Всяко едно Негово изцеление е било акт на война от страна на Божието царство против царството на тъмнината.

Затова, колкото повече ние се оприличим на воини, толкова по-добре ще действваме.

Ето как може да си представим себе си, ето един пример:

Веднаж аз се готвех да проповядвам на амвона и в този момент ме помолиха да подържа едно бебе, което беше заспало и се наложи да отида с него да проповядвам, защото родителите му не успяха да дойдат навреме.

Аз проповядвах с бебето в ръцете 45 минути. След това попитах Господа колко далече мога да отида в духовната война, колко силен и агресивен мога да бъда като воин?

Как трябва да представяме на хората Евангелието?

Ние трябва да бъдем като воини с меч в едната ръка и с бебе в другата.

Ние трябва така да владеем меча, че да не нараним бебето. Именно такъв баланс трябва да съблюдаваме в духовната война.

Много хора се стремят да получат помазание.

Имаше един евангелист Джон Лейк. Много след неговата смърт, хора са отивали в неговия дом и се допирали до стените, до дърветата и т.н., за да "поемат" помазанието. Но никой и не се е замислял какви хора са живеели след него в този дом...

Ние няма да говорим за помазанието, но за отговорността да правим това, което сме длъжни да правим. А ние сме длъжни да освобождаваме затворниците.

Какво е помазанието? Помазанието е това, което дава на човека възможност да направи нещо, което другите не могат. Ако вие встъпите в силата на вярата и Словото Божие, тогава всички вие ще можете да освобождавате затворниците.

Ябълковото дърво не се нуждае от това да му се окачи табела, че е ябълково дърво. Това се узнава от плодовете, които дава.

Много вярващи се стремят да окачат на себе си значки, титли, принадлежност, но най-голямата титла в служението са резултатите от служението.

Някои вярват в предаването на помазанието. Но кой може да ви даде това, което вие вече имате?

Всичко, от което се нуждаем е **ДА ВИДИМ ТОВА, КОЕТО Е В НАС, КОЕТО ВЕЧЕ ИМАМЕ!**

Главният въпрос е:

ЗАЩО ДНЕС НЕ СЕ СЛУЧВА ТОВА, КОЕТО ИИСУС ПОРЪЧА ДА СТАВА?

Иисус каза: "...Който вярва в Мене, делата, които върша Аз и той ще ги върши..."

Ние днес няма да провеждаме служения за предаване на дарби. Аз не мога да ви дам това, което вие вече имате!

Най-големият въпрос днес е: Дали хората, които твърдят че имат нещо (дарби или слово), дали могат да "произведат" живот?

Джон Лейк казваше: **"...Божият човек е длъжен да изяви Бога, или да разкрие Неговите действия ..."**

По този повод много вярващи спорят казвайки, че ние трябва да очакваме. Те седят и чакат в Неговите нозе.

НО ТОЙ ИДВА ПРЕДИ ВИЕ ДА ДАЙДЕТЕ. И ЩЕ БЪДЕ ТАМ ДОРИ ТОГАВА, КОГАТО СИ ОТИДЕТЕ.

Иисус дава само две причини, защо нещо не се случва:

1. НЕВЕРИЕТО ("...поради вашето неверие,,,")

2. ТРАДИЦИИТЕ (вие премахнахте Словото Божие и го заменихте с традиции)

Само това са препятствията за чудесата и изцеленията!

Но хората казват, "защо аз не мога да получа изцеление? Може би има някаква пречка за изцелението ми"...?

Единственото препятствие за изцелението това е, че вие вярвате, че има пречка...!

Някои задават въпроса - "Но кой метод работи най-добре?" И отговорът е - Този метод, в който ти вярваш.

Имаме пример със Смит Уигълзуърт(той започнал да бие хората, за да се изцеляват, той бутнал едно малко детенце по време на служение от сцената и то получило изцеление. Ако вие решите така да постъпвате е добре да изцелите детето преди да дойде при вас неговия баща ... :)

Някои казват, че това е било помазание. Това не е било помазание, но метод, който той използвал. Но как може да вярвате в такъв метод?

Когато Уигълзуърт бил млад, той имал апендицит и при него дошли да се молят младо семейство и когато се молили, мъжът скочил към него и го ударил в корема и Уигълзуърт бил напълно излекуван.

Всеки път, когато някой имал проблеми в областта на корема, Уигълзуърт го удрял по корема и той оздравявал.

Това не е било помазание, нито слово от Бога, това е бил метод, в който той е вярвал. Когато той е удрял хората, той е освобождавал своята вяра и хората са оздравявали.

Това звучи агресивно, но когато много хора са болни умират е по-добре да се използват и такива методи, отколкото да не се изцеляват.

(пример на Блейк) Когато моята дъщеря беше болна и всички хора, които ме учиха във вярата, най-добрите световни учители не можах да дойдат при мен на помощ, бяха заети, или не можех да се свържа с тях по телефона, не можех да им платя разходите и т.н. Моята дъщеря почина и ние я погребяхме. Всичко, на което ме бяха научили, всичко, което знаех не работеше! И аз започнах да изучавам задълбочено тази тема.

Аз преди това съм се занимавал като преподавател по военна подготовка и ръкопашен бой. Бог ме освободи от това. Но в моето минало беше заложено това военно изкуство и аз трябваше много да го изучавам. Когато трябваше да се науча как най-добре да тренирам ударите с краката си, аз намирах най-добрият треньор. Аз намирах най-добрите учители и се учех от тях.

И когато започнах да изучавам темата за изцелението, аз намирах най-добрите учители. Когато в моя живот това не работеше, аз започнах да изучавам живота на Уигълзуърт и на други.

Уигълзуърт е бил уникален със своите методи и вяра. Но той така и не е научил никога други!

Аз започнах да изучавам Джон Лейк и разбрах, че най-добрият учител е този, който оставя след себе си ученици!

Аз намерих, че той има дъщеря и зет, които са поели неговото служение и са го понесли по-нататък. Аз започнах да ги търся и ги намерих. В продължение на седем години ние поддържахме контакти. Всеки понеделник аз звънях на неговия зет. Ние разговаряхме надълго и аз задавах много въпроси и той се стараеше да ми отговаря, както може. След това аз в продължение на седмицата сравнявах неговите отговори с Библията. И така се появяваха още въпроси и аз отново звънях. В продължение на седем години ние общувахме така. Той ми даде списък с

хората, които бяха се учил при Джон Лейк и които бяха още живи. Аз започнах да ги търся и много от тях бяха починали, но много все още бяха живи. Аз се свързвах с тях и провеждахме беседвания, които записвах. Скоро през 1986 година дъщерята на Джон Лейк, която бях открил почина и аз знаех, че и на зетят не му остава още много време, поради възрастта му и той започна да предава всичко на мен. Първото нещо, което той ме попита е да му разкажа за моето свидетелство.

Не ми беше ясно защо той ме пита за това. Но аз започнах да му разказвам. Аз съм се родил в 1959 година, но през септември 1960 година ме ударила кола, моят баща не ме е видял, когато е давал на заден ход и ме е ударил с колата много лошо - откъснато е било дясното ми ухо и практически е бил смъкнат скалпа ми. Оперирали са ме 6 часа и са ми сложили 170 шева. Когато ме е ударил с колата, аз съм лежал там и той си мислел, че аз ще умра. Той е прибягвал до вкъщи, където у нас е имало празник и крещял, че е убил нашия син! Дядо ми ме е завел в болницата. Лекарят е казал, че всичко е загубено, детето ще умре и родителите да се готвят за погребение. Моята майка е отишла да се моли на Бог и казала: "...Господи той е Твое дете, аз го посветих на Тебе, ако той живее аз ще го възпитавам в Твоите истини..". След известно време лекарят дошъл и казал "...той ще живее, но през целият му живот ще бъде като труп..."

Моята майка отново се молила и казала: "...Боже, това не е правилно, ако той живее, нека бъде нормален..."

След това докторът казал, че аз ще живея, но няма да имам слух с дясното си ухо и ще бъда плешив.

На 16 септември 1960 година мен ме е блъснала колата.

И когато аз разказвах това на зетя на Джон Лейк, своето свидетелство, аз не споменах тази дата, защото никой преди това не ме е питал за това. Но той ме попита. Аз казах, че е било през септември месец, но той искаше да знае на коя дата е станало. Аз казах, че не знам и че ще попитам, и попитах майка ми, тя ми каза, че е станало на 16-ти септември. Когато аз му казах тази дата, зетят на Лейк каза, че той така и си е мислил! Той каза, че преди смъртта си Джон Лейк е произнесъл пророчество, че СЛЕД 25 ГОДИНИ, 25 ГОДИНИ СЛЕД СМЪРТТА МУ, САТАНА ЩЕ СЕ ОПИТА ДА ОТНЕМЕ ЖИВОТА НА ЧОВЕК, КОЙТО ЩЕ ПОЕМЕ ПО-НАТАТЪК НЕГОВОТО СЛУЖЕНИЕ. В пророчеството се говорело, че този човек ще се роди в годината, когато страната ще престане да расте. Разбира се, че населението ще продължи да се увеличава, но това е означавало, че последният щат на Америка е бил обявен през 1959 година. Това е годината, когато аз съм се родил. Лейк е казал, че 25 години след неговата смърт дяволът ще се опита да убие този човек. Лейк е умрял на 16. септември 1935 година. След 25 години е било 16 септември 1960 година, когато мен ме удари колата. Всичко така съвпаднало и зетят каза - "...ние вярваме, че ти си този човек..."

Той ми каза, че във всичките си писма и телефонни обаждания аз съм преследвал само една цел, как да извърша или да изпълня това служение, а не как да получа помазанието на Лейк.

Той ни предаде това служение, всичките писма на Лейк и цялата документация, всичките фотографии, дневници, всичко, което е имал Джон Лейк. Той също ми предаде и адресите на тези, с които е работил Лейк и като говорех с тях аз проведох много беседи. Аз намерих една възрастна жена, която е била омъжена за сина на един от учениците на Джон Лейк. Когато Джон Лейк е пристигнал в Спокен, там имало толкова много болни и твърде много плодове на изцеления са станали, но той не бил физически в състояние да се моли за всеки един от тях. Тогава той започнал да обучава хора на Божественото изцеление.

Той просто им е обръщал вниманието на това, което казва Библията за изцелението и е действал в това. В продължение на 5 години са били излекувани 100 000 човека с медицинско потвърждение. Това означава, че средно по 20 000 човека са били изцелявани за година.

Лейк обучил 16 човека, които са извършили тези плодове. Тази жена се е омъжила за един от тези 16 човека.

След това Джон Лейк е заминал за Тексас и е основал там църква и на първото служение там били 1000 човека, 800 от които били физически болни.

Той им казал - "...ако бъдете с мен 30 дни, вие ще се изцелите..." Той направил заявление, че ако в продължение на 30 дни тези хора, които ще бъдат при него и ще слушат поученията му, ако не бъдат изцелени, той ще им даде по 500 долара...

На нас ни се струва, че ние трябва да уредим всичко и да подготвим почвата за изцелението, но той казал, че ако човек се старее, но не се изцели, ще му даде 500 долара.

Когато аз намерих тази жена, аз ѝ зададох въпроси, които задавах и на всички останали. Тя беше твърде стара и каза, че аз ще получа всички отговори, ако имам Наръчника за изцеление. Аз казах, че не зная къде да го намеря. Тя каза, че у нея има копие от него. След смъртта ѝ тя ми остави тази учебна книга.

Бог не се нуждае от особени условия, за да се движи и да действа.

Ако на нас са ни необходими условия, тогава на нас ни е нужен някой друг бог. Не трябва да чакаме докато всичко бъде правилно и прекрасно, за да действа Бог. Бог не е разглезен естраден артист, който чака всичко да е пригответено, за да излезне на сцената да пее...

Всичко, което е нужно е да има болни хора, за да действа Бог.

Във вашия живот избягвайте хора, които ви потискат или ви дърпат надолу. Желязото наточва желязо. Служете на слаби хора, но не се учете от тях. Ако дойдат при вас и вие ги попитате - "как сте?" и те ви кажат - ".. но всичко е лошо,..." дайте им нещо да прочетат.

Ако вие искате да стигнете далече в Бога, аз ще ви кажа, че ще бъде време, когато ще се случи да отивате съвсем сам. Не се бой да отиваш сам. Това не е бунтарство. Дори и когато си сам против това, което не е правилно, не се бой!

Църквата се приближава към РЕВОЛЮЦИЯ между истината и религията! Има такива, които обичат религията, на тях им харесва удобството, комфорта на религията.

Иисус не беше такъв!

Той изразяваше нетърпимост към религиозността.

Религиозният свят не можеше да Го търпи и Го убиха!

Вас също ще преследват. Ако ли не, то Иисус каза, че ще бъде горко вам, ако всички говорят за вас добро. Аз не говоря за нещо лошо, вие трябва да имате добра репутация. Но нашата задача е да разрушим човешките традиции и след това ще остане Словото Божие, и Неговото Слово работи! Средната църква се движи в 10 процента изцеления - или един на 10 се изцелява!

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ГИБЕЛТА НА ПЪРВАТА ДЪЩЕРЯ НА К. БЛЕЙК

Когато се роди първата ни дъщеря, тя имаше тумор от малки кръвоносни съдове на езика. Туморът беше с размер на юмрук. Кръвоносните съдове можеха да се видят в този тумор. Цветът на тумора беше лилав от притока на кръвта. Тя се роди и ние нищо не знаехме за това, това беше неочаквано, беше отвратително. Направихме торбичка за този тумор, за да не виждат хората това нещо, но все пак се забелязваше. Лекарите казваха, че когато ѝ пораснат зъбите и си нарани езика, тя ще умре от загуба на кръв. Ние покривахме езика ѝ и се молехме в духа, докато я водеха в болницата, три пъти я водехме в болницата, имаше рана, туморът малко спадаше, но ние така и не можехме да се избавим от тази рана. Когато стана на 3 години тя се разболя от възпаление на белите дробове. Докторът дойде и каза, че всичко е добре, доведете я утре в болницата. Но на другия ден тя беше мъртва. Аз започнах да звъня на всички служители, които познавах, който би могъл да се моли за нея. Тогава никой не можа да дойде да се моли за нея, никой не можа да помогне. Тя почина и ние я погребяхме на следващия ден. Когато я спускаха в ямата, малкия бял ковчег аз стоях там и дадох обещание на Бог. Аз казах - "...Боже, никой не беше редом до мене, когато имах нужда от молитвена помощ, но ако Ти ме научиш да изцелявам, аз ще бъда редом с тези, които биха имали нужда от молитвена помощ..."

Когато аз получих Наръчника от тази жена аз започнах да го изучавам и бях удивлен! Всичко, което аз знаех до сега се срина! Аз учех при най-добрите по това време, но всичко, което знаех от тях за условията, при които действията изцелението, беше неправилно. Всичко, как трябва да се практикува изцелението и всичко, което се говореше за него, беше неправилно!

Аз реших в себе си, че ще забравя всичко, което знаех и ще започна от нулата. Аз започнах да изучавам този труд на Лейк и изведнаж аз промених подхода си към молитвата за изцеление. Вместо да се обръщам към Бога за изцеление, аз започнах да се обръщам и да заповядвам на болестта или немоощта, какво трябва да направи. В Новия Завет няма нито едно място, където би се говорило за това, че трябва да се обръщаме към Бога за изцеление. Ние сме длъжни да разберем, че на нас ни е необходимо да станем нещо подобно на полицаите или военните - войниците в духовната сфера.

По-рано аз мислех, че е необходимо, ние като полицаи да показваме на хората престъпленията, които те са направили против Бога. До известна степен това е така. Хората трябва да знаят истината за греха и как да се избавят от него. Но престъпници против Бога това са болестите, греховете, бесовете, всичко, което се въздига против Божието познание. Нашата задача е да ги намерим и да ги разрушим. Да не ги оставяме да си играят с нас и с хората, нашата задача е да ги съсипе. Именно така се промени моят подход към молитвата. Аз започнах да заповядвам, вместо да моля. Незабавно нашият успех в изцелението започна да набира скорост. След като аз промених подхода си към молитвата, аз промених и това, в което вярвах.

Всичко се свежда ето до какво: Вие получавате това, в което вие вярвате по време на молитвата. Ако вие вярвате в прогресиращо постепенно изцеление, преди всичко вие ще получите това. Ако вие вярвате в мигновено изцеление, това е което ще получите.

Аз също така престанах да разчитам на вярата на хората, за които се моля. Аз открих, че Иисус говореше на хората да вярват в това, което те искат да получат, обаче Той не разчиташе на тяхната вяра. Когато у хората нямаше вяра, Той имаше вяра заради тях.(пример с Лейк и един човек, който се нуждаел от молитва, но не вярвал в нищо) Лейк казал, че в него има достатъчна вяра за двамата. Той е писал, че не се е молил за човека, но е позволил на Духа на живота да се докосне чрез него до човека, за да изгони болестта.

Много вярващи биха казали, че нищо не трябва да се прави, ако човекът не вярва.

Болестите и немоощите идват от ада!

Те не са изпратени, за да ни научат на нещо или да ни направят по-добри.

Те идва, за да ни унищожат!

Повечето лекари по-добре разбират сърцето на Бога, отколкото болшинството вярващи! Тяхната работа и задача е да отстранят или да

намалят болестта и страданието. Но много християни мислят, че Бог по такъв начин използва болестите за наше благо. Болестите никога не правят нищо по-добро!

Проблемите и скърбите не ни правят по-добре, те разкриват това, което е вътре в нас. Нито една армия не е донесла слава на генерала, показвайки това как много войници могат да страдат в ръцете на врага.

Славата идва от победата над армията на врага! Нашата задача е да победим, а не да показваме на Бог как можем да страдаме от болести и немощи!

Страданията в Новия Завет са страдания само за това, че ние сме готови да отидем, да претърпим всичко в името на проповядването на Благовестието. Павел ни дава ярък пример на страдания заради Благовестието. Той казва: "...аз претърпах три пъти корабкрушения, скитания, гонения, побой, бичувания, в тъмници, в глад и жажда, в неспане, в студ и голота, бит с камъни, много пъти и на смърт и т.н. Това е знакът на неговото апостолство. Той не казваше -" погледнете на моя нов автомобил, как Господ ме благослови, погледнете моя дом..."

Много хора ми казват - "...аз вярвам, че Бог ще ми даде воден скутер..."

Аз им казвам - "...О, да, Иисус именно за това умря на кръста за тебе, за да ти даде скутер, който ще те отпрати на езерото, само че... огненото..., ако не се покаеш..."

Моята отпуска или отдих се заключава в четене на Словото Божие или молитви за болните.

Хората ме питат, какво правя през време на отпуската си?

Аз нямам отпуска! Знаете ли защо? Защото за болестите и бесовете няма отпуска!

Много вярващи изгубват седмици, за приготовленияа за празник, но в това време ракът продължава да яде телата на хората.

Това тук не е просто семинар за изцеление, това е живот и смърт. Хората или ще умрат, или ще живеят в зависимост от това, какво вие ще вземете от тези уроци. Вие трябва да разберете, че до когото се докоснете той ще живее, и до когото не се докоснете ще умре. Вие по друг начин вече ще започнете да гледате на своите ръце. Вие няма да говорите за помазание, но за това как вие още можете да станете полезни за Бога. Вие ще молите Бога да ви покаже това, което препяства вашият напредък, за да отстраните от пътя си всичко.

Църквата днес не се протяга към това, с което трябва да се храни. Всички казват "...Ето, още една нова книга..."

Много църкви не се движат в Духа Божий, а от издателите на книги.

Това не е просто семинар, но е въпрос на живот и смърт. Когато ви позвънят в 2 часа през нощта и вие ще се стараете да успокоите този човек, защото

човекът ще вика и ще плаче, когато неговото дете или умира или вече е починало.

Това, което правим трябва да работи навсякъде. Ако това не работи навсякъде, където и да е, това не е Евангелие!

Повечето, от това, което практикуват църквите по отношение на изцелението на запад, няма да работи напр. в Индия. Как ще разберете, узнаете у всеки родовите грехове, или проклетия, или къде човек е отворил врата на дявола...

Аз искам да отделя малко време за наследствените, родови проклетия. Ако ти си Християнин, родовите проклетия не се отнасят за теб.

Нашето поколение или род преминава към Исус Христос. Но почти всички Християни или не знаят за преимуществата на техния завет, или не практикуват преимуществата на новородението си.

Ако се говори за родови проклетия, тогава ако бащата е бил алкохолик, то синът ще стане алкохолик. Но ако синът не стане алкохолик и ако той е единствен в семейството си, проклятието няма на кого да отиде.

Но ако моят род сега започва с Исус, тогава проклятието отива към Него и Той е станал проклет заради мене, за да имам аз родови благословения, а не родови проклетия.

Павел казва, забрави миналото и се движи напред.

Нашата задача е тази - да освободим затворниците, а не да им показваме техните недостатъци. На нас просто ни е необходимо да бъдем воини.

Воините влизат на територията на врага, за да освободят заложените и затворниците и не решават кого да освободят и кого не, или кой заслужава свобода, и кой - не. Всичко е много просто, дяволът е поразен! Но на нас ни е необходимо да намерим огнищата на неговото съпротивление и да ги унищожим, разрушим. Да се унищожат, да се изгонят!

Но най-напред трябва да се избавим, да се отървем от глупавите вярвания, убеждения, които казват - "...но как е това?.."

Няма нищо, което може да спре силата на Бог!

Ако грехът спре силата Божия за вас, тогава вие не сте спасени!

Но вие бяхте в грях, когато Божията сила ви освободи!

На вас ви е необходимо да решите за себе си, че вие няма да се предадете пред вашата болест, немощ и т.н.

Само когато станете толкова решителен, тогава болестта си отива.

Нашият кръст не са болестите, а хората

УРОК 2

Ние трябва да разберем ясно, че нито званията, нито титлите, нито пагоните означават нещо. Значение има само това, какви плодове можеш да принесеш!

Ние ще ви представим няколко свидетелства на хора.

Когато вие изучавате нещо, което е по-добро от всичко трябва да подходите към това така, сякаш нищо не знаете. Не е нужно да задавате въпроси за това, как да съвместите по-доброто ново нещо с това, което вече знаете.

Преди всичко, ако това, което сте знаели по-рано е работело за вас, то вие не бихте слушали сега тук нашите лекции-уроци.

Вие навярно сте слушали много за изцелението, но вероятно всичко това, което сте слушали не е работело. Някои хора започнаха да говорят за правилното хранене, те започнаха да разчитат повече на него, на диетите, отколкото на Божията сила.

Днес практически не е възможно да се придържаме към правилното хранене. Него просто го няма или струва много пари. Това, в което вие влагате своята вяра освен в Бога, ще ви разочарова.

Разбира се, че съществуват болести предизвикани от недостатъчна храна и витамини в организма.

Тогава вие ще зададете въпроса - "а как така тогава, всички болести са от дявола?" Всичко, което води към разрушаване и унищожение на тялото попада в категорията на неговото действие! Затова не е важно дали болестта се явява непосредствено от демон, който я предизвиква, или тя е в резултат от разрушение в организма, или от неправилно хранене, или даже от въздуха, който дишаме, всичко това е работа на дявола(който краде, убива, погубва).

Когато ние се обръщаме към болестта, ние се обръщаме към нея като към дявола. Ние се отнасяме към болестта като към личност и ѝ говорим да направи това, което ние искаме да направи. Например, ако болестта е рак ние говорим - "дяволе, аз говоря на теб и ти заповядвам, махни се, излез в името на Иисус Христос"!

Ние също казваме "рак" или каквото и да е друго, "излез, махни се далеч"! Но всичко това се отнася към това, че болестта знае (краде, убива, унищожаване), дяволът знае, тялото знае за какво говорим ние.

Много често по-рано сме слушали за това, че хората предлагат формула или схема за молитва. Как да се молим за това или онова? Това, което вие говорите не е толкова важно, както това КОЙ говори. Дяволът слуша вас не защото вие говорите правилните думи, но защото вашето име е записано на небето! Той слуша, защото вие сте свързани с най-Главния, а не защото вие говорите правилно!

Съществува основен метод, но той не е формула. Основният метод е да разберете названието или името на болестта и ако това не е възможно, поне

да разберете симптомите. След това вие заповядвате на болестта или симптомите да напуснат в името на Иисус Христос.

Когато човек стои пред мен и иска да се помоля за него, в този момент аз не се обръщам към Бога. Ако аз говоря на Бога за болестта на човека, как мислите, какво ще ми каже Бог? Бог ще каже:

"1Петр. 2:24. Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте."

Ще ми каже ли Бог нещо друго? Не, Той нищо друго няма да каже. Защото Той няма да нарушава Своето слово. Затова, защо аз трябва да говоря с Бога за изцелението?

Ние казваме - "Господи, ако е Твоята воля за това изцеление, изцели този човек..."

И какво ще каже Бог?

Не, не е Моята воля...?!

Божията воля ли е да бъде спасен всеки един човек?

Разбира се.

Изцелението е част от спасението!

"Спасение" и "изцеление" в оригиналния текст на Библията е една и съща дума. (Но богословите при превода в зависимост от действието са превели според резултата, който се получава - дали е спасение, дали е изцеление.)

Когато Иисус изцеляваше болните се пише, че ги е изцелил, а не спасил, макар че изцелението е също спасение от болестта и от сатана).

Но всичко се свежда до това, да разберем кои сме ние в Христос.

Ние ще говорим повече за това, кои сме ние в Христа, отколкото за конкретни изцеления.

Ако на нас ни са необходими 3-4 часа, за да изгоним демона, можем да кажем, че ние въобще сме безполезни.

Библията не ни казва, че трябва да консултираме човека в когото има бяс докато той не излезне.

Библията казва, че ние трябва да го изгонваме и изхвърляме. Консултиране е необходимо за ученичество на вярващите, но не и за изгонването на демоните.

Помазаният учител прави сложното просто, а показният учител прави простото усложнено, сложно.

Библията е твърде проста. В нея няма нищо тайно. Но хората казват - "искам да стигна до дълбочините й...искам да чета между редовете й..."

Други казват - "...на нас ни е нужно да стигнем до твърда храна..."

Твърдата храна съвсем не е това, което вие си мислите.

Християнството се превръща в гностицизъм. Всички искат да знаят тайни.

Ето защо е тази елитна група, която иска да знае тайните на Библията.

Иисус каза:

"Йоан 18:20. Исус му отговори: Аз говорих явно на света, винаги поучавах в синагогите и в храма, гдето всички юдеи се събират, и нищо не съм говорил скришно." Или Той каза, че нищо не е говорил тайно, а всичко е вършел явно.

Често хората искат да създадат определена атмосфера за изцеление.

На вас не ви е необходима атмосфера.

Иисус нямаше атмосфера. Исус нямаше музиканти, нямаше хвалебен хор, който да ходи след Него по петите Му. Той не казваше - "Изпейте тази песен още веднаж, аз чувствам помазание"

Когато вие отидете на улицата или в големите магазини, и се молите за някого, вие не му пуцате CD с песни за изцеление, за да се създаде атмосфера.

Вие сте атмосферата!

Ако вие знаете кои сте, тогава където и да отидете вие сте тази атмосфера! Дяволът ще знае кои сте вие и където и да отидете вие сте духовната власт! Бесовете ще се разбягат, дори преди да започнете да се молите. Ние вече сме видяли такова нещо, когато хората падаха на пода, преди да се докоснем до тях.

Ние на такива хора полагаме мигновено ръце, защото често това са демони, които не искат да полагаме ръце на този човек.

Аз съм виждал как се изцеляваха хора като се нарушаваше цялата традиция която сме създали в църквите.

"Бог теб няма да те изцели, докато не изправиш живота си..." Това не е истина!

Ние виждаме как големи грешници се изцеляват по-бързо от вярващите.

Често вярващите разчитат на своите си дела.- "Аз бях учител в неделно училище, аз помагах на хората и т.н.. Аз не разбирам защо това нещо ми се случи, защо дойде на мене..."

Но когато идват грешници те казват - "Аз нямам нищо и ако Господи Ти ме изцелиш аз ще знам, че Ти Си добър Бог..." Те се изцеляват, защото знаят, че не заслужават изцеление, че не са достойни.

Всъщност никой не е достоен, никой не заслужава, никой не може да заслужи изцелението си.

Ние не трябва да избираме кой да бъде изцелен. Исус каза - "болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, бесове изгонвайте, даром сте получили, даром давайте". Това не е проповед за финанси, за пари, а Исус е казал, че вие сте получили даром, като дар тази сила и даром, като дар я давайте. Изцелявайте всички, навсякъде и винаги!

Това е много просто. Но ние често мислим, но може би Бог нещо прави в живота на този човек. Може би Той жъне това, което е посял. Аз никога не бих искал например вярващ, четящ Библията полицаи да охранява моя дом. Защото, ако той патрулира в моя квартал и види как от моя прозорец излиза крадец с моя телевизор, той би се обадил незабавно по радиостанцията си

на диспечера и би казал - "виждам как от прозореца на ..Иван напр. се промъква крадец с телевизора му, какво да правя?"

И ще му кажат - "а как мислиш ти, какво си длъжен да направиш?"

" Но аз мисля, че трябва да се свържа с началника, за да разбера какво да правя?"

Ще му кажат - " Ти си давал клетва да служиш, да защитаваш, да пазиш закона, противозаконно ли е да се краде телевизор"?

"Да, но Иван може би е пожънал това, което е посеял (в смисъл, че нещо е направил и заслужава да му откраднат телевизора)..."

Ето, защо аз не искам вярващ полицаи да ме охранява и пази...

Ще му кажат - "арестувай този крадец, доведи го в участъка и си предай оръжието и значката, ти си твърде глупав за тази работа..."!

Защо за полицаите това е неправилно мислене, а за вярващите е правилно?

Тези хора, с които Иисус трябваше да се справя бяха също такива грешници, както и днес. Ако има родови проклетия днес, то те са съществували и тогава. Как става така, че Иисус нито веднаж не е разрушавал такова проклетие. Около Иисус имаше множества хора. Вие знаете какво е това множество, вие помните, когато Той умножи хляба и рибите, с Него бяха 5 000 мъже, а с броя на децата и жените може би са били около 20 000 човека...

Ако се проведе изследване сред християните ще се окаже, че болните са много, а ние като вярващи трябва да бъдем здрави и ние трябва да изцеляваме хората.

Ние открихме, че от всички хора, на които служихме и сред които бяхме 90% от тях се нуждаеха от изцеление.

Не е важно в църквите дали е така или не.

Ако се предположи, че такава статистика е била правдива и по времето на Иисус, тогава 90 % от хората в множествата са били също болни. Няколко пъти в Новия Завет е казано, че Той изцели всички! Ако около вас има тълпа от 20 000 човека, тогава 90 % от нея ще е 18 000 души.

Тогава Иисус изцели всички тях, което означава, че Иисус е бил най-добрият проповедник, Който някога е живял!

И обърнете внимание, всичко това означава, че Иисус не се е занимавал с техните родови проклетия, не се е ровил в тяхното минало, а просто е изцелявал. Ако Той не е правил това, тогава защо на нас ни се струва, че ние сме длъжни да правим това?!

Ние се явяваме представители на Христа. Затова представителят няма право да говори или да върши каквото и да е, което този Когото предствалява не е говорил и не е вършил това!

На хората се казва - "когато ще имаш достатъчна вяра, ела и ние ще се молим за теб"

Когато те ще имат достатъчна вяра, тогава няма да им е нужно да отиват за молитва.

Често хората са ми казвали, че този или онзи им е казал да отидат при тях, когато, ще имат повече вяра.

Иисус никога, на никого не е казал това!

Всичката вяра, която те са имали е била вяра просто да отидат при Него.

Хората казват, че е нужно да имаш своя вяра. Но кой е имал вяра в случая с Лазар? Лазар не е имал вяра, той не би умрял иначе. Кой имаше вяра в този случай? Иисус!

По времето на служението на Джон Уесли 247 човека са били изцелени.

По времето на служението на Уилям Бут не са били изцелени толкова хора, но е имало и възкресения от мъртвите.

Джон Уесли навсякъде е яздил на кон, който се казвал Ханк. Той е пропътувал с него хиляди километра. Веднаж конят, когато били на път започнал да куца и не можел да продължи по пътя. Той се помолил за коня и конят се изцелил! И той на всички е казвал - "добре, че Ханк имаше вяра за изцеление"

Ние трябва да разберем, че в изцелението има отговорност. Заповедта учи, че ние изцеляваме хората не според тяхната вяра. Изцелението е акт на война, за да разрушим делата на дявола. Ние можем да имаме вяра за другите хора. Всичко става много просто и лесно, когато осъзнаем, че това е война.

Когато болният човек стои пред мен аз изпитвам огромно състрадание, поради неговото положение, но аз вече не забелязвам самия човек, той престава да съществува, всичко, което остава и всичко, с което аз имам работа е аз самият и дяволът. Вътре в мен е Бог, Той е откъм мен, Той ме поддържа, подкрепя, човекът пред мен е полето за битката, вече няма значение, в смисъл дали вярва той или не, това не е важно. Дяволът е длъжен да слуша мен, независимо дали самият човек вярва или не.

На всеки ученик, когато Иисус призова, Той винаги даваше власт да проповядва и власт над болестите и немощите. Той никога не изпрати някого да проповядва, без да даде на този човек власт над болестите и немощите.

Ако това е така, тогава съгласно Евангелието от Лука аз имам власт над всеки бяс, над скорпиони и змии. Затова те ще слушат мен, независимо в кого се намират!

А какво, ако човекът иска те да бъдат в него? Не е важно, все едно, изгонвайте ги!

Ако човек така много иска те да бъдат в него, той отново ще ги намери, както и първия път. Те ще се радват в седем пъти повече.

Иисус говори за това, когато бесът излезне от човека, но човекът не се е променил, не се е покаял, бесът се връща и води със себе си други 7 бяса. Това говори, че човекът сам е пожелал да има в себе си тези бесове. Но някой е изгонил този демон, който човекът е искал да има в себе си. Но ние често започваме да питаме: ако се освободиш ти ще живееш ли правилно? Аз не мисля, че някой ще каже: о, не, аз отново ще започна да се занимавам с това, с което съм се занимавал преди. Много хора дори не знаят как да бъдат свободни.

Ще изцели ли Бог куц човек, който след изцелението ще отиде да се весели в дискотеката?

Да, ще изцели. Когато Бог ви спаси и вие не престанете да съгрешавате. Бог знае предварително какво ще се случи.

Да, ето така, но как Той ви спаси? Вие не престанете да съгрешавате изведнаж, когато Той ви спаси.

Всички тези традиции, които ние си пострихме не издържат Библейската критика или личния опит. Ние трябва повече да се ръководим от Библията, отколкото от личния опит.

Получава се така, че личният опит на църквата ни диктува това, дали това, което се говори в Библията е истина или не. Истинността на Библията се изгражда за много хора от опита.

Ние казваме, може ли да се получи изцеление, когато присъства неверие или има липса на вяра?

Да, може, Иисус изцеляваше посред неверието. Към Иисус дойде човек, който каза - "помогни на моето неверие" Но въпреки това, момчето на този човек беше изцелено.

Да, но други казват, че Иисус не е могъл да направи чудеса там поради неверието им. Религиозните хора винаги вземат само част от стиха. Във втората част на този стих се казва, че е положил ръце на не много и ги изцелил. Дори сред неверието Иисус изцеляваше. Ние не знаем какви велики дела Той не е могъл да направи там, но на нас за това не ни е казано.

Ако Той е правил това при неверието, значи, че е положил ръце и ги е изцелил, то може да се каже, че днес при най-огромната вяра в нашите църкви това ще бъдат най-големите дела. Всичко това, което ние сме създали, не издържа критиката, доколкото ние направихме себе си безсилни. Ние като боксьори се забихме в ъгъла на ринга и чакаме когато всичко трябва да бъде правилно, угодливо, преди Бог да ни помогне, преди да започнем да освобождаваме хората. На нас ни се струва, че това вече е

пробив, когато се изцелява един от десет човека. За този един това всичко добро, но как е за другите 9 болни?

Иисус изцеляваше всички. Затова, докато ние не стигнем до това няма да бъдем добри Негови представители.

Когато ние започнахме да се молим, след като имах в ръцете си Наръчника на Джон Лейк, у нас вкъщи имаше много хора. Дойде един човек, когото бяха отровили. На някого не беше се харесал и в напитката му бяха сипали нещо и той се отровил. Това повлияло върху тялото му така сякаш има СПИН. Той в началото и така си мислел, че има СПИН. Той отслабнал твърде много и не можел да яде нищо.

Ние проведохме семинар по изцеление и той помагаше да се довеждат хората за молитви. В края на краищата той дойде сам и искаше да се молим за него. Той страдеше от болки. Ние поговорихме с него за болестта му и аз дори не се молих, а попитах каква е причината за тази болест? И той каза, че не може да яде нищо и че ако яде храната тя не се задържа.. Аз го попитах - "ако ти би могъл да ядеш сега, какво нещо би пожелал да ядеш?" Той каза, че би изпил вкусен млечен шейк, какъвто продават в Макдоналдс. Аз му казах - "Отиди и го изпий!" След две седмици аз го срещнах в магазина, той излезе от мексиканския ресторант, който е редом до магазина. Попитах го как са нещата. Той каза, че след като изпил този млечен шейк, той може да яде всичко и нищо не му се случва вече.

И вие ще попитате, дали Светият Дух ми е казал, да му кажа да изпие този млечен шейк? Не, не ми е казал. Аз помня историята, когато при Уигълзуърт е отишъл един човек, който нямал ляво стъпало, липсвало. Уигълзуърт му казал да отиде и да си купи чифт обувки. Човекът си помислил, че той е луд, но след това отишъл в магазина, казал на продавачката да му даде чифт обувки такъв и такъв размер, и продавачката казала - "но да, разбира се" и когато му ги донесла, човекът си обул дясната обувка и си сложил левия крак без стъпалото в обувката и когато той направил това стъпалото, ходилото му пораснало, израснало!

Бог не е казал на Уигълзуърт да каже на този човек да направи така. Не винаги идва глас("направи това, кажи това"). Ако на вас ви говори глас, това е великолепно! Но, ако няма глас движете се според Словото, според Библията

Хората винаги чакат водителство, но Библията казва, че вие сте управлявани.

В Римляните е написано:

Римляни 8:14. Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божи синове.

В оригиналния текст е казано - "всички, които са постоянно управлявани..."

Вие сте управлявани постоянно.

Видяли ли сте в Новия Завет, че ви е казано да чакате водителство за каквото и да е? Нито веднаж. Но се казва, че ние ще се изпълваме с Духа. Нашата задача е да се изпълваме с Духа, а Божията задача е да ни води. Ако вие сте изпълнени, Бог ви управлява.

Но в този пасаж за водителството на се говори за водителство, за да изцеляват и проповядват, но за водителство, за да се умъртвяват делата на плътта. Или с други думи, ако вие умъртвявате делата на плътта, тогава Духът Божий ви управлява и води, защото ако се умъртвява плътта, тогава тя не ви управлява.

Аз казвам, че в Новия Завет никъде не е писано да очакваме нещо. Ние живеем в Новия завет, където ние имаме най-добрите обещания. Старият Завет не се отнася за вас. Да, в него има принципи и образи, но най-големият проблем на църквата е това, че 99 % от вярващите живеят с мисленето на Стария Завет. Ако вие живеете с мисленето на Стария Завет, вие винаги ще бъдете слуга. Но, ако вие се считате за вярващ в Новия Завет, вие ще бъдете син!

Вие вярвате в закона за сеянето и жътвата. Вие жънете това, което сте засяли. Знаете ли, че този закон е бил задействан в Битие? Време за сеитба и време за жътва. Бог не е посял Сина, за да жъне роби и слуги. Бог е посял Сина, за да пожъне синове!

На евреите се казва, че Бог ще въведе много синове в слава.

Евреи 2:10. ...щото Онзи, заради Когото е всичко, и чрез Когото е всичко, като привежда много синове в слава...

Не роби, но синове!

Ние имаме мислене на роби. Хората искат да са роби, за да им казват какво да правят, кога да го правят и къде да го правят. В посланието към Галатяните се казва, че:

Галатяни 4:

6. И понеже сте синове, Бог изпрати в сърцата ни Духа на Сина Си, Който вика: Авва, Отче!

7. Затова не си вече роб, но син; и ако си син, то си Божий наследник чрез Христа.

В това послание към Галатяните се говори, че вие вече не сте роби, но синове, и така като сте синове Бог ви изпрати Духа на осиновление, Който вика Авва Отче, а ние казваме, ето, слугата Божий. Не, не си роб и не си слуга, но син, който служи!

Слугата няма права, той не знае, какво прави господаря му, но синът знае. Това, разбира се се отнася и за жените също. Всичко, което ние разбираме и научаваме от тези слова - това е свобода!

Не е задължително винаги да правим всичко правилно. Всичко, от което се нуждаем е правилното сърце.

Ако внимателно погледнем в Новия Завет, ние ще видим, че единствените хора, на които Иисус каза, че те имат голяма вяра, това е римският стотник и жената сиропфинекианка.

Този стотник беше разбрал, какво нещо е властта и затова Иисус каза, че "Аз не съм намерил такава вяра в Израил..."

Римският стотник каза, че знае, какво е това власт и признава властта. Затова и каза на Иисус (не е необходимо да отиде, само да каже слово). Този римски стотник е действал в много по-висока степен на вяра, от болшинството вярващи. Вярващите искат, Иисус да дойде по време на молитва. Те молят - "Иисусе, ела"!

Когато ние говорим за пришествието на Иисус ние често искаме просто побързо да се махнем от земята, да избягаме от всичко.

Но ние имаме работа, ние имаме дело за вършене. Когато Той дойде, Той ще търси вяра. Така, че Той ще дойде да търси тези, които ще са заети в работа - притчата за Господина и слугите. Той ще каже(добре, добри и верни слуга за този, който е бил зает с работа, с дела.)

Ние искаме да седим в нозете на Иисус и да чакаме кога Той ще дойде.

Но Джон Лейк добре е казал - "на мен ми казваха, че е необходимо да се молиш и след това да се движиш, но аз се научих да се моля, когато вече се движа. Веднаж, когато се приготвих да замина далече в планината да се моля дълго време, за да намеря Бога и да се напълня със сила, Бог ми каза - "Добре, когато ти отидеш да Ме търсиш колко хора през това време ще погинат? Защо ти реши, че когато Ме намериш в планината, ще можеш като се върнеш да Ме удържиш..."

Християнството е длъжно да работи сред хората, а не в заточение някъде. Каква полза има от нас в заточението. Аз не говоря за времето на близост с Бога. Това е задължение, но това не трябва да бъде извинение за тази работа, която е възложена на нас.

Ние искаме да се уединим, за да намерим това, което вече имаме! Хората искат да намерят сила, но Иисус каза, че вие ще приемете сила, когато дойде на вас Светият Дух. Но хората ще кажат ние не чувстваме тази сила. Но извинете, там не е написано, че вие ще почувствате сила, когато слезе Светия Дух. Да чувстваш сила това е едно нещо, а да знаете, че имате сила, това е друго нещо. Повечето от тези, които твърдят, че чувстват сила, те нямат такава.

Лестер Самрал бил духовен и практичен човек едновременно. Той учил за това как е възможно да бъдеш духовен, когато се намираш сред хората. Само веднаж в Новия Завет ни е казано да чакаме. Това е когато се каза на учениците да седят в Йерусалим, докато не се облекат със сила отгоре.

Ако някой иска да се възползва от тази заповед да чака нещо, тогава е необходимо да чака в Йерусалим, а не там където е. Нужно е непременно да отиде в Йерусалим.

Само веднаж е казано да се чака, но навсякъде другаде се говори за това да се отиде, да има движение, да се действа. Но на нас ни харесва да чакаме, защото не искаме да отидем. Повечето християни прекарват твърде много време в изучаване. Те винаги се учат, нова книга, нови аудио касети, или видео и т.н. Винаги се учат, но така и не могат да стигнат до познаване на истината. Докато се учат те разбират, че не са готови да отидат, но когато спрат да се учат, те разбират, че е нужно нещо да направят. Докато се учим, ние се намираме в приятна атмосфера, където ни е добре, но ние не искаме да отидем там, където не ни харесва, където не ни обичат.

Веднаж аз видях как в една църква дойде човек и седна на първия ред. Но разпоредителите го помолиха да се премести, защото беше лошо облечен и в църквата снимаха с камера. Преместиха го там, където нямаше да се вижда на камерата. Аз никога повече не отодох в тази църква. Библията ясно ни казва, че ние не трябва да се отнасяме към хората с лицепритие, според това как са облечени. Може би на този човек му беше необходимо да седне отпред, защото лошо вижда или лошо чува. Или може би той беше ангел!

Ние тук се учим не заради себе си, но заради другите. Ако ние умрем сега, всичко ще е наред за нас.

Веднаж аз вървах по улицата и видях как един военен работодател предлагаше на младежи военна кариера и даваше брошури и листовки. Аз взех от него няколко броя и продължих нататък.

След това аз разбрах, че Бог също прилича на този работодател. Те предлагаха много добри условия. Те осигуряваха образование, учение, място, където бихте искали да служите.

Например аз бих искал да служа на Хаваите. Без проблем, само да подпиша тук.

Да, ние сравняваме Бога с работодател. Бог не ще ви излъже. Докато ви наемат целият въпрос е в това, какво вие искате, къде вие искате и т.н.

Но само като приемете предложението, вече не е това, което вие искате, но това, което иска армията, според това какви са плановете на армията. Последният свободен избор за вас е бил, когато сте се съгласили да приемете предложението. Когато вие сте се родили свише, това е бил ваш избор, но сега Исус е Главнокомандващият.

Вие ще кажете - "Но молитвата за болните, това не е моето служение ". Исус не е имал служение за изцеляване. Павел никога не е споменал за служение за изцеление. Той е казал, че Исус ни е дал служение за примирение. Затова няма такова служение за изцеление.

Ние имаме с вас служение за примирение. Ние примиряваме духа на човека с Бога и това се нарича спасение, ние примиряваме душата на човека с Бога и това се нарича освобождение, ние също примиряваме тялото на човека с Бога и това се нарича изцеление.

Църквата често мисли така - нужно ни е да получим помазание за изцеление или освобождение, проповед. Не. Всичко, което ни е нужно, това е Словото

Божие. Вложи в себе си Словото и ти ще получиш помазание. Новороденият вече има помазание, когато Светият Дух е вътре това е помазанието!

Ако в една църква всички биха имали дарба изцеление, то такава църква разбира се би била голяма.

Ако аз бих проповядвал изцеление в църквата, тогава църквата щеше да е голяма. Както например за човек с чук, всеки проблем би приличал на гвоздей.

Това, което вие четете сега, също се отнася и за освобождението. Божиите принципи работят във всички сфери. При Исус всичко работеше еднакво. Той винаги питаше - "какво искаш да направя за теб"? Човекът каза - "искам да бъда изцелен", Исус отговаряше - "бъди изцелен"!

Понякога при Исус идваха хора и Той ги питаше - "вярвате ли че мога да сторя това?", те отговаряха - "да" и Той им каза - "добре, приежете":

Матей 9:

28. И като влезе в къщи, слепите се приближиха до Него; и Исус им каза: Вярвате ли че мога да сторя това? Казват Му: Вярваме, Господи.

29. Тогава Той се допря до очите им, и рече: Нека ви бъде според вярата ви.

Аз говорех точно така. Когато хората идваха за молитви аз казвах - "вярвате ли че аз мога да направя това"? Много от тях изведнаж се препъваха казвайки: "Исус може да направи това" Тогава аз ги питах - "но защо сте дошли при мене"? Дали Исус не можеше да се докосне до вас, там, където седяхте? Хората знаят, че човек има нещо в това дело. Те наричат това помазание, но аз наричам това послушание. Аз не търся помазание. Аз просто разбирам, че съм воин за Христа, за да поразявам врага и моят главнокомандващ ме е снабдил с всичко необходимо, за да изпълня това.

Ние често си мислим, че прекрасно служение е това, когато ние се покланяме на Бога и изведнаж нещо се случва и хората падат на пода и лежат там с часове. Но Бог ми откри нещо за това. Понякога това може да бъде психологическо явление. Хората се настройват от песните, от атмосферата.

Но вие, както забелязвате, при нас няма нито музика, нито песни. Аз не се нуждая от настройване, аз живея настроен.

Хората искат пробуждане. Но те наричат пробуждане доброто служение в църквата. Бог на мен ми показа, че когато Той дойде, Той иска нещо да направи. Но ние често чакаме Той да дойде и нещо да даде, поради което още като дойде, ние падаме и Той не може да направи нищо чрез нас.

Ние искаме благословения, но не искаме да бъдем благословение за другите.

Много често, когато силата Божия влияе на хората те падат, тогава защо не пада и този, който се моли за тях?

Защото човек се научава да служи така, че тази сила да не оказва влияние на самия него. Много хора искат да получават, а не да дават. Когато вие служите, това е време когато давате. Ние трябва да стигнем до момента, когато всички, които се нуждаят от молитва, да получат докосване.

Иисус никога не остави тези, които се нуждаеха от молитва. Иисус се държеше напълно естествено, когато служеше на хората. Именно това те и не можеха да приемат. Той не беше достатъчно духовен или странен.

Когато аз се моля за хората, аз позволявам на Божият живот да се влива в тях.

Други казват, че е нужно изцелението да се влива вътре в тях. Но всичко, което се явява изцеление, това е живот от Бога, който идва вътре в човека и изгонва болестите и смъртта. Когато се влее достатъчно количество живот от Бога в човека, тогава той е изцелен.

Затова, когато вие станете съд-носител на живот, тогава в хората се излива достатъчно живот за изцелението им. По този начин ние говорим не за изцеление, а за живот, който ние предаваме.

Животът побеждава смъртта. Всичко става много лесно, когато вие раберете това. Иисус не задаваше много въпроси за това, колко отдавна е тази болест или откъде е тя. Само няколко пъти Той попита откога е болно момчето. От това хората си правят извод, че трябва да задаваме подобни въпроси. Но това беше въпрос на състрадание.

Аз не разбирах това по-рано. Докато вие не започнете да се движите в това, вие няма да разберете много от това, за което говорим.

Първият път, когато аз зададох въпроса - "колко отдавна е тази болест"- беше, когато родители бяха донесли детенцето си. Аз погледнах на детето и в моето сърце имах състрадание, и аз ги попитах от кога е този проблем.

Това не трябва да бъде така.

Аз положих ръце на детето и го върнах на родителите и казах - "сега то е наред". Детето беше напълно здраво!

Бог не ми каза да задавам тези въпроси. Той и Сам би могъл да ми каже. Това не е за това, за да се заредя още повече, защото колкото по-дълго, толкова по-трудно.

Вие помнете историята за вдовицата от Наин. Иисус се смили не заради нейния син, а за майката вдовица. Иисус възкреси нейния син защото се смили за нея. Иисус погледна на нея и разбра, че това е едничкия ѝ син.

Но на нас ни се струва, че е нужно специално слово, потвърждение или пророчество.

Не е задължително да се пости и да се молим, за да се изгонват демони.

В случая с обладаното от бесове момче Иисус каза на учениците за неверието. Но на нас ни се струва, че Той има предвид постът. Но Той как би могъл да говори за поста, когато неотдавна беше казал, че учениците Му не трябва да постят докато е с тях Женихът. Т.е. докато Той е с тях не им е нужно да постят! Сега как може Той да ги упреква за това, че не постят? Но

поради неверие те не са могли да изгонят демона. Исус каза - "вие сте невярващ и извратен род"

В друг случай те се опитваха да обяснят рождението на сляпородения човек. "Кой съгреши - той ли или неговите родители"?

Това е както и ние гледаме на подобни ситуации.

Но ето какво Исус отговори по отношение на родовото проклятие - "никой, но това е, за да се изявят в него Божиите дела". Исус не се стремеше да намери виновни! Той се стремеше да свърши работата!

Той каза - Аз трябва да върша делата на Този, Който Ме е пратил.

Ние все още като Адам Търсим виновни.

Ние говорим - "няма изцеление или защото не е волята Божия, или защото у теб има грях".

Но Исус не правеше това. Ако някой не се изцеляваше, когато учениците се молеха, кой беше виновен? Учениците.

Исус не дойде, за да основе религия, но за да покаже как да имаме отношения, връзка с Бога и как да ходим в Духа.

Когато Християнството започна, то беше отношение, връзка с Бога.

Когато то премина в Гърция, стана философия!

Когато попадна в Рим стана религия!

Когато попадна в Америка стана предприятие(организация, дейност, начинание).

На нас ни е необходимо отново да го върнем в положение на отношение, връзка с Бога!

Моят баща беше полицаи. Понякога се е случвало в затвора да бъдат хвърлени невинни хора. След много години се доказва невинността на тези хора благодарение на ДНК. Тези хора след това започват да се съдят с правителството и получават компенсация. Очудващото е, че правителството изплаща парите.

Но полицаят, който е направил ареста не изплаща нищо. Ако полицаят е извършил ареста съгласно дадената му информация, тогава той не носи отговорност при по-нататъшния изход. Неговата задача е била да спазва, поддържа закона, затова той не е виновен.

Аз попитах баща си - "кой ти дава власт да извършиш арести"?

Той ми отговори - "Цялата власт идва не от района, но произлиза от главното законодателство и юрисдикция"

На мен Бог ми откри чрез този пример ето какво - "Ако ние разберем, че Новият Завет това е законът, който ни е даден, на който лежи нашата основа, база, фундамент и чрез който се движим, тогава ако ние добросъвестно служим на човека, въз основа на Писанието и Духа, тогава дори ако ние сме сгрешили, Бог ще ни поддържа. Тогава вие можете да постигнете каквото вие искате, дори и вашите методи да не са правилни"

Ние искаме правилни формули, всичко трябва да бъде така - трябва да говорим такива думи и т.н. Ние не знаем, какви са правилните думи. Ако искате да се молите правилно, молете се на езици. Не бъдете твърде конкретни. Но се придържайте към основното. Когато аз се моля за хората, които не могат да кажат какво точно им е или казват нещо друго, защото се срамуват, тогава аз казвам - "бъдете изцелени и освободени в името на Иисус", ако имат десет болести, на мен не ми е необходимо да ги назовавам всичките тях. Когато вие сте твърде конкретни, то и дяволът е конкретен и това което не назовете, ще остане в човека.

УРОК 3

Въпроси и отговори:

Какво става, ако човек казва, че е изцелен, трябва ли да му казваме да взема лекарства или не?

Вие помнете, че ние говорихме за Библията и за закона на държавата. Съгласно закона, ние не можем да кажем на човека да спре да приема лекарства. Също вие не можете да предложите на човека да продължава да взема лекарства.

Ако ние бихме разчитали на вярата на човека в изцелението, тогава бихте могли да му кажете да спре да приема лекарства. Но тъй като ние говорим за нашата вяра, това което ще прави човека няма да повлияе на нас.

Ако човекът счита, че лекарството ще му помогне да получи изцеление, тогава той показва, че лекарството е по-силно от Бога. Но аз знам, че няма нищо по-силно от Бога.

Ако и вие вярвате така, Бог може да ви използва, за да докаже това.

Ако вие вярвате, че има нещо по-силно от Бога, Бог си остава, независимо от вашето вярване, по-силен от всичко, но не може да ви използва.

Имаше хора, които искаха да се подобри зрението им, но те носеха очила. След молитвата за тях те сваляха очилата и ги чупеха. Но като постъпваха така тези хора “дърпаха Бога за брадата”, заставяйки Го да прави нещо точно, когато те искат. Това не означава, че това непременно е вяра.

Когато аз се моля за такива хора(те питат дали да си свалят очилата?) аз им отговарям, че ако за тях са се помолили и те са започнали да виждат добре, тогава ще трябва да си свалят очилата. Защото те ще им пречат и няма да могат да виждат. Тук ние не говорим за това какво да правим и какво да не правим. Но говорим за това как да помагаме на хората.

Сега ще преминем към свидетелствата, които се случват в нашите служения.

Ние имаме заповед -

да изцеляваме болните,
да възкресяваме мъртвите,
да изгонваме бесовете,
да говорим нови езици и
да проповядваме евангелието).

В нашия живот ние имаме успех във всичките тези сфери.

Бог възкреси 9 човека чрез нашето служение!

Хиляди човека са се изцелили в нашето служение.

Аз лично съм се молил с полагање на ръце за 70 000 човека, които се изцелиха за 4-5 години!

Ние получаваме постоянно множество свидетелства от хора, които са преминали даденото обучение, как те са се изцелили сами и как те полагат ръце на други хора и те също са се изцелили. Станали са и възкресявания на мъртви и т.н.

На мен ми е приятно да слушам за тези, които сами започват да практикуват това.

Веднаж ние бяхме в църква(Братя), това е много консервативна църква. Ние провеждахме там семинари и служения. Две седмици по-късно откакто си заминахме, по време на служение в тяхната църква на първия ред паднала една жена като мъртва. Извикали бърза помощ, но тъй като църквата се намира далече от града, трябвало да пътуват по-дълго, Докато те чакали Бърза помощ някой казал, че тя е починала, там била една медицинска сестра, която проверила всичко и казала, че жената е мъртва.

Те казали - "тя е мъртва, нека да направим това, на което ни научи брат Кърри, ние нищо няма да увредим, защото тя е мъртва". Те застанали в кръг около нея и започнали да се молят. След 15-20 минути жената оживяла и станала. Пристигнала Бърза помощ и не ѝ намерила нищо лошо. Казали да отиде на лекар по-късно. В църквата продължили служението и поклонението си. Мога да кажа, че след това те със сигурност са се покланяли по различен начин.

Веднаж ние се молихме за една жена болна от рак. Почувства се по-добре, но след това починала. Между молитвите я отведоха в болницата и там тя починала. Преместили я в моргата. Лекарят написал свидетелството за смъртта. Жената била будистка и когато починала била отведена на небето и видяла Исус. Исус ѝ казал - "отиди си вкъщи и очисти дома си"! Тя се върнала в тялото си, седнала и не е нужно да казваме как всички се шокирали. Този случай откри Бога на мнозина - цялото село и района. Исус възкреси една будистка!

Аз също видях как Исус възкреси свидетел на Йехова. По средата на пътя човекът като карал кола, получил сърдечен пристъп, колата се обърнала. Ние излезнахме от нашата кола и дойдохме към него. Положихме ръка на гърдите му и казахме: "ти няма да умреш, но ще живееш в името на Исус". Ние се молихме 2-3 минути. Около нас се събраха хора и той помръдна, отвори очи. Вие си мислите, че хората започаха да му помагат, оо не, те всички се разбягаха! Един човек седеше близо до колата и викаше - "О, Господ Исус! "

Първото възкресение от мъртвите се случи на моята дъщеря. Беше на 7 години и тя падна от втория етаж на бетона. Около 6 метра, тя падна на бетона.

Аз седях на бюрото си и не бях готов за това, не бях готов, да се моля за възкресение. Аз не бях подготвен. Аз не бях в пост, нито в молитва. Слава на Бога, че за Него няма такива изисквания, както при нас. Когато чух звука от падането, аз не знаех какво се е случило. Слезнах и я видях как лежеше с лице надолу. Когато я вдигнах, нейният нос беше сплескан, лицето смачкано, зъбите бяха отишли във венците. Аз бях изгубил първата си дъщеря. И първата мисъл, която дойде в мен за част от секундата, това е нейното погребение. Аз чувах глас в главата си, който казваше: "ти изгуби една ще изгубиш и другата". тези думи постоянно звучаха в мен.

За едно мигновение аз видях малък гроб и погребение. Когато слушах този глас, аз започнах да говоря: "В ИМЕТО НА ИИСУС ТИ НЯМА ДА УМРЕШ, НО ЩЕ ЖИВЕЕШ"! Аз започнах да говоря тези думи шепнейки, но след това повисоко и гръмко и гръмко, за да надвикам този глас, който ми говореше в главата. Аз държах дъщеря ми на ръце и около 20-25 минути говорих, виках, крещях с всички сили тези думи. "Няма да умреш, но ще живееш в името на Иисус"! Аз я внесох в дома си и седнах срещу стената. Главата ѝ висеше, ръцете ѝ бяха увиснали от двете ѝ страни. Всички къщи изтичаха в паника. Аз насочих пръсти в гърдите на дъщеря ми и отново и отново повтарях : "Ти няма да умреш, но ще живееш в името на Иисус"!

След известно време някой сякаш я удари в корема. Тя подскочи като от дефибрилатор. Тя изплю кръв точно към мен. Аз видях как тя отвори очи. Видях как се възвръщаше човека в тялото и неговите очи придобиваха фокус както на фотоапарата. Първото нещо, което тя каза - "татко аз искам да ям"!

Ние я сложихме в колата и я отведохме при лекаря.

Причината, поради която ние не виждаме възкресение от мъртвите е защото винаги някои вземат тялото и ние не виждаме човека до деня на погребението му. В другите страни се случват повече възкресения от мъртвите, защото тялото още може да се намери в дома. У нас е такъв навик, да се дава всичко в ръцете на други хора, за да се занимават те по-нататък с всичко.

Бог ми е дал моите деца. Той не ги е дал на лекарите. Аз доверих първата си дъщеря на лекарите и ние я изгубихме. Тогава в този момент аз реших, че повече така няма да направя. За втората ни дъщеря у нас бяха битки. Тя боледуваше няколко пъти от двустранно възпаление на белия дроб. Първата ни дъщеря боледуваше от тежка болест, която я уби. Повярвайте, когато втората ни дъщеря се разболя от същата тази болест, от която

почина първата, мигновено дойде страх от загубата и на втората. Ние се молихме и вярвахме на Бога и тя оживя. На нашия син пък ръката му се срязва почти наполовина от стъклото на голям прозорец в старата ни къща, което се спуска. Ние държахме неговата ръка и се молехме усилено за него. Бог го изцели! Ние видяхме изцеления в семейството ни, в роднини и близки.

Но едно изцеление, което се е запечатало в паметта ми, стана в Колорадо. Там имаше една жена бременна с близнаци. Двете деца бяха умрели в утробата ѝ, лекарят казал, че са мъртви, не бяха ги извадили още и бяха така от около 9 дни. Лекарите искали да се родят спонтанно, без да ѝ правят цезарово сечение. И тази жена дойде в това състояние за молитва. По време на молитвата за болни тя излезна напред и аз я помолих да си сложи ръката на корема и аз положих своята ръка върху нейната.

Ние или полагаме своята ръка върху ръцете на хората, или просто хващаме човека за ръце. Когато аз положих ръката си на тази жена, аз казах тези същите думи, които говорих на моята дъщеря и на този човек, който беше от свидетелите на Йехова - "ти няма да умреш, но ще живееш"! Аз нищо не чувствах, тя нищо не чувстваше, нито огън, нито "електричество". Само чиста вяра. Служението свърши, тя седеше отзад, после седнала в колата им и почувствала движение вътре в нея. Тя помислила, че ще започне спонтанно раждане и отишли в болницата. В болницата установили, че децата са живи и са в безопасност! Тя ги родила и ги кръстила Даниил и Еремия. За мен това е едно от най-ярките свидетелства.

Миналата година ние пътувахме до Италия. Аз проповядвах в Малта, в Рим. Поканиха ни да проповядвам в един град, в района на планината. Проповядвах в една църква, където още не сме били. Ние проведохме едно училище на изцеление. На следващия ден ме помолиха да се моля за един човек на име Анджели. Заведоха ме в болницата, където той беше настанен. Чичото на Анджели го прострелял с оръжие. Не е известно дали умишлено или случайно е станало това. Анджели изпаднал в кома през месец март, а ние пристигнахме там през юни. Той беше на жовотоподдържаща апаратура вече дълго време, така откакто неговият мозък бил мъртъв. Неговите очи бяха отворени. Смазваха ги с гел, за да не изсъхне роговицата.

На мен ми казаха, че сега в неговото тяло е попаднала инфекция и лекарите се безпокоят, защото имаше и температура. Когато аз влезнах при него сам и казах: "Анджели, аз съм тук, за да те събудя", аз се докоснах до него и казах: "В името на Иисус се събуди! Когато се събудиш ти ще бъдеш здрав, твоят мозък ще работи, ти ще помниш всичко!"

Аз положих ръка на него и позволих да се влива живот в него. След това аз излезнах от неговата стая. Когато излезнах, всички които бяха с мен се

събраха и започнаха да ме питат - "какво каза Бог, ще бъде ли с него всичко добре?" Аз казах - "Да, с него всичко ще бъде добре" Те отново ме питаха - "какво каза Бог"? Аз отговорих - "...на болни ще възлагате ръце и те ще оздравяват.." те казаха - "да, но каза ли ти Бог нещо конкретно"?

Аз казах - "Да, Марко 16 - на болни ще възлагате ръце и те ще оздравяват", те казаха - "Значи нищо не ти каза"...

Аз казах - "просто ви казах това, което Той каза".

Те казаха - "значи ти мислиш, че той ще бъде в ред"?

Аз казах - "Аз знам, че той ще бъде в ред".

Ние се върнахме в къщата, където бяхме настанени. Вечерта пристигна човека, който ме беше завел в болницата при Анджели и той изглеждаше унил и притеснен. Той каза - "брат, нещо трябва да ти кажа, Анджели умря. "

Аз казах - "Умря ли? - това ме очудва".

Той каза - "добре, ще се видим утре"

Когато той си отиде, аз излезнах на улицата. Аз казах на Бога: - "Аз не съм дошъл тука, така далече, за да проповядвам евангелието, да се моля за хората, за да умират те. Или той ще живее, или аз ще се върна вкъщи и няма да проповядвам" Аз няма да пътувам и да говоря на хората, че те ще живеят, а те да умират.

Аз се върнах след разходката вкъщи и на следващия ден ние отново преподавахме в училището.

Този същият човек и чичото на Анджели дойдоха при мен и казаха - "брат, чу ли?"

Аз попитах - "за какво?".

Те казаха - "За Анджели?"

Аз казах - "Чух, че умрял"

Те казаха - "Не, той е жив!, той се събуди и научи всичко, неговата инфекция е изчезнала"

А мен ме попитаха - "Защо вчера, когато ти казахме, че той е починал, ти каза, че това те очудва "?

Аз отговорих - "аз не съм свикнал да проигравам"

В този ден служението беше съвършено необичайно, тъй като всички познаваха Анджели.

Не само аз се молах за множеството болни в следващите дни но и всички, които се учеха се молеха и видяха резултати.

Въпросът не е в помазанието, но в това, че само Иисус е Помазникът!

Ние говорим Неговото Слово. И само Евангелието е сила Божия за спасение.

Затова въпросът не е в това, как ще се научиш да изцеляваш, но в това как да се прогласи освобождение на пленниците.

Ние никога не сме чували как да се проповядва Евангелието. Ние само сме слушали как го предлагат. Ако вие искате да се изцелите, ние ще се

помолим за вас. Но работата е в това, че вие сте изцелени преди 2000 години, нашата задача е да се отмахне дявола от вас.

Ние прогласяваме свобода на пленниците!

Болестта това е просто това, което стои между вас и вашето изцеление. Нашата задача е тази - да вземем властта и да заповядаме на болестта да се махне. Веднага щом тя напусне вие сте изцелени. Ето, това е което ние правим!

Прогласяваме свобода на пленниците.

Ние казваме - "Затворници, Иисус ви освободи и умря за вас преди 2000 години! Ние сме тук, за да ви кажем, че вие сте свободни"!

На вас не са ви нужни моите ръце. Аз не претендирам, че владея дарби. Ако това не е така, тогава вие не бихте могли да правите това, което аз мога, ако само у вас няма такава дарба, или ако само аз имам.

Но, ние имаме Един Спасител, Един Свят Дух, една сила, едни инструменти! Ние имаме Име, ние имаме кръв!

Ние побеждаваме с кръвта на агнеца и със словото на нашето свидетелство! Именно така и не по друг начин ние побеждаваме. Ние не побеждаваме чрез помазанието. На вас не ви е необходимо, не ви е нужно помазание. Вие го имате!

Използвайте това, което имате!

Амин.

УРОК 4

Въпроси и отговори:

1. Има ли възраст, при която не е нужно да се молим за възкресение от мъртвите?
2. Може ли човек да възкръсне от мъртвите след няколко седмици или след кремация!

Ако човек вече е в преклонна възраст и не желае да остане повече жив, да се молим ли?

Ние трябва ясно да разберем разликата между служението за болните и служението на тези, които учим тук. На нас Бог е обещал 70-80 и дори до 120 години при повече сила и здраве.

Попитали Уигълзуърт колко ще живее той? (Смит Уигълзуърт е доживял до 87 години). Той казал - "Бог е обещал 70 години" - но след като той доживял до 70, пак го попитали колко дълго ще живее? Той казал - "80 при повече сила и аз имам сила и здраве". След 80 го попитали - "какво вие мислите сега"?

Той казал - "в Псалмите е казано, че ще те наситя с дългоденствие и затова, когато аз бъда наситен с дни, тогава моят живот ще свърши."

(Псалми 91:16 Ще го наситя с дългоденствие,

И ще му покажа спасението, което върша.)

Но има ли възраст, когато не е нужно да се молим за хората?

Не, Бог е обещал 70-80 години, но също в Писанията се говори за 120 години.

Медицинската наука не вижда причини защо ние да не можем да живеем до 120 години.

Но това е едно нещо, когато на вас ви е обещана определената възраст - 70-80 и вие умираете.

Но това няма отношение към заповедта, която ми е дадена, да възкресявам мъртви в името на Иисус. На нас ни е казано да възкресяваме мъртви. Не се казва примерно до 80 години. Разбира се, че има някои моменти, които трябва да се вземат под внимание. Например, ако човек е грешник и е на 90 години, той скоро ще отиде в ада. Ако почине, вие можете да го възкресите, за да има възможност да се покае и спаси като приеме Иисус с вяра.

Но ако човек е вярващ, преживял е хубав, благочестив живот, направил е всичко, което е могъл и е предал своята мъдрост на следващите поколения, трябва сериозно да се замислите дали да го възкресявате. Защо да го връщате на тази грешна земя.

Уигълзуърт възкресил своята жена от мъртвите и когато тя се съживила, тя казала: "какво направи...!"

Тя не искала да се връща, те поговорили малко и той я пуснал...

Аз имах практическа беседа с всички изцеляващи евангелисти и с техните близки. Синът на Джек Коу беше мой пастир.

Един човек, който се казва Самуил Стюарт почина миналата година, когато беше на 93 години. Ние с него прекарвахме твърде много време заедно. Той често получаваше слово от Бога за мен. Аз не исках слово, но той просто говореше от Бога към мен за предстоящи решения и такива подобни неща. Когато той почина, аз разбрах че не искам да се моля за неговото възкресение. Това беше за мен загуба, но за него придобивка.

Когато ме питаха за възкресяването на хората след няколко седмици от смъртта им или след кремацията им, аз винаги съм казвал - "нека да ви бъде според вярата."

Авраам е вярвал, че ще получи своя син дори когато от него ще остане само пепел! Той е разбирал, че жертвата ще бъде жертва за всеизгаряния. Авраам е мислил, вярвал, че това е възможно, затова ние също можем да вярваме, че това е възможно.

А ако човек е вече стар и не вижда смисъл повече да живее?

Много хора, които са преживяли в живота си много болка, болести считат, че най-доброто за тях е да умрат. Вие може да се молите за такива хора и те ще се изцелят. Но както често се случва, хората отиват при лекарите, смятат че имат много болести, но лекарите не могат нищо да им намерят. Това е въпрос на тяхното вътрешно състояние. Служейки на такива хора, преди всичко вие трябва да ги убедите, че за тях има още цел и те още не са я постигнали и трябва да живеят.

Аз се молих, казвайки на Бога - "Господи, ако е нужно да си отида, аз ще си отида, но в този момент разбирам, че за мен е по-добре да остана. На мен ми е необходимо все още да пътувам до много места, на мен ми е нужно да довърша работата, която съм длъжен да завърша".

Когато знаете, че не сте завършили това, което Бог ви е поверил и вие попадате в ситуация на смъртна опасност за живота си, това разбиране трябва да вселява във вас вяра, че ще излезнете живи.

Веднаж Генерал Джексън говорил на своите войници, когато наоколо избухвали снаряди и свистели куршуми. Той имал дупки от куршуми в униформата си, а куршумите дори не го докосвали, в това време, когато всички се снишавали и падали на земята от страх, когато снарядите се взривявали. И го попитали как може да ходи посред всичко това?

Той бил вярващ човек и отговорил - "Моята вяра ми казва, че мога да бъда точно толкова спокоен по време на битка, както и в своето легло, ако съм във волята Божия"!

Той в края на краищата е загинал в битката по време на гражданската война между Севера и Юга. Ако не беше загинал, тогава може би южняците щяха да победят. Но това не е било в Божията воля. Въпреки това той напълно се е оставил в Божиите ръце. Ние трябва да разберем, че нашият живот е в ръцете на Бога и е без значение къде отиваме, ние можем да имаме мир.

Ние трябва да бъдем като Сидрах, Мисах и Авденаго, които казваха, че техният Бог е силен и че ще ги избави от огъня и ако ли не, те пак няма да склонят да служат на чужди богове и да се поклонят на идола.

Не може никой да ни превъзмогне ако имаме такава вяра в Бога и упование. Затова, каквото и да ни се случва, ние излизаме победители. Колкото повече ние вървим напред, толкова повече това ни тласка нагоре.

Но това не означава, че няма да има белези, а тези белези стават медали.

Понякога е полезно да се изучава живота на Божиите мъже, като например този на Уилям Бътт. Когато те започнали служението, те минали с маршируване по улиците. В своя дневник той е написал, че само през тази година над тях са били извършени 690 нападения. Това ставало по време, когато те марширували и пели евангелски песни. След това той описва какво са хвърляли хората по тях - "днес по нас хвърляха камъни, развалени домати и дори част от умряла, разложена котка. Но тези неща, които хвърляли по тях, те считали като медали.

А днес ни казват - "не трябва името на Иисус да се споменава публично или да налагаме своята религия на хората"

Но в това същото време те налагат своята атеистична религия на нас.

Ако ти можеш да говориш за своята религия, защо да не мога и аз да говоря за своята?

Днес е възможно да се чуят псувни и ругатни от всички страни. Ако в кафенето всички ругаят и вие от своята маса кажете гръмогласно за Иисус, то ще ви погледнат и помислят за луд. Но времената са такива.

Време е да се изправим и да говорим за това в какво вярваме. Ако вие сега не кажете, ще дойде това време, когато тези хора пред съда ще ви гледат и ще говорят: "Защо ти не ми каза"? в крайна сметка вие може да кажете - "аз се опитвах да ти говоря, но ти не слушаше".

Писанието казва, че очите на Господа оглеждат земята, за да намерят тези, чрез които Той може да изяви Себе Си в сила.

Той ще те намери теб, когато ти се вдигнеш и се изправиш всред тълпите.

За твърде дълго време църквата е живяла в отбранителна война. Но Писанието казва: Портите на ада няма да устоят срещу Църквата!

Това говори за настъпателна, офанзивна война.

Ние трябва да воюваме, да настъпваме, а не да се крием в дупки и окопи!

Библията ни казва - "не давайте място на дявола"! Тази дума "място" означава територия! Вие не трябва да му отстъпвате, да му давате място, но да завземате неговите територии!

Ние трябва да се научим да превземаме града.

Ние не живеем, за да бъдем просто като малки фарове, но ние трябва самите да бъдем кораби, които излизат в морето зад предела на мястото си.

Ние не трябва да чакаме, докато дойдат при нас.

Ние трябва да отидем!

Въпрос: Какво трябва да кажа на себе си, за да се изцеля и да оставам в това изцеление?

Ще приведа няколко примера.

Веднаж аз скочих неправилно и си счупих стъпалото на две места. Не можех да си обуя обувката. Прибрах се вкъщи и моят крак беше с оток и с виолетов цвят. Не можех да стъпя на него.

Всички казваха, че трябва да отида на лекар и да ми сложат крака в гипс, защото може да остана сакат за цял живот. И аз трябваше да взема решение. Не казвам, че и вие трябва да вземате такива решения. Но аз реших това имайки предвид своето положение и това което аз преподавам. Всеки ден при мен идваха хора за молитви. Основно те идват с тежки проблеми. Някои са просто на смъртно легло.

Ако аз искам другите да бъдат излекувани, тогава трябва и самият аз да мога да се погрижа за своето изцеление.

Аз не мога да тичам при лекарите за всяко малко нещо.

Това не беше гордост. Просто как бих могъл да се моля за крака на някого, ако сам тичам при доктора.

Затова преди всичко започнах да се обръщам към своето тяло. Аз казах на стъпалото си - "стъпало, ти ще следваш Божието слово, в името на Иисус аз ти заповядвам да бъдеш изцелено сега!" Аз започнах да викам това със силен глас и дори удрях с ръката си върху крака. При всяко удряне болката се връщаше в моя мозък. Това ми отне някъде около 3-4 дни. Но след това всичко беше нормално. Аз можех да си обувам обувката и да ходя. Но когато ходех не стъпвах на този крак с цялата си тежест. След 2 седмици вече можех да ходя прекрасно! Аз се убедих, че трябва да направя всичко, което трябва да направя.

Уилгързуърт често говореше - "за мен е по-добре да умра във вяра, отколкото да живея в съмнение".

На мен хората ми задаваха въпрос, дали те трябва да вземат лекарства?

Аз вече ви отговорих на този въпрос. И казвам, че няма да коментирам това.

Обаче те ме питат по друг начин - "какво бихте направили вие?" и аз им отговарям - "ако имам нужда от лекарства и лекар, бих се обърнал към него"

Но вероятно, че по времето откакто реших да се позова на това, аз не бях в състояние да кажа за това на никого. Мен по-скоро ще ме изнесат от молитвената стая мъртъв, отколкото да се преклоня пред каквото и да е друго освен пред Бога.

В 1997 година ние бяхме в Африка и провеждахме това училище за изцеление. Когато ние се върнахме от обяд след почивката, помещението

беше препълнено до преливане. Когато ние отивахме на обяд с пастора, хората в училището започнаха да се молят за болни. Хората, които ние обучавахме започнаха да провеждат изцеление на хора от улиците в помещения за свидетелства само след първите занятия на училището. Аз бях очуден и попитах пастора - "как така толкова бързо на вас ви се отдава да настроите хората за действие и служение"? На запад на нас ни се налага да изразим всичко в дълбочината на Богословието, всички гръцки значения на думите, за да подбудим хората към каквито и да са действия. Аз не мога да забравя неговия отговор. Той каза - "Брат, вие не разбирате, у нас тук няма болници на всеки ъгъл, ние тук или вярваме в Бога или умираме."

Тогава аз разбрах, че нашите благословения са станали за нас проклетия. Ние имаме прекалено много богове.

Ако се нуждаете от пари, не ви е нужен Йеова Ире. Вие отивате е банката и вземате пари с лихва.

Ако вие нямате мир и имате емоционално разстройство, на вас не ви е нужен Йеова Шалом. Вие отивате при психиатър и ви предписват успокоителни лекарства.

Ако нещо ви боли, на вас не ви е необходим Йеова Рафа, вие отивате при такъв и такъв лекар. Той ще ви прегледа, провери, даде лекарство да подтисне болката...

Затова в един момент ще трябва да решите, кой е вашият Бог?

Рано или късно богът на когото вие уповавате ще ви разочарова.

Само живият, истинен, верен, свят Бог няма никога да ви излъже, няма да ви подведе, няма да ви разочарова!

По-рано аз ходех по барове и прекарвах там нощите. Аз ходех през цялата седмица с изключение на празниците, когато барът не работеше. Една нощ след друга, така живеях. Може би ще попитате - "но кога спеше ти?" Аз винаги казвах - "аз ще спя в понеделник, когато барът ще е затворен".

Но днес в неделя вечер, в 8 часа, вярващите вече се прозяват. Всички тези, с които аз по-рано седях по баровете, те днес са в църквата.

Има твърде много прилики при нас с това, което беше преди. Ние вече сме твърде стари за танци в баровете. Ние танцуваме в църквата. У нас се появи християнски език. Ние по-рано говорехме за това, че вечерта ще се напием, а сега ние казваме да сме пияни от Духа. Ние по-рано говорехме -

"Аз така се напих в бара, че не можах да си намеря колата".

Днес те говорят - "такова служение имаше в църквата, че аз не можех да ходя, изнесоха ме".

Тези хора, които днес са в църквата, по-рано седяха по баровете до 4 часа сутринта. Сега те се прозяват и за проповедта казват - "той така замота проповедта, че трябва да отивам да спя вече"...

Аз мислех - "да, ти всичките свои години на младостта отдаде на дявола, но сега когато е към осем часа вечерта си уморен и мислиш колко е трудно да седиш на проповедта и ти е необходимо вече да си лягаш да спиш..."

Ти ще дадеш ли тези години на Бога?

Преди ние считахме, че трябва да изживеем живота си до насита. Когато аз бях в баровете, аз не пиех, защото когато бях на 9 години бях обещал на себе си, че няма да пия. Когато ми донасяха в бара питие аз можех лесно да откажа. Защото аз не вземах това решение да не пия в този момент, но още отдавна, от девет годишна възраст!

Самият разгар на битката това не е времето, когато вземеш решението. Вземете решението по-рано.

Отдавна ние взехме решение, че няма да събираме или да определяме пожертвования - дарения за нашето служение. Ако вие искате да помогнете, моля, но ако ли не, ние не ви задължаваме. Ние не събираме пари за участие в семинарите. Ако нещо не ни достига, Бог ще напълни нашите нужди от друго място.

Ако аз чакам от вас, тогава ще се старая да ви проповядвам това, което ще ви се харесва, защото ще знам, че ако не ви хареса вие няма да дадете пари. Но ако аз уповам на Бога, тогава аз ще говоря истината.

Бог е нашият източник. Аз нямам никакво образование по Богословие, нямам никаква образователна степен. Всичкото, което имам аз е това, че се отказвам да се предавам.

Моето образование е това, когато се отправих в Библейското училище на Лестер Самрал и вместо да прекарвам времето си в класа, аз прекарвах времето си с него. Но тогава аз получих удостоверение, в което известният учител и доктор по Богословие заключи -"Нашето учение съответства на Писанията и няма Библейски отклонения".

Аз не се опитвам да построя учение. Аз уча хората по целия свят на тази вест, която работи! Това на което ви уча работи! Ние сме обучили повече от 20 000 човека. Нито един от тях не е написал нито писмо, нито е позвънил, за да каже - "аз се опитвах да правя това същото и то не работи".

Веднаж получих писмо от едни много възрастни съпрузи, над 80 годишни. Жената ми беше писала, че никога не си е мислела, че Бог може да я използва. Но веднаж и позвънили и я помолили да отидат и да се молят за една жена в болницата. Тя пристигнала в болницата и се срещнала с жената, за която трябвало да се моли. Жената била болна от захарен диабет и ѝ отрязали вече единия крак. Тя попаднала в болницата този път, защото в нея се образувал тромб и трябвало да ампутират и другия ѝ крак. Болната попитала жената защо е дошла, защо е тук? Тя казала, че е дошла, за да се моли за нея. Казала, също, че преди всичко иска да се извини за това, че не е дошла по-рано. Тя казала, че ако по-рано е знаела за нея не би си изгубила другия крак.

Жената, която била на 80 години, която преседяла в църквата 50 години, сега имала слово на живот за болните. И така преди лекарите да вземат болната за изследвания, тази възрастна жена се помолила за нея. След седмица ѝ позвънили за болната и я помолили отново да отиде в болницата. Жената пристигнала и видяла, че болната получавала инсулин и нейното

тяло реагираше необичайно. Тя вече била здрава и повече не се нуждаела от инсулин. Нейният тромб се е разтворил, стопил и кракът бил запазен! Такива неща се случват постоянно, това е обикновено свидетелство. В началото, когато вие започнете, свидетелствата не са толкова много и те се задържат в паметта ви, но когато те станат много, тогава остават само тези, които са най-силни.

Едно семейство възрастни хора ни писаха от Тайланд, където те са мисионери и живеят от пенсиите си. Те слушали уроците на училището ни от дискове и се учили от тях. Те ни писаха, че при тях са се покаяли няколко стотин човека и 600 човека били изцелени за две седмици!

Понякога и деца се учат при нас. Имаше едно 8 годишно момиченце, което слуша семинарите и си водеше конспект. Тя самата се нуждаеше от изцеление, имаше алергия на морски продукти. Аз ѝ казах - "отиди и яж нещо от морски продукти" В дома, където бяхме, имаше нещо такова, приготвиха ѝ и тя яде. По-късно ми казаха, че когато започнала да яде започнала лека алергична реакция, но тя казала незабавно - "не, аз ти забранявам в името на Исус" и реакцията се прекратила!

Някои неща, които ще ви кажа може да ви доведат в недоумение.

Силата Божия се извява като механична(това може да се намери в Словото Божие).

Това може да не ни харесва. Но колкото повече човек разчита на Бога, толкова повече той става отговорен. Това не ни харесва.

Ние искаме да се придържаме към това, че -"Бог няма да направи нещо до тогава, докато..."

Аз научих всички мои близки и роднини да видят лъжата. Всеки път, когато те чуват изрази като -"Бог не може" или "Бог няма да ...докато...", те реагират на това като на лъжа. Това винаги е човешко учение!

Исус изцеляваше всички хора - от грешниците, блудниците до светиите. Нямаше ограничение и няма! Няма никакви ограничения, освен тези ограничения, които ние сами си измисляме.

Ако вие кажете, че Бог не може да изцели докато..., тогава Той не може да направи това за вас, но не и за другите хора. Но ако вие научите така другите, тогава вие разпространявате тази "инфекция" ...!

Но Бог ще изцелява, ще освобождава даже с грехове в живота. Той не иска човека да греши. Ние не казваме, че вие трябва да продължавате да грешите. Бог може да ви употребява дори с грехове в живота ви, но Той не иска вие да имате грях.

Ако бихте могли да разберете сърцето на Бога, тогава това ще промени всичко във вашия живот!

Но за това трябва да престанете да мислите според Стария Завет и да започнете да мислите според Новия завет.

Старият Завет казва: Ние сме роби, а Бог е далече от нас. Бог се гневи и е готов да порази всеки в определен момент, или че Той ще оттегли помощта Си и ръката Си...

Но в Новия Завет се казва - "Бог с нас" Той е вътре в мен и тези емоции които аз изпитвам, това са Негови емоции умножени в много пъти. Ако аз изпитвам състрадание, то колко повече Той изпитва състрадание? Затова, когато аз стоя и се моля за човека, то за мен да казвам - "Боже, аз зная как е това, моля Те изцели този човек" може да звучи така, сякаш вие имате по-голямо състрадание от Него. Вие трябва да помните, че не вие сте започнали молитвите за болните хора, не вие сте ги измислили. Не вие сте писали за това в Библията. Не вие сте решили така изведнаж да се молите за другите. Това беше Божият план! Той е написал за това. Той е казал, че ще възлагаме ръце на болните.

Но всичко изглежда така сякаш ние сме измислили това и сега убеждаваме Бога, че Той е длъжен да направи това. Но всичко е обратно. Той е измислил това, Той е писал за това в Словото Си и сега Той се старее да ни убеди в това!

Ние гледаме хората и казваме: "Господи, ние знаем, какво можеш Ти, ако Ти би пожелал моля, Ти сега би изцелил този човек"

Това е най-лошото, което може да се мисли.

Ако моят син би дошъл при мене и ми кажеше - "татко, на нас ни трябва пари, храна, дрехи "

Ако той би дошъл и кажеше - "Татко, аз зная че ти нямаш пари, но ако ти би имал, ти непременно би помогнал"

Аз бих казал, че въпреки всичко той познава моето сърце.

Но ако той би дошъл при мене и ми каже - "Татко, аз зная, че ти имаш пари, но знам, че ти няма да ми помогнеш"

Нали разбирате разликата? Моят син знае, че аз мога, но се съмнява в моето желание да помогна. Това би било болезнено. Ако това е вашето дете вие ще направите всичко възможно за него. Може би не всичко изведнаж и не така лесно ще му се достави, но детето ще знае, че вие искате да помогнете.

Ние често се държим така сякаш Бог е някакъв озлобен и жестокосърдечен. По-добре е, ако вие се съмнявате в Неговите способности, отколкото в Неговите желания. Но ние се съмняваме в Неговите желания, а не в Неговите способности

Ние казваме - "Ние знаем, че Ти можеш, но не знаем дали Ти искаш"?

Това е и мисленето на Стария Завет. Дори хората от Стария Завет са имали повече вяра, отколкото ние. Ние даже не можем да вярваме според Стария Завет, докато в същото време ние имаме Новият, който е много по-добър.

Цялата същност на Новия Завет се състои в това, че сега Божият Дух идва, за да живее вътре в нас. Ние ставаме Светая Светих и Неговата скиния.

Старият Завет гласи, че Бог е някъде там навън. Ние трябва да Го намерим, да намерим Неговото лице, Неговите мисли. Но това не е духовно, както ни се струва. Това е религия. В църквите пишат по стените - "ако Твоето присъствие не дойде с нас, тогава аз няма да отида" Да, това е в Писанията, но това е Старият Завет, който няма пряко отношение към нас.

Хората харесват този подход, те смятат, че могат да отидат някъде, където го няма Божието присъствие. Но дори Давид е разбирал съвсем друго. Той казва, ако слезна в преизподнята и там Си Ти. Навсякъде, където и да отида Ти Си с мен.

Ако вие разберете това, това ще измени вашия живот. Вие ще спрете да умолявате и ще започнете да действате с Него! Това не е гордост, това е разбиране на това, че у вас има нещо, което ще помогне на хората.

Но ние казваме, ние ще се молим за отворени небеса.

Но там, където сте вие има отворени небеса. Вие сте канал на небесата. На мен не ми е нужно да се моля за отворено небе. Аз казвам името на Иисус и всичко се случва. Ако аз отивам, Той идва с мен.

Ние казваме - "трябва да се молим, за да дойде Той или за да слезне върху нас."

Но Библията ни учи друго. Кой ще каже, че трябва да свалим Христа или да го въздигнем?

Римляни 10:

6. А правдата, която е чрез вяра, говори така: "Да не речеш в сърцето си: Кой ще се възкачи на небето, сиреч, да свали Христа?"

7. или: Кой ще слезе в бездната сиреч да възведе Христа от мъртвите?"

8. Но що казва тя? Казва, че "думата е близо при тебе, в устата ти и в сърцето ти", сиреч думата на вярата която проповядваме.

Не, думата е близо при теб в устата ти, това е думата на вярата която ние проповядваме.

Той е Словото, което стана плът.

Това слово живее в тебе, говори това слово!

Това е много по-лесно, отколкото си мислим.

Ние усложнихме всичко.

Вярвате ли, че Бог е достъпен и че Той е с вас?

На мен не ми е нужно да Го търся.

Същността на Стариозаветното мислене гласи така: "Ние нямаме нищо, недостатъчно ни е, на теб ти е нужно още да се подготвиш, ти още не си готов"

Ако вие така мислите, тогава това мислене е старозаветно.

Но Новият Завет гласи: "всичко мога чрез Този, Който ме укрепява"

Филипяни 4:13. Всичко мога чрез Онзи, който ме укрепва.

Това означава, че аз мога да възкресявам мъртви, да изцелявам болни. Новият Завет казва, че в Него аз съм завършен. Защо ни се струва, че на нас ни е необходимо още помазание?

Защо считаме, че нещо още не ни достига?

Ние просто трябва да започнем да правим това, което сме длъжни да правим.

Всеки път, четейки Библията ние се поставяме на мястото на някой персонаж. В Новия Завет ние виждаме Иисус, учениците и други хора. Ако сте болни, вие винаги се поставяте на мястото на болния човек в Новия Завет и се старете да направите това, което правеше този човек, за да се изцели.

Но всички тези хора са живяли във времето на Стария Завет. На вас ви е необходимо да разберете, че болният човек в Стария Завет не е ваш пример. В Христа вие сте ново творение. Всичко старо премина и сега всичко е ново. В следващия стих се казва, че всичко е от Бога. Всичко, което сега е ново е от Бога. Но ние говорим, че ние имаме познание в ума, което трябва да стане познание на сърцето. Това е лъжа! Вие вече имате познание в сърцето, което трябва да бъде разбрано с ума. В Библията никъде не се казва - "да обновяваме сърцето си" Нужно е да се обновим чрез нашия си ум. Сега вие израствате в Неговия образ, в образа на Иисус. Вие започвате да живеете като Него, да говорите като Него. Той е вашият пример.

Даже учениците не се явяват ваш пример. Те самите са били в безпорядъчно състояние. Когато учениците Го помолиха да им умножи вярата, да им предаде вяра, Той не ги строи в редица и не започна да им полага ръка и да им предава помазание и вяра, но Той им каза, ако имате вяра, колкото синапово зърно, ще кажетеТе поискаха да им се придаде вяра, да им се умножи вярата, но той отговори - "на вас ако ви е нужна вяра започнете да говорите слово на вяра"!

Ако вие говорите думи на вяра, но не живеете така, както говорите, тогава вие лъжете!

Затова Павел каза - "не се съобразявайте с този свят - т.е. не ставайте по образа на този свят, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си".

За какво е нужно това? За да разберем каква е Божията воля: блага, угодна и съвършена. Докато не се обнови вашия ум, то по-добре е да си държите устата затворена. Аз винаги казвам на хората, че ако те искат да се движат в Библейско изцеление, тогава те са длъжни да вършат съвършено противоположното на това, на което учи църквата днес и те ще се приближат близо до изцелението!

Църквата казва - "на нас ни е необходимо да се очистим, да се осветим, да се избавим от греховете, преди Бог да ни използва", но това не е така.

Ние разбира се, че не трябва да допусхаме грехове в живота си.

Ако Бог би чакал, докато всеки от нас стане свят и съвършен преди да може Той да ни използва, тогава ние нямаше да имаме Библия, защото всеки, за когото е писано в нея или всеки, който е писал Библията не е бил съвършен напр. Петър и Йоан. Йоан е писал за това как с Петър са бягали към празния гроб в надпревара и Йоан пише, че е пристигнал първи; друг пример са Павел и Варнава, Петър и Павел, лицемерието на Петър и др.

На нас защо това ни се струва, че ако има грях, както казваме в лагера, тогава всичко е приключило. Но всичко е приключило, защото ние вярваме, че е приключило. Аз съм чувал как някой казва - "Бог по-добре да спечели просто мене, отколкото целия свят". Тогава вие сте навярно най-важния човек на земята. Вие смятате, че сте по-важни, отколкото другите погиващи души в света? Това е нашата задача да се пазим и да се грижим за себе си. Иисус умря, за да освободи всички тези погиващи хора.

Аз веднаж слушах един проповедник, който говори, че неотдавна е пътувал в Африка, за да спасява хора, защото те не заслужавали да отидат в ада. Той пристигнал и започнал да им служи и проповядва и разбрал, че на тях не им е нужен Бог. И тогава той разбрал, че те заслужават да отидат в ада. Той се върнал вкъщи и Бог му проговорил и казал, че той е длъжен да им проповядва не защото те не заслужават ада, но защото го заслужават и също, защото Иисус е заслужил всички, за които е умрял!

Ние имаме неправилен възглед. Ние гледаме на хората. Ние се държим така сякаш сме по-състрадателни от Бога. Не нашия син умираше за хората. Ако нашите синове умираха, колко ли хора бихме включили в спасението?

Ние бихме казали, че заради смъртта на сина ни един или двама трябва да бъдат спасени. И дали всички трябва да бъдат спасени?

Бог е изпратил Сина Си, за да се спаси всеки, за да се изцели всеки!

Не е задължително човек да бъде спасен, за да бъде изцелен!

Ако човек се изцели, но не приеме Иисус, той сам ще отговаря пред Бога. Но човекът ще знае, че има Бог, защото е разбрал, че Бог го е изцелил!

Ние сме длъжни да покажем на света, че Божията благост води до покаяние!

УРОК 5

Въпроси:

1. Непременно ли трябва да се докосваме до болния човек по време на молитвата ни?
2. Може ли човек да бъде изцелен от разстояние?

Не е задължително да се допирате до човека. Исус изцеляваше хората и от разстояние.

Хора звъняха от Австралия по телефона и бяха изцелени по време на молитвата от разстояние.

По време на една конференция почина един човек (съпругът на една жена). Аз бях отишъл на почивка и в това време телефонът иззвъня. Нейният мъж паднал на пода и искали вече да го вземат, но жената каза, че докато не ми се обадят, няма да го вдигат. Тя ми позвъни и аз казах, да ми даде 30 секунди, да положи телефона на гърдите му. Аз казах: "Ти няма да умреш, но ще живееш" Това не е формула, но това е, което "работи" в молитвата ми. Затова позволете на това, което е вътре във вас да излезне, да се освободи и това, което излиза отвътре ще работи.

И така този човек го взели и жена му се качила с него в колата. След това тя ни прати писмо и ни съобщи, че когато тя пътувала със съпруга си в линейката той възкръснал.

Затова, разбира се, не е задължително да се докосваш до човека, когато се молим.

Също са ми задавали въпрос:

Какво трябва да се говори или как да се молим?

Библията не казва, че е нужно да говорим нещо или дори да се молим. В Библията, в посланието на Яков се казва, че презвитерите, старейшините са единствените хора, които са длъжни да се молят.

В Марк 16 глава дори не се казва, че вярващите ще се молят.

Написано е, че те ще възложат ръце на болните. Защо на нас ни се струва, че ние непременно трябва да се молим? Или ние сами сме решили, че трябва да се молим. Но писано е, че трябва да положим ръце. Извършва се предаване.

Божият Дух се излива във вас и чрез вас се излива към хората. Разбира се, че хората могат да се изцелят и непосредствено от Бога. В това няма съмнение. Но ако вие някога сте били на погребение, където майката или съпругът или съпругата са плакали за починалия, у вас ще възникне желание да утешите, да успокоите тези хора. Какви думи могат да утешат

този, който е загубил близък човек? Няма никакви думи. Всичко, което е възможно е да покажете вашата загриженост.

Често, когато искате да утешите такъв човек, вие нямате предварително подготвена реч за утешение на скърбящите. Вие се приближавате към тях и казвате: "толкова ме е жал, мога ли да направя нещо за вас" Какво правите още? Вие можете да прегърнете човека или да си сложите ръката на рамото му, да го погледнете в очите. Вие ще му кажете повече със своите действия, отколкото с думите. Защото любовта и състраданието се предават чрез прегръдка или полагане на ръка. А вие приложете това към болен човек, ако имате същото състрадание.

Аз преживях много, когато детето ни се роди с увреждания. Вие и аз знаем какво е, когато дете лежи след раждането свързано с прибори, тръбички.

Аз ви уверявам, че вие и аз бихме се молили заедно с такива думи - "Боже, нека аз да бъда вместо него". Нека аз да бъда вместо моето дете. Ето това е в сърцето на всеки родител. Именно това чувства Бог! Когато Той гледа човечеството, не само към вярващите, но към всички. Той също така казва - "Нека да бъда аз вместо тях". Той и това направи. Изпрати Сина Си, за да бъде заедно с нас и вместо нас.

Пришествието на Исус беше акт на състрадание от страна на Отец. Замислете се за това. Той даде Своя Син, за да не страдат другите.

Когато видите деца с деформации, има деца без крака, вие имате състрадание към него. Дете родено без крака може да се научи да бяга с протези така бързо, както и обикновено дете. Такова дете не знае, какво е да има крака. Това не е когато човек е имал крак, но го е загубил. На кого ще състрадавате повече?

В такава ситуация вие ще състрадавате повече на родителите, отколкото на детето.

Родителите страдат повече. Както в случая, когато Исус възкреси сина на вдовицата. Той повече се смили за вдовицата. Няма нищо по-страшно от това да видите как страда вашето дете. Вие бихте направили всичко, каквото можете, за да промените това. Когато вие разберете родителите, чието дете страда, тогава вие ще можете да окажете състрадание към детето. Ето какво изцелява болните и променя всичко, но на нас ни се струва, че всичко трябва да бъде правилно. Трябва да бъде Божията воля за този или онзи човек, Трябва да бъде в точното време и на точното ниво на вяра. Но Исус ходеше и изцеляваше хората.

Знаете ли, какво направи с нашето съвременно богословие Библейската история за жената с кръвотечението, която се докосна до Исус и се изцели? Исус беше Сам Бог в плът и Той представяше от Себе Си всичко, което има Бог. Тази жена, която се промъкна през тълпата и се докосна до Исус беше изцелена и тогава Исус попита кой се докосна до Него?

Разбирате ли за какво говори този въпрос? Той говори за това, че Бог не седи на небето и не решава, на кого е ред сега да се изцели. Животът е бил

редом с тази жена. Кой е поставил условията за нейното изцеление? Тя самата!

Иисус дори не е знаел, кой се е допрял до Него. Това говори за това, кой контролира Божията сила. Иисус като сила Божия е бил открит и достъпен за хората и жената си е поставила условието за своето изцеление.

Ето защо силата Божия е механична. Например - изгрева на слънцето. Вие сте се събудили и Бог казва ли на слънцето - "ставай"?!

Не, Той е започнал процеса, Той е казал веднаж и завинаги.

В Битие в еврейския език не е написано - "да бъде светлина", но е написано: "Каза Бог, светлина бъди!"

Бог не е казал "да бъде светлина", но "светлина бъди"!

Следващият стих казва - "и стана светлина"

Той е казал това веднаж и светлината се движи постоянно. Бог не трябва да прави отново всичко всеки ден. Науката казва, че светлината се движи във всички направления, незадължително равномерно. Светлината се движи със скорост 365 хиляди км. в секунда. Бог е казал - "бъди светлина"!

Кое е било първо - светлината или словото? Словото. Бог каза и светлината стана.

В Исая Бог е казал, че е изпратил Своето Слово. Неговото слово, което излиза от Него ще изпълни това, за което то е излезнало, то няма да се върне празно.

Знаете ли защо светлината все още се разпространява? Защото още има празнота, където светлината не е достигнала.

Затова тя няма да се върне, докато не запълни цялата празнота.

Затова нека да си представим, че ако бихте могли да попаднете в това място, където светлината още не е достигнала, тогава би имало един момент, когато светлината ви достигне и за част от секундата първото нещо, което би се случило е това, че бихте чули гласа на Бога - "светлина бъди"

Защото Неговото слово все още дърпа след себе си светлината. Това слово още не се е върнало при Него, защото светлината все още се разпространява.

Бог е казал за светлината един път и светлината се движи още. По такъв начин Той е казал "в Неговите рани вие се изцелихте".

Защо ви се струва, че на Бог Му е необходимо да повтаря това за вас?

Той вече е казал. Но всички ли са изцелени? Технически Иисус придоби изцелението при изкуплението преди 2000 години. Но всички ли хора преживяват изцеление? Не, и затова това слово все още се разпространява и ще бъде така, докато не се изцелят всички.

Ще се върне ли това слово празно при Него? Не. Ние говорим дори за научен подход. Ако искате да узнаете как премина Иисус през стената или как Той ходи по водата, квантовата физика обяснява това.

Това слово стана плът.

Ако говорите за липсващи крайници, то е известно, че когато човек изгуби крайник той все още има усещане за съществуването му, дори има болки в

несъществуващия крайник т.нар. фантомни болки. Защо човек усеща това? Това е духовно усещане. Нашата задача не е да се създаде нова ръка напр. защото ръката си е там, в края на краищата духът на човека има две ръце. Затова, ако е необходима нова ръка нужно е достатъчно количество слово на живот, което ще стане плът. Някой ще каже, да но това е безумие. Може би е така, но това работи! Затова Бог не казва всеки път на някого - "бъди изцелен" Той вече е казал това веднаж. Когато Иисус извика - "свърши се" - всичко е направено, довършено, извършено. Но на нас ни се струва, че Бог все още трябва да даде Своето одобрение и съгласие.

Нека да видим един пример. Моисей стои при скалата, за да потече вода. Той удря по скалата два пъти. Какво се опитваше да извади Моисей от скалата, когато удряше по нея? Разбира се, че вода. Потече ли вода? Да. Когато той удари скалата(вместо да ѝ говори, както заповяда Бог), той изгуби обетованата земя. Той удари по скалата в непослушание, това беше грях, за който заплати много.

Според нашата теология, ако изцелението за конкретния случай не е по волята Божия, то няма да се случи. Но Моисей в греховната си постъпка направи чудо. Това се нарича механично. Аз не казвам, че трябва да се прави нещо извън Божията воля.

Нека да разгледаме друг пример за Божията "механика".

Имаше един човек на име Озия. Той се докосна до Божия ковчег. Този ковчег го връщаха от плена на Филистимците. По-рано Бог беше казал, че никой не може да се допре до ковчег с изключение на свещениците. Който се докосне ще умре. И ето сега по пътя от плена този ковчег го връщали с кола с волове и той започнал да се наклонява на страни и този Озия искал да направи добро нещо, да задържи ковчег да не падне. Той протегнал ръцете си, за да го задържи и...паднал мъртъв.

Смятате ли, че Бог е следил пред този ковчег и е гледал -"сега ще поразя". Не. Но когато Бог е казал, че никой не трябва да се допира до ковчег, това е станало закон! Законът на това слово следи за това, че когато някой се докосне до ковчег бива поразяван.

Бог е създал закона на гравитацията. Аз не казвам, че Той не знае, но постоянно ли Бог отново и отново задейства този закон? Не. Но ако падне на земята малка птичка, Той знае. Но Той не заповядва на птичката да падне.

Ние живеем в един паднал свят и затова нашата задача е да доведем небето на земята чрез говорене на Словото.

Иисус каза- "Да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята"

Ще бъдат ли на небето сакати, слепи, болни? Не. Всеки знае това. Затова те не трябва да са и тук на земята!

От Писанията аз ще ви докажа, че ако във вашия град има болни, това е ваша вина. Вашата отговорност е да разберете това и да знаете, че трябва да изцелявате хората!

Някои неща вие ще научите, когато започнете да действате. Но аз ще ви помогна давайки ви отправна точка, за може да се справите, когато се срещнете с нещо по пътя.

Вие трябва да приемете решение. Защото, това с което в началото ще "играете", в края на краищата ще ви погълне. На вас ви е необходимо да се научите да служите на болните с лекота. Ако не се научите на това, тогава ще имате нервен срив. Когато аз започнах, аз се връщах вкъщи, лягах и виждах пред себе си всички, за които се бях молил. И започвах да плача и да се треса. Аз не знаех как да отдам тези проблеми на Иисус. Вие трябва да се научите да поемате отговорност, но вълнението за това и безпокойството да отдавате на Иисус! Ако вие не се научите на това, вие няма да стигнете надалеч. Всичко трябва да бъде просто.

Ако хората се изцеляват, Слава на Бога!

Ако не се изцеляват това е ваша вина!

За Бога това е чудесен подход. Ние често не анализираме своите победи, но анализираме своите неудачи.

Нека да видим примера с Моисей, който изведе народа от Египет и те застанаха пред Червеното море. Израилтяните не бяха военни, нито войници. Когато те разбраха, че зад тях е Египетската армия, те започнаха да викат. Интересно, че огненият стълб стоеше между Египтяните и Израил, а те вече викаха уплашени и роптаещи.

Ние често правим това същото. Бог ни е извел, благословил, и ни приведе през невъзможното, но по пътя, когато се срещнем с нови проблеми ние плачем и стенем. Бог позволява това, което вие позволявате. Каквото вържете на земята, това ще бъде вързано на небето. Каквото развържете на земята ще бъде развързано на небето. Къде започва вързването или развързването? На земята!

Иисус беше първият съвършено различен човек на земята. Той каза за Иоан - "от всички родени от жена не е имало по-голям от Иоана Кръстител".

Но, ако ви попитат "кой е най-великия пророк"? Някой би казал - Моисей, Елисей, или Илия. Никой не би си помислил изведнаж за Иоан Кръстител. Той не е извършил чудеса. Но Иисус го нарече най-великия пророк. Въпреки, че не е извършил нито едно чудо. Затова чудесата не правят човека велик пророк. Пророк е този, който говори от Бога. Това означава, че Иоан Кръстител носеше най-великото послание. Какво беше това послание? Ако се върнете в Стария Завет, вие ще видите, че всички пророци са говорили, че Той идва! Отново и отново те са говорили, че Месия идва!

Но какво говореше Иоан? Той казваше - "Ето, Той е сред вас!"

Иисус каза, че всички родени от жена не са по-голями от Иоан, но по-малкия в Божието царство е по-голям от него.

Лука 7:28. Казвам ви: Между родените от жена няма по-голям от Иоана; обаче, по-малкият в Божието царство е по-голям от него.

Защото Йоан видя как Месия дойде на реката и си тръгна. Но по-малкият в Божието царство казва, че Той не Си е тръгнал, Той живее в мен, Той говори в мен!

Ето, затова аз казвам на хората, че помазанието не си тръгва, не ни напуска, то не отслабва не намалява! Ние имаме много странно разбиране и представа за помазанието. Хората казват - там има повишено помазание.

Ние чуваме как хората говорят: "Бог ще излее ново и свежо помазание". Тогава ние знаем кой е виновен - Бог. Той е задържал помазанието през всичкото това време?!

Ако Той ще го освободи, ще го излее, значи Той го е задържал. Ние във всичко искаме да обвиним Бога. Бог нищо не ще освободи. Той вече е освободил това!

Той не казва на Църквата да чака освобождение, изливане на помазание. Той каза: "да разпалваш дара, който е в теб"!

2 Тимотей 1:6. По тая причина ти напомням да разпалваш дарбата от Бога, която имаш чрез полагането на моите ръце.

Четете Новия Завет. Цялата отговорност лежи на вярващите, а не на Бога! Никой не ще може да обвини Бога в деня на съда и да каже, че Той нещо не е направил и че вие сте имали по-голямо състрадание към хората, отколкото Той. Той ви е дал Своето име, Своя Дух, Своите дарби, Своята сила. Затова ако има недостатък, недостиг, то този недостатък, недостиг не е в това, че нещо още ни липсва и го няма у нас, но е в това, че ние не живеем в послушание на това, да използваме това, което Той вече ни е дал!

Бог иска да ни види нас командоси(командос - специални части в армията за опасни действия при специални условия). Но ние често сме като слабаци, мижитурки. Ние имаме оръжие и звание, но всичките куршуми и патрони от оръжията лежат в джобовете. Иисус каза - "Идете и завоювайте докато Аз дойда, изцелявайте болните, изгонвайте бесовете, възкресявайте мъртвите"!

Ние сме тук, за да дадем свобода на угнетените. Иисус каза - "Духът Господен е на Мене и Той ме е помазал, за да освобождавам пленниците и да пусна на свобода затворниците "

Ние често чуваме - "Аз съм помазан, защото Светият Дух е на мене" Но това не е така. В действителност Светият Дух е на тебе, защото си помазан!

Това не е едно и също! Помазанието това е звание (степен в служебно положение, чин) и назначение за някакво дело!

Саул беше помазан, защото той беше поставен и назначен за цар на царството. Ние мислим за помазанието като за нещо, което идва на нас.

Но помазанието е вътре в нас, когато вие се родите свише!

Тогава идва Светия Дух!

Вие сте помазани, а след това идва Светия Дух!

Павел казва -"защото вие сте синове, Бог ви е дал Духа на осиновление или Духа на Своя Син, Който вика Авва Отче".

Галатяни 4:6. И понеже сте синове, Бог изпрати в сърцата ни Духа на Сина Си, Който вика: Авва, Отче!

Вие не станяхте синове, когато дойде Светия Дух във вас, НО понеже вече сте синове, затова дойде Духът при вас!

Джон Лейк е имал успешно служение на изцеление даже преди още да бъде кръстен със Светия Дух! Имал такова успешно служение, много повече от тези които имат кръщение със Светия Дух.

Александър Дауи не е имал кръщение със Светия Дух, но е имал най-големи изцеления. Той е сривал ракови тумори от лицата на хората. Хората са били съвършено изцелявани.

Когато вие се новородите свише, вие имате власт!
Новорождението ви дава власт да бъдете Божии деца.
Кръщението със Светия Дух ви дава способност да се държите като Божие дете.
Това е, което е разбрал и знаел Джон Лейк и което му е позволило да види 100 000 изцеления за 5 години! Разбирането на това, че Светият Дух ви е даден, за да можете да се движите, да работите за Бога!

Когато човек стои пред таблото за управление на подвижен мост, той не може да вдигне този мост със силата на двете си ръце. Но той движи лостовете на таблото и тази сила се умножава в хиляди пъти, за да може да се вдигне моста.
Вашата сила се умножава в хиляди пъти благодарение на Божия Дух. Той не идва отделно от вас! В това е и проблема за вас, защото ние мислим, че Той така идва отделно. Но който се съединява с Господа е един Дух с Господа!

1 Коринтяни 6:17 Но, който се съединява с Господа е един дух с Него.

Затова вие работите заедно с Бога!
Ние ставаме едно цяло с Него!

Павел ни открива тази тайна говорейки за жената и мъжа, като се подразбира Църквата.

Ефесяни 5:

31. "Затова ще остави човек баща си и майка си, и ще се привърже към жена си, и двамата ще станат една плът".

32. Тая тайна е голяма; но аз говоря това за Христа и за църквата.

Но проблемът днес е в това, че вярващите се опитват да живеят живот на възкресение без да умрат! Не може да се възкръсне, ако преди това не се умре!

Хората искат Иисус да бъде допълнение към техния живот, но не и да замени живота им със Себе Си!

Вече не аз, но Христос живее в мене!

Галатяни 2:20 Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене.

Ето защо Иисус каза, че който вас приема, приема Мене. Защото вие говорите Неговите думи така, сякаш Сам Той ги говори.

Не е така, че Неговият Дух е някъде там, а моят е тук.

Ние сме едно!

Вече не трябва да се разграничава къде е Той, а къде сте вие. Колкото повече моят ум е обновен чрез Словото, толкова по-малко можем да видим проявлението на плътта или вас самите.

Колкото повече аз зная, че аз самият съм нищо, толкова по-голям става Той в мене.

На Джон Лейк са казвали, че Той е толкова помазан, целият е покрит с дарби. Но той отговорил - "ако би могла моята жена още да е тук сега, би се разсмяла, защото тя знаеше много добре моите грешки и недостатъци".

Това, което правя, изхожда не от това, което знам кой съм аз, но от това че забравям кой съм.

Нашият проблем сме самите ние. Ние винаги мислим - "ние не сме готови, ние още не можем", но вие никога няма да бъдете готови!

Затова умрете за себе си и позволете на Него Той да живее чрез вас!

Веднаж вечерта аз седях и преразглеждах диск със запис от Африка, където в служението се изцеляваха ракови тумори, които падаха на пода. Аз гледах по-нататък, разсейвайки се в това време и изведнаж моите ръце натиснаха пулта за връщане записа назад. Този запис беше от година. Аз разбрах, че там Бог нищо не искаше вече да направи, защото е минала година. Аз не разбирах какво става с мен. Иисус ме попита тогава - "ти помниш ли през какви тежки ситуации в живота премина? Какво се случва, когато ти говориш за тях?" Аз помислих - "като че ли ги преживявам отново". Колкото повече подробности си спомням, толкова повече преживявам

всичко. Иисус каза - "ето и сега Светият Дух си спомня когато изцели човека на когото ти се спря на диска".

Аз можех да чувствам това, което е преживял Светият Дух, когато си спомняше, как Той е изцелил хората записани на диска.

Когато се казва, че ако Духът, Който е възкресил Христа от мъртвите живее във вас, това означава, че вътре във вас не е някой друг дух, а е този същият!

Затова, ако този Дух е във вас, тогава вие не можете да кажете- "О, аз не зная какво да правя в тази или онази ситуация, в нея никога не съм бил". Да, вие не сте били, но Той Духът е бил! При всяко възкресение от мъртвите станало по-напред Той е бил там, при всяко изцеление Той вече е бил там. Нищо чудотворно, което някога се е случило, не е станало, без да е бил в него Светият Дух!

Вие казвате - "Но аз не съм готов. Да, но Той е готов"!

Аз никога не съм бил в такава ситуация, но Той вече е бил!

Вие никога няма да бъдете готови, защото всеки човек се различава от другия.

Ракът се различава по своя вид. Изцелението, обаче, е винаги едно. Изцелението е Светият Дух!

Светият Дух е като пластичния експлозив С-4. Решава всеки проблем! Ако проблемът е по-голям нужен е повече от С-4.

Ако Божият Дух бъде повече на този или онзи човек, той ще се изцели.

Защо вие сте решили, че животът на някого зависи от това дали сте готови вие или не. Наистина ли вие сте толкова важни?

Някой ще каже - Бог не изцелява този човек чрез мен защото аз изпадам в гордост.

Вие се молите - "Господи, дай ми бreme за погиващите хора".

Ако вие се молите така, вие вече имате бремето.

Но на нас ни се струва, че Бог трябва да ни доведе до правилното състояние, за да ни използва. Вие не сте вече така важни.

Иисус е умрял за човека, за да бъде той здрав!

Защо Той не трябва да го изцели, понеже вие сте в безредие? Ние мислим, че ние трябва да сме свършени и затова ни се струва, че светът се движи около нас.

Всичко се върти около Него, на нас ни е нужно да изявим Неговата слава!

Как? Да изцеляваме болни, да възкресяваме мъртви и да изгонваме демони. Когато ние гледаме хората, които използва Бог, ние често виждаме, че това не са тези хора, които ние бихме използвали.

Но ако Бог използва тях, Той може тогава да използва и мене. На вас ви се струва, че ви е нужно повече помазание. Но у вас има всичко, колкото ви е нужно! Въпросът е в това, че твърде много от вашето "Аз" е останало!

Ако аз взема огън и го сложа в кутийка от дебел метал, то колкото са по-дебели стените на кутийката, толкова по-дълго време огънят ще подгрива кутийката. В края на краищата топлината ще излезне извън границите на кутийката. Но ако аз взема книжна кутийка и сложа в нея огън, тогава много бързо топлината и жарта ще излезнат извън пределите на кутийката. Затова въпросът не е в по-голямото помазание, но в това - слой след слой да остава по-малко от вас, за да може в края на краищата Неговата пълнота да излезе чрез вас. Ние сме като лико с много слоеве. Колкото повече слоеве отпаднат, толкова повече става видима сърцевината и тогава Той ще бъде видян от повече хора!

Амин!

УРОК 6

Въпрос: Как да съхраним изцелението?

Преди всичко вие не можете да изгубите изцелението. Вие можете да изгубите здравето си. Вие не сте били здрави и за вас са се молили и вие сте се оправили. Но ако вие се разболеете отново, технически вие може да наречете това загубване на изцелението. Но когато ние говорим за загуба на изцелението, ние имаме пред вид това, че болестта, която ви е мъчила до изцелението, се е върнала отново във вас.

Аз не съм сигурен, че именно това се случва, въпреки, че болестта може да има същото име. Ако вие вървейки по улицата сте срещнали банда, може да определите, че сред хората в нея има по-млади и по-възрастни. Или вие може да се срещнете с такива проявления на болестта, каквито сте имали преди, но те да не са предизвикани от същия дух.

Да кажем, че човек е бил изцелен от рак, но в последствие може да го атакува рак от друг вид и в друга част от тялото.

Аз съм сигурен, че когато хората казват, че са изгубили изцелението и ракът се е върнал, сигурен съм, че това е друг вид рак. Аз даже ще го назова, че е друг дух.

Много често хората имащи медицинско образование и желаят да помогнат на другите, отивайки да ги изцеляват могат да се срещнат с това, че тяхното образование в медицинската сфера става по-скоро пречка, отколкото помощник в това служение. Когато става дума за името на някакво заболяване, те ще си спомнят, че подобна болест е предизвикана от химически дисбаланс. Например лекарят казва, че дадена болест се предизвиква от химически дисбаланс в мозъка.

Вие ще кажете, че именно в това е причината. Но аз ще кажа, че това е отпечатък, белег, това не е причината.

Например, един шизофреник приема лекарства, за които лекарите казват, че те няма да излекуват болестта, но ще я държат под контрол. Това лекарство забавя тази част от тялото, в която се проявява болестта. Химическия дисбаланс, това не е проблемът. Но това е доказателство за това, че е имало проблем.

Например в определени дни при болестта, която имате вие се чувствате добре, но в други дни се чувствате зле. Ако това е медицински проблем, то той трябва да бъде налице постоянно.

Но хората казват - "тази болест идва и си отива". Това не е така. Това е духът, който идва и си отива. Затова химическия дисбаланс не е причината, но е следствие от това, че духът действа в тази част от тялото, която трябва да издържа в правилен химически баланс.

Бесовете използват слабите места в тялото на човека. По такъв начин в продължение на дълго време е създадено слабо място, увреждане на

имунната система. Бесът или нечистият дух се възползват от това и започват да предизвикват болест в този участък.

Ако някой казва, че такава болест предизвикана от неправилен начин на хранене, тогава аз мога да ви покажа хора, които се хранят съвършено еднакво, но при това не се разболяват от това заболяване. Затова ако причината би била в храненето, тогава всеки би се разболял еднакво.

Фактически вие имате три имунни системи:

1. духовна (дух)
2. емоционална (душа)
3. физическа (тяло)

Хората със силна физическа имунна система боледуват рядко, но все пак боледуват.

У човека физическата имунна система може да бъде силна, но емоционалната му да е слаба и тогава с времето физическата система ще отслабне.

Защото например човекът ще се намира под постоянен стрес и в края на краищата ще отслабне. Тъй като душата е по-висша от тялото.

Но ако човек има слаба духовна имунна система, тогава той може да има силна емоционална и физическа система, но въпреки това лесно да се разболява поради слабостта на духовната му система.

Доктор Питерсон е провел изследване и е открил, че хора, които се молят на други езици в продължение на 30 минути дневно повишават своята физическа имунна система с 30 процента.

Защо духовната имунна система е най-важна? защото духът е най-висш от останалите части.

Така, най-напред е духът, след това душата и след това тялото. Вие може да имате слаба физическа имунна система, но да имате силна духовна имунна система, тогава вие няма да заболееете. Защото Духът ще понесе вашето тяло. Някои хора казват, че дяволът има право да бъде в моето тяло във вид на болест, защото аз съм му отворил врата.

Нека да анализираме подобен сценарий.

Има две групи хора - вярващи и невярващи.

Ако вие дойдете при мене за молитва, аз никога няма да ви питам дали сте вярващ или не. Вие може и да не ми кажете истината. Но, ако аз искам да разбера, тогава аз ще наблюдавам вашия живот.

Човек, който се е научил да изгражда своята духовна имунна система, може много да издържи на физическо изтощение. Не неограничено, разбира се, но до известно време.

Лестер Самрел ни научи на това как да действваме от духа, а не от тялото.

Много служители служат базирайки се на тялото или на душата. Ето защо служителят падат в синдрома на прегаряне.

Ако човек се движи от Духа, той може да става по-рано и да ляга по-късно. Може да изпълни повече работа.

Лестер Самрел бил на 80 години и той можел да изпревари хора на 20 години! Той се научил да служи в Духа. Той можел да работи по много часове и да се храни твърде скромно и това не му влияело. Самарал ни учи как да се движим постоянно в това.

Много хора, които са достигали невероятни способности или са вършили невероятни неща са правили това от духа си.

Магьосници, предсказатели и много други отиват в духовния свят, но не законно.

И само вярващите могат да влезнат през вратата в духовния свят!

Иисус е тази врата!

Само вярващите имат законното право да действат в духовния свят!

Иисус служеше само от Духа и не обръщаше внимание на плътта.

Имаше един служител, който имаше много покани да проповядва по света и той молил Бог за самолет. Изминаха 8 години и чак тогава Бог му даде самолет. Той попитал Бога, защо са Му били необходими 8 години, за да му даде самолета. Защото са били необходими 8 години, за да бъде доведен той до този момент, когато самолетът за него ще бъде само инструмент, който да му служи, а не предмет на гордост.

По същия начин парите винаги ще бъдат или бог или инструмент. Ако парите са бог, тогава човек ще ги трупа. Но ако са инструмент, човек ще ги използва. Вие може да стигнете до момента, когато всичко ще престане да има значение. Коли, къщи, пари и мн.др. всичко това стават само средства за достигане на души.

Когато ние говорим за духовната война, тогава ние знаем, че тя не е насочена към това, да се случва в църквата. Имам предвид, че църквата може да бъде атакувана, но трябва да е време, когато от църквата трябва да излезнат воители, които да сложат нозете си по улиците и да ходят от врата на врата!

Нека да се върнем към това как да задържим изцелението. Изцелението се задържа по същия начин, както и се приема. Ако аз мога да се моля и вие се изцелите, но вие нямате сили да задържите своето изцеление, тогава да, възможно е такова разбиране за изгубване на изцелението.

Аз мога да изгоня врага, беса, но той да се върне, когато аз си отида. Или, ако вие не можете да защитите себе си, той ще дойде отново. Затова ви е необходимо да се научите да защитавате себе си. Необходимо е да се научите да защитавате не само себе си и своето семейство, но да се научите да воювате за другите.

В началото на войната евреите мислели, че някой ще ги защити, но постепенно немците завземаха територия след територия и в края на краищата вече са нямали достатъчно сила, за да отблъскват агресора.

Така и дяволът се опитва да ви сломи стъпка по стъпка, докато у вас не останат сили да се съпротивлявате срещу него.

Ние ще разгледаме подробно с вас това, което аз наричам ключовете на Божественото изцеление.

Най-главното е в това, че нищо няма да се измени за вас, докато вие не разберете, не осъзнаете, че ви е омръзнало положението в което сте и сте вече уморени. Докато вие се примирявате с болестта, тя още не ви е дошла до гуша.

Това същото е и с отношението към греха. Докато не ви дойде до гуша от греха, докато не сте уморени от него и не пожелаете да се отървете от него най-после!

Вие трябва да се научите да ненавиждате болестта и да се отнасяте към нея, както към личност, която вие ненавиждате. Научете се да ѝ говорите, кажете ѝ какво искате тя да направи. Също така имайте предвид, **ЧЕ ИМАТЕ ВЛАСТ НАД НЕЯ!**

Ние трябва да се научим как да ходим в сила, как да задействаме силата не само за себе си, но и за другите.

Важно е да разберем, че всичко, което влиза в ушите ви тук, трябва да излиза от вашата уста. Много са важни езиците. Това, което слушате тук на занятията(или четете от тази тетрадка) се научете да го говорите! Говорете за това! Учете за това, когато аз преподавам, аз ставам по-силен. Това е като още една тухла върху друга.

Научете се да действате съгласно това, което вие слушате тук.

Вземете решение, че това, което слушате и научавате тук ще го изпълнявате.

Още преди да знаех това, което знам сега, аз вече бях учил за изцелението, аз знаех доктрината на изцелението. В църквата, където бях, аз учех за това и ние имахме някои резултати. Но един ден аз осъзнах, че е време да спра да уча за изцелението и да започна да представям изцелението.

Всичко се случи, когато аз разбрах сърцето на Бога!

Много хора толкова много се страхуват да не сбъркат, че нищо не правят. Писанието казва, че любовта покрива множество грехове. Най-голямата грешка е тази да не правиш нищо! Ние често цитираме мястото, където се казва, че всичко съдейства за добро.

Римляни 8:28. Но знаем, че всичко съдейства за добро на тия, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение.

Но ние не казваме за втората част на този стих. Казано е, че всичко съдейства за добро на тия, които любят Бога и които са призвани според Неговото намерение.

Това означава, че за тези, които не обичат Бога и не са призвани от Него, не всичко съдейства за добро.

Ние често прибягваме към възгледа на Августин, който говори за суверинитета на Бога във всичко. Ако това би било така, тогава Исус не би

ни казал да се молим, за да бъде Божията воля на земята, както е на небето. На нас нямаше да ни е нужно да се молим така, ако Божията воля би се извършвала винаги.

Също Писанието казва, че "не е волята на небесния ни Отец да погине нито един от тези малките"

Матей 18:14. Също така не е по волята на Отца ви, Който е на небесата, да загине ни един от тия малките.

Бог желае всички хора да се спасят! Но днес умират хиляди хора и отиват в ада. Това означава, че волята Божия не винаги се изпълнява.

Тя се изпълнява тогава, когато ние я изпълняваме.

Иисус каза, че Той е дошъл, за да свърши това, което Му е поръчал Отец.

Йоан 6:38. защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е изпратил.

Какво правеше Иисус?

Иисус ходеше и поправяше това, което беше неправилно. Ако това, което вършеше Иисус беше Божията воля означава, че това, което Той поправяше не се е намирало в състояние на волята Божия, но Той е привеждал това в състояние на Божията воля. Иисус привеждаше всичко в ред!

Иисус вършеше това, което беше длъжен да върши Адам, който падна в грях. Сега на нас ни е дадена сила и власт да продължим това, което вършеше Иисус.

Но на нас сега по някаква непонятна на никого причина е необходимо да узнаваме, какво е и какво не е Божията воля?! Затова е необходимо да обновяваме нашия ум чрез Словото Божие, за да разберем какво е това Божия воля: добра, благоугодна и свършена. По някаква неразбираема причина ни се струва, че Бог е ядосан на нас.

Повечето хора считат, че Бог им е ядосан за нещо. Затова ние мислим, че нещо не става, защото това е Неговата воля!

Ние сме длъжни да вършим делата на Този, Който ни изпрати, ние също да ги вършим, както и Той вършеше волята на Този, Който Го изпрати - на Отец. Ние трябва да действваме.

Не е казано, че Бог ще разпалва дара, който е в нас. Ние сами сме длъжни да разпалваме дарбите.

Иисус каза, че не всеки, който казва - "Господи, Господи" ще влезне в Божието царство, но този, който изпълнява волята на Моя Небесен Отец.

Когато Иисус разказваше притчата за двамата строители Той каза, че единият е построил дома си на канара, а другият на пясък. Този, който слуша и изпълнява словото на Иисус строи на канара и когато дойдат води и ветрове, и бури, този дом ще устои! Но, който не слуша и не изпълнява Словото Му ще е като построения върху пясък дом - когато придойдат води и бури върху него, той няма да устои и ще падне и падането му ще е голямо.

Виновен ли е Бог за това, че домът построен на пясъка е паднал? Бурята е дошла в живота и на двамата. Тук ли е Бог?!

Както в ситуацията, когато беше ураганът Катрин в Луизиана. Всички говореха - "О, това е Божий съд". Но ако това беше Божий съд, тогава Бог е направил малък пропуск. Защото ураганът не е засегнал улицата, на която са струпани най-много барове и игрални центрове.

Но когато в Стария Завет се говори за Божия съд, то целият град е изчезнал. Содом и Гомор напълно изчезнаха. Може би Бог се е целил по-добре тогава.

Но може би това е, за което говори Павел, че цялото творение стене и очаква проявлението на Божиите синове, някой, който да стане и да каже - "Не, ураган, ти няма да дойдеш, но утихни в морето"!

Римляни 8:

21. с надежда, че и самото създание ще се освободи от робството на тлението, и ще премине в славната свобода на Божиите чада.

22. Понеже знаем, че цялото създание съвокупно въздиша и се мъчи до сега.

Вие си мислите, че само този град е бил толкова лош, че е трябвало да бъде унищожен?

Ние толкова бързо съдим и сочим с пръст вместо това, да кажем - "О, не Господи, ураган утихни, престани!" Иисус именно така направи. Ние не виждаме, че Той задвижи нещо от небесата. Но ние искаме бързо да осъдим. Ние казваме - "Виждате ли колко е важно да живеем благочестив живот". Оказва се, че ние искаме да кажем, че в града, където беше урагана не е имало нито един вярващ човек? Ако ние говорим така, ние ставаме съдии. Някои хора са видяли там Божията защита над своите домове. Нашата задача е не да сочим с пръст, но да освобождаваме пленниците, да донесем мир, да насърчаваме.

Дяволът е наш враг, ние не воюваме срещу плът и кръв. Дяволът е наш враг, който краде, убива и разрушава, унищожава.

Някои идват и казват, че изцелението и чудесата са се прекратили. Аз ще отговоря на такива хора, че аз ги съжалявам, но аз зная по-добре, защото при мен работи и аз виждам чудеса всеки ден и знам, че те не са се прекратили!

Или ние слушаме от човека такива думи - "Бог няма да изцели никого, който е с грехове в живота си"!

Аз видях друго, когато хората признаваха, че имат грях в живота си и Бог тях всички ги изцеляваше!

Вие винаги ще предавате тези теории, които сте слушали от други и сами не сте пробвали да докажете обратното!

Когато вие започнете да излизате и да вършите, вие ще разберете, че всичко, което сте слушали НЕ Е ИСТИНА и вие сами ще разберете каква е истината.

В църквите има множество теоритици, които са си окачили титли, звания и степени. Някой казва, че е доктор или магистър, но това е свършено без значение "кои" сте, ако не можете да освободите затворниците.

Това, което вършеше Иисус работеше. Има много семинари по изцеление и множество школи, и ако те работят за вас, тогава прекрасно. Всичко е много просто: Ако Иисус нещо не е правел, тогава и аз няма да върша това.

Иисус не се е занимавал да консултира и разпитва хората, не се е ровил в миналото им. Той просто говореше Словото, упражняваше власт и утвърждаваше Божието царство.

Всичко е много просто: Иисус каза на учениците Си - "Идете и проповядвайте Евангелието" Те не отидоха и не гоовореха, че Иисус скоро ще бъде разпнат, че Той ще възкръсне и ще управлява.

Те дори това не разбираха до самия край.

Учениците проповядваха Евангелието на Царството Божие.

Какво означава Евангелие, благовестие на Божието царство?

Благовестието, Евангелието на Царството е това, че добрата вест е в това, че Бог управлява!

Ето какво са проповядвали учениците. Те отиваха в някой град и казваха - "ние сме тук, за да кажем, че ние имаме добра вест за вас, че Бог управлява над всичко" . Те отиваха при болните и им казваха - "ние ще ви покажем, че Бог има власт, че управлява над рака". те казваха - "Рак напусни"! и ракът напуска. Това потвърждаваше това, което те проповядваха.

Всеки вярващ е длъжен да проповядва Божието управление, Божието господство и върховенство чрез смъртта, погребението и възкресението на Христос. Тогава ние потвърждаваме тази власт от Бога.

Амин!

УРОК 7

Ако сега по време на обучението аз мога да ви поизморя, то аз ви гарантирам, че това ще стане и с дявола. Той не обича, когато при нас се получават резултати. Той не обича, когато у вас вътре възниква основата и вие устоите докрая. Дяволът не е глупав, той е луд, но не е глупав. Той дълго време се намира в света и вече много е научил. Той е разбрал, че ако вярващият реши да отиде против него, ако той просто стои спокойно, вярващият ще се откаже, предаде и ще побегне. Това е битка за издръжливост, когато двама противника се гледат един друг в очите и чакат кой пръв ще отмести погледа си. Затова в повечето случаи, ако вие просто стоите смело, вие ще устоите по-дълго, отколкото той. Затова на първо място стойте смело. На второ, вие с времето ще спечелите репутация на устойчивост в духовния свят и демоните и болестите ще напускат много по-бързо! Те ще разберат, че вие не се шегувате.

Вярата по своята същност това е решение да стоите на своето и да не се движите, докато не постигнете това, за което стоите. На много не им харесва такова разбиране за вярата. Това не е просто смелост, но способност да устоиш, когато всички останали бягат. Вие сте толкова силни, колкото последния проблем, с който вие сте се справили и малко по-слаби от този проблем, който се е справил с вас.

Затова всичко, от което се нуждаете е да стоите. Вярата това е, когато вие продължавате да отивате напред, даже когато на вас това съвсем не ви харесва.

И така, първото в Наръчника за изцеление:

Словото Божие, това е нашият главен ориентир за вяра и действие. Ние всички знаем за това. Всички църкви са наясно за това. Навсякъде в църквите ще ви кажат, че именно така те постъпват. Ако това беше безрезервна истина, у нас нямаше да има различни деноминации.

Затова Словото Божие е нашият абсолютен ориентир на вярата. Не нашият опит или преживявания. Ако вашият опит е ориентир на вашата вяра, тогава всеки път, когато аз ви давам място от Писанието, вие ще ми предлагате пример от опита ви. Вие ще кажете, да, аз знам, че в раните на Иисус аз съм изцелен, но аз имах веднаж такава болест и аз се молих, но нищо не помогна.

И все пак, ако Библията казва, че изцелението се отнася към днешния ден, тогава това е така.

Аз не казвам, че не обръщам внимание на вашия опит. Моята задача е, вашият опит да стане в съответствие със Словото Божие.

Кой казва, че Бог отговаря на молитвите, понякога Той казва ДА, а понякога НЕ. Но понякога Той казва, че трябва да се чака, за да се получи изцеление.

Но това не е Библейски опит!

Библията казва, че в Него всичките обещания са ДА и АМИН!

Всичко, което е включено в плана на изкуплението не се подлага нито на въпроси, нито на съмнение. Всичко, което е включено в изкуплението не се нуждае от обсъждане с Бога. Ако въпросът се отнася за изцеление, не е нужно да умоляваме Бога и да постим, за да ни отговори Той какво да се прави.

Някой казва - "аз съм добър вярващ и аз сега преминавам през това и онова" Не, Иисус премина вместо тебе, Той беше на твое място. Затова болестта не ни е пратена, за да ни научи на нещо, но за да убие. Затова, ако имунната система не ви беше дадена от Бога, тогава всяка болест, простуда дори би ви убила.

Ето, например това е СПИН - липса на имунитет. СПИН-т не убива хората, но и най-малката простуда при липса на имунна защита убива човека.

Всичко, което е включено в изкуплението ви принадлежи, то е ваше!

Ние имаме обещание, че вярващите ще полагат ръце на болни и те ще се изцеляват, ще бъдат здрави.

Всичко, което стои между вас и Божиите обещания това са бесовете.

Когато аз говоря за обещания, то аз разбирам, искам да кажа Писанието и това, което е написано в Него и също пророческото слово. Затова, това, което стои между вас и обещанията трябва да бъде победено и изгонено! Писанието казва - "На този, който победи ще дам", не на този, който открадне, който се промъква.

Повечето от хората искат да прекарат живота си плъзгайки се по него тихо и спокойно без проблеми. Ранната църква е очаквала проблеми. Църквата не търсеше гонения и проблеми, но знаеше, че те ще дойдат.

Ако се говори за гоненията като признаци на духовността, тогава Свидетелите на Йехова ще бъдат най-правилни. Не може да кажем, че всичко, което е подложено на гонение се явява правилно. И, че ако няма въобще гонения, тогава не сте на правилния път. Просто вас в духовния свят не ви забелязват. Затова в живота трябва да решите, че вие ще вървите напред, без да гледате, без да обръщате внимание на нищо. Следователно това, което стои между вас и обещанията трябва да бъде победено!

За разлика от Израил, които викаха в пустинята - "Защо Господ ни изведе, за да погинем тук..."

Престанете да бъдете Израил, станете синове на Новия Завет!

Погледнете на проблема като на възможност, която ви се предлага и решете за себе си да го победите!

Затова тези, които побеждават ще бъдат с Него, а не тези, у които няма проблеми. Проблемите ще бъдат за това, за да бъдат побеждавани. В Писанието има място, където се казва, че с радост трябва да приемаме разни изпитни и трудности:

Яков 1:2. Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни...

Аз искам да ви кажа, че нито един човек, не ми е звънил, за да ми каже - "слава на Иисус, аз сега преминавам през такова изпитание".

Защо това да е радост? Защото адът ви е забелязал и имате достатъчно добра репутация, за да ви изпратят няколко демона за борба с вас.

По време на Втората световна война имало един британски генерал Джордж Паттен. Немците го ненавиждали и се страхували от него повече от всички останали. Този генерал се лишил от командване, защото удрял шамари на войниците. Няколко войника се намирили в палатковата болница. При тях всичко било наред, не били ранени, но били в нервен срив поради боя, който понесли. Когато този генерал ги бил, доложили за него какво прави с войниците. Свалили го от командването, но го изпратили в Англия и не го лишили от званието му. Когато попитали, защо този генерал не са го лишили от званието му, то отговорът бил такъв - "ние не можем да го лишим от званието му, той печели битки".

На нас ни е нужно да решим, че ние ще трябва да побеждаваме. Нашият главнокомандващ ни е дал всичко необходимо за победата. Ако ние не побеждаваме навсякъде, тогава ние просто не сме се възползвали от инструментите, които Той ни е дал. Бог не е виновен за нашите неудачи, неуспехи. Не Го обвинявайте!

Иисус не изгуби нито една битка! Затова дяволът е оставен заедно с демоните за нашата практика. В Стария Завет бяха пет народа около Израил, за да може когато се роди следващото поколение на Израил, които не умееха да воюват, да могат да се научат да воюват с тези пет народа.

Затова целта, поради която са оставени демоните е за това, за да бъдат победени. Помогнете им да изпълнят задачата си - да бъдат победени. Вашата задача е да побеждавате, да спечелите, а тяхната задача е да изгубят и да бъдат победени!

И така, когато свалиха генерал Паттен от командването, изпратиха го в Англия и го поставиха да възглави несъществуваща армия. Това беше армия на книга, на хартия. В нея нямаше никого. Причината поради която немците го ненавиждаха и се страхуваха от него е била тази, че той обичал да воюва. Ако вие намерите човек, било в армията, било на улицата, който обича добрия бой, обича да се бие, по-добре е да не се захващате да се биете с него. На него ще му харесва да се бие независимо от изхода.

Ние не можем да си позволим малко да спечелим, малко да загубим. Защото всеки път, когато загубим ние загубваме някого! Затова е нужно да забравим за това, което казват -"ще става, каквото ще става" Вие воювате за някого! На нас ни е нужно да се научим да воюваме на територията на врага. Не чакайте докато той почука на вратата ви.

В мирно време винаги има армия и войници, които преминават обучение, за да са винаги готови за война. И когато започне войната, страната е готова да ги изпрати в рамките на един ден, т.е. веднага.

Затова вярващите трябва да се научат да воюват на чужда територия. Не трябва да чакат докато врага донесе ракова болест или СПИН у вас в дома ви. Намерете тази болест на улицата у някого в дома и я изгонете, колкото

може по-далече. Не е нужно да чакате, защото ако тази болест вече е в дома на някого, тогава тя може да дойде и във вашия дом. Ако вие воювате в чуждия дом, тогава след битката вие можете да си дойдете в къщи в спокойна атмосфера.

Но ако тази битка е във вашия дом, тогава тази битка е битка на изтощение. Всеки ден трябва да ставате и да виждате как вашия близък човек умира и всеки ден вие виждате тази картина и няма време за почивка.

Това е винаги много тежко да воюваш всеки ден.

Врагът знае, че най-тежката битка е тази която е продължителна на изтощение или търпение и самообладание. Именно в такива битки повечето дезертират. Именно тогава болшинството се предават и се отказват, напущат, защото не виждат края на битката.

Ето кога трябва другите вярващи да дайдат при вас на помощ, когато вие вече сте се били дълго и сте се уморили от битката. Затова, когато вие започнете да воювате повече за другите, тогава ще воювате по-малко за себе си!

Ето, какво направиха с генерал Паттон, когато го върнаха в Англия. Качили са го на един джип и го отвели на брега в Англия. Немските шпиони го следяли. Немската войска от другата страна на канала също го следяла къде се намира. Когато Паттон пътувал с джипа, тогава било възможно да се види как от другата страна на канала цели танкови дивизии започвали да се движат, мислейки, че там където е той ще започне нападение. Джипът на Паттон изразходвал малко бензин. Но немските танкове мислейки, че ще има нападение се движели от една страна на друга на стотици километра към мястото където бил Паттон, при което те изразходвали и губели по хиляди литра бензин. След това Паттон се връщал назад и танковете се връщали на мястото си. В края на седмицата танковете използвали много литра бензин, само за това, да преследват Паттон. Това се случило само заради репутацията, която имал Паттон.

Затова на вас също така ви е необходимо да си създадете репутация за ада, за да става така, че даже само когато се качите в колата си, адът да пуща свои демони, просто за да ви следят, къде сте и накъде се движите и къде ще бъдете днес.

Два пъти в Библията се говори за знамения.

В Марко 16 глава - вярващите ще ги съпровождат знамения. Затова изцелението това е знамение или знак.

В 1 Коринтяни се говори за това, че езиците това са знамения за невярващите.

Знаменията не са предназначени за вярващите.

Вие сте вярващи и на вас не са ви нужни тези знамения в смисъл, че те не са ви нужни за да се обърнете към Бога.

Вие ще кажете аз нямам достатъчно вяра. Вие имате вяра, вие сте вярващи. В Новия Завет в Деянията не се говори за това, че е нужно да се получи

вяра. Затова, ако човек е вярващ, той вече има вяра. Никъде не се говори за недостиг на вяра, за да не се прави нещо.

Спасението се счита за най- великото чудо от всички чудеса. Ние вярваме в това с цялото си сърце.

Тогава ако това е така, то изцелението е по-малко чудо и означава, че у нас не трябва да съществува проблем, за да вярваме в това. Ако аз имам вяра в по-голямото, то трябва да имам вяра и в по-малкото.

Ако аз имам 100 гривни(парична единица), мога ли да си купя нещо за 10 гривни? Разбира се, да. 100 гривни е повече от 10. По този начин, ако изцелението е по-малко чудо отколкото спасението, вие имате вяра в него, тогава разбира се, че имате вяра в изцелението. Затова не е въпрос на вяра, а въпрос на устояване, на устойчивост. Готови ли сте да устоите? Готови ли сте да решите, че това е истината?

И така, изцелението и говоренето на езици е знамение или с други думи знаци. По принцип различни знаци (табели) се поставят да висят на места, където минават много хора, за да ги виждат лесно и да се ориентират.

Но, ако изцелението и говоренето на езици са знаци за невярващите, тогава защо ние ги практикуваме в църквата? Никъде освен в Яков не е казано вярващи да се молят за вярващи. Още повече, че в Яков е писано за молитвата за болни, но не в църквата. Казва се, че служителят трябва да отиде в дома на болния. В ранната църква не е имало служение за изцеление. Така, както днес в църквите се провеждат служения за изцеление, това няма Библейска основа.

Ние практикуваме призив да излезнат напред, но и това го няма в Библията. Дуайт Муди и Финей са измислили това - да се излиза напред. Затова изцелението не е за църковната аудитория, въпреки, че вие можете да го провеждате в нея. Но преди всичко това е предназначено за улицата!

Докато изцелението се явява за вас събитие или мероприятие, което вие провеждате в определено време, то никога няма да потече като река. Но то когато стане начин на живот, то ще започне да тече като река. Ако то се провежда в определено време, както са при нас дни на служение на изцеления напр. в четвъртък или в събота, тогава това е събитие или мероприятие.

Но, ако навсякъде, където вие отидете и по всяко време вие се молите за болните, тогава това е начин на живот. Тогава вие ще видите, как то потича. Вие ще започнете да виждате повече резултати. В началото вие няма да виждате постоянно резултати. Това е вашият избор. Вие ставате сутрин и казвате - "Господ е моя сила... " Аз искам да отида на улицата и да търся хора, за които да се моля. Именно така аз започнах. Вие приемате решение за себе си.

Уигълзуърт решил, че няма да отиде да спи докато не намери някого, когото да доведе при Исус всеки ден.

Когато се молите на улицата, всичко зависи от вас и вашата вяра. Вие не можете да кажете на човека, стой сега във вяра. Преди всичко, преди да отидете на улицата вие трябва да се отървете от всички излишен багаж,

който ще ви пречи. Това е религията, която ние сме натрупали досега. Приемете решение, че вие искате да се молите поне за такова количество хора. Нека това да стане за вас начин на живот. Мислете за това, че вие ще помагате на хората. Ако вие мислите за своите си мотиви, тогава вие вече мислите неправилно. Вие мислите за себе си. Затова престанете да мислите за себе си. Затова престанете да мислите за себе си, за това, че вие трябва да сте съвършени, че всичко трябва да е наред. Започнете да помагате на хората и по време на това вие ще се променят и ще ставате други.

Ние често казваме на хората, че когато те са се родили вътре в тях има празнота, която може да запълни само Бог. Но когато хората се раждат свише вътре в тях има друга празнота, която трябва да се запълни със служение на хората. Докато вие не започнете да служите на хората, вие няма да можете да почувствате пълнота!

Много често, когато ние говорим на хората за Христос, те отговарят, че им е необходимо да приведат живота си в ред и да изхвърлят това или онова. Вие веднага разбирате вътре в себе си, че това не е правилно. Човек не може да приведе себе си в ред, преди да дойде при Него. Именно, когато човек идва при Него това привежда човека в ред. Ние казваме, че не с дела човек става по-добър, но чрез благодатта. Довери Му се напълно и отиди при Него чрез Неговата милост. Тогава човек идва при Бога и седи в нашите църкви. Някой идва и проповядва за изцелението, като казва, че Бог иска да освободи, да изцели и това е Неговата милост и изкупление.

Човекът излиза за молитва и проповедникът започва да го пита, дали той е спасен, дали има тайни грехове в неговия живот. Човекът казва, че има грехове и му се казва да отиде, да седне на мястото си докато не се избави от греха. Как така, докато сме на улицата всичко за хората е по благодат, но когато те са в църквата всичко е по дела. По такъв начин, по-добре е човек да си остане на улицата грешник, за да го изцели Бог, просто, защото Той е добър Бог.

В ранната църква освещението това е било смърт за греха. Вие умираете и този грях повече не властва над вас. Вие все още сте изкушаван, но вие не се поддавате на изкушението. Освещението днес се разбира, че ако аз съм спасен, аз трябва да греша по-малко и по-малко. Но всъщност ние трябва да се придържаме към това, че ние сме мъртви за греха и сега изкушенията ни притесняват все по-малко и по-малко.

И така, как това се отнася за изцелението? На вас не ви е необходимо да сте съвършени, за да ви използва Бог. Но вие в никакъв случай не трябва да живеете в грях, още повече, че Бог ви употребява. В деня на съда вие няма да имате никакво извинение.

Веднаж един служител ме отведе на страна и така насаме ми каза, да бъда внимателен в своето служение, защото мога да падна в гордост. Но аз му отговорих с въпроса за това, дали той е чувал това послание, което аз нося в преподаването?

Защото то изключва гордостта. Така, когато аз преподавам аз говоря на всички, че те могат да правят това, което аз върша.

Но посланието, към което сме свикнали, говори за помазание. Човек получава помазание и прави това, което другите не могат да правят. Това води до гордост! Но как аз мога да падна в гордост, ако вие можете да вършите това, което мога и аз? Затова всичко, което аз върша, това е моята мисия.

Когато този служител ми каза за това, той също каза, че в своето време Бог го е използвал и той се е възгордял. Аз попитах какво е било неговото послание. Аз разбрах, че посланието в неговото време би привело към гордост във всеки случай. Ето в какво е причината: ако Бог използва вас и Той ще използва, това нищо не означава. Това не означава, че вие сте някой, това дори не означава, че вие сте прави.

Ако Бог използва вас, за да възкреси мъртъв човек, това не означава, че вашата доктрина е правдива. В историята на църквата е имало хора, които са имали много странно учение и Бог ги е използвал за чудеса. Това означава само, че това което казвате е Библейско, съответства на Библията. Всичко трябва се сравнява с Писанието. Ако вие говорите това, което съответства на Писанието, тогава трябва да има и действия на сила, които потвърждават това.

Иисус каза, че в последното време ще бъдат много от тези, които ще вършат чудеса. Те ще Му кажат - "не в Твоето ли име ние изгонвахме бесове, или не в Твоето ли име вършихме чудеса"? Той ще каже - махнете се от Мене, Аз не ви познавам...". Но тези, които не вярват в изцелението казват - виждате ли, дори Иисус е говорил за такива хора. Но в действителност тук се говори за това, че ще бъдат твърде много чудеса в последното време в църквата, че това ще бъде обикновено явление. Това ще бъде така силно, че ще има такива, които вършат чудеса, но живеят в грях.

Някой ще каже, но Библията не казва, че те са ги направили наистина, но те просто са казали, че те са ги вършили. Но аз не вярвам, че хората ще стоят по време на съда и ще лъжат нагло в лицето на Иисус. Всичко ще бъде ясно и очевидно.

Бог използва Юда Искариотски. Иисус изпрати всичките 12 ученика. Юда беше един от тях. Иисус дори го нарече дявол от самото начало. В един момент в него влезна самият дявол. Но въпросът е, че Бог може да използва човека и при това този човек да не е в правилното състояние.

Но защо? Защото Бог обича хората. Това означава, че човекът е достъпен. Затова вършете своето дело.

Много са днес тези, които са си окачили титли, пророци, апостоли и т.н., но дали имат плодове?

Не е нужно да говориш за себе си, когато имаш плодове, за вас ще говорят другите. Ако хората биха чели в Писанието признаците на апостолството, тогава малко от тях биха искали да бъдат- трудности, пост, корабкрушения. Но днес тези признаци са - красиви, скъпи коли, големи къщи, големи църкви, това не са Библейски признаци.

Хората искат да бъдат апостоли и пророци, без да изпълняват дори основни изисквания към понятието за вярващ. Вярващите ще възлагат ръце на болни, ще изгонват бесове, ще говорят нови езици, ще възкресяват мъртви. Хората не са в състояние да направят това, но провъзгласяват себе си за апостоли.

В ранните дни на църквата, църквата се е укривала. Никой не е знаел къде се е събирала тя. Ако един вярващ е идвал от друг град и е искал да отиде в църквата, той е отивал на пазара, но не е могъл да пита на улицата къде се събира църквата. Хората са се страхували и не се доверявали на никого.

Човекът на улицата е можел да седи на пазара и да рисува рибка на земята. Вие сте можели да отидете и да разберете че той е вярващ и да го поканите да дойде в църквата. Но на вас ще ви кажат да дойдете в 4 часа, а служението ще е в 5 часа. Вие идвате по-рано на този пазар и ви среща този човек и ви въвежда в един дом. Той ви представя и казва, че в този дом има болен човек и той ви дава чест да се молите за него. Това не е измислица, но е запис на отците на ранната църква. Ако се изцели болен човек ще ви вземат в църквата.

Представете си, че днес има няколко болни пред входа и вие трябва да се молите, за да се изцели някой, за да докажете че сте вярващ, а не шпионин. Ето защо църквата в Китай е толкова силна.

Врагът знае, че ако се махнат гоненията църквата омеква.

УРОК 8.

Словото Божие е надежден завет. Аз сериозно се отнасям към пророчествата и водителството на Духа. Ние сме длъжни да разберем, какво имаме предвид под водителството на Духа. Много хора не се помръдват от мястото си, докато не получат пророческо слово. След това те чакат потвърждение.

Хората казват, че ни е нужно да бъдем водени от Духа. Но какво имат те предвид, когато говорят за водителството на Духа? Те подразбират някакво тайнствено чувство.

Не е нужно да чакате, необходимо е да пристъпите към служение.

Но, ако все пак вие сте получили някакво усещане движете се напред. Водителството в Духа винаги ще съответства на Писанието. Ако водителството в Духа винаги съответства на Писанието, то тогава можете да се движете според Писанията по всяко време, без водителство. В Библията никъде не е казано, че трябва да чакаме водителство.

Например апостол Павел винаги се е движел само от Великото поръчение, но не и по водителство на Духа. Той е ходил навсякъде, проповядвал е на хората Благовестието и е спасявал хора.

Може би тези, които говорят за водителство имат предвид това, което се съобщава в Писанията за апостолите, че веднаж те се приготвяли да се отправят в Асия, но Светият Дух не им е позволил. После Павел видя видение, в което един македонец го извика да им помогне.

Помислете за това, че Павел вече се е движел, вече е летял в служението с издути платна! Ако той беше чакал водителство, Светият Дух би му казал да не отива по-далече в Асия, а да се спре.

Затова, ако той беше се движел според водителство, тогава Светият Дух в началото му е казал да отиде в Асия, а след това му е казал не отивай, защото Той се е поразмислил и е променил решението Си.

Мислите ли, че Светият Дух, за Когото се казва, че ще ни покаже бъдещето, може да променя решението Си?

Затова Павел не се е движел по водителство, но според Великото Поръчение. Но понякога виденията, които е имал са го напътствали, както е това за Македония.

Аз не съм против водителство, но ако вие не получавате такова, тогава изпълнявайте Библията и Великото поръчение. В това време, когато се движите вече, вероятно ще получите и конкретни указания и водителство. В този случай движете се под водителството, но ако го нямате, движете се в послушание и изпълнение на Словото.

Например Т.Л.Осборн се отправил с жена си в Индия, но там нямали резултати. Те нямали нито сила, нито нищо. Те не знаели какво да правят. Те се върнали вкъщи на кораба. Той разказва, че когато стоял на кораба той казал на жена си, че никога повече няма да я вземе извън пределите на страната им. Това било преди 60 години, но след това те са пътували и

обиколили 200 страни по света. Той не удържал думата си за жена си, защото не е знаел какво им е предстояло.

Той се е обърнал към Бога по въпроса за служението си и е получил откровение, че е необходимо да служи с чудеса и знамения.

Така и Павел е казал, че - "...аз в пълнота проповядвах Евангелието със силата на знамения и чудеса...":

Римляни 15:

17. И тъй, колкото за това, което се отнася до Бога, аз имам за какво да се похваля в Христа Исуса.

18. Защото не бих се осмелил да говоря за нещо освен онова, което Христос е извършил чрез мене за привеждане езичниците в покорност на вярата чрез моето слово и дело,

19. със силата на знамения и чудеса, със силата на Светия Дух [Божий], така щото от Ерусалим и околностите му дори до Илирик напълно съм проповядвал Христовото благовестие.

Вие можете и така да проповядвате Евангелието, но докато вие не проповядвате с чудеса и знамения, това няма да бъде пълнотата на Евангелието. Чудесата и знаменията трябва да придружават, да съпровождат Словото на проповедта! Трябва!

Ние няма да доказваме това, че чудесата и знаменията са предназначени също и за сега, за днес, за днешния ден.

Но аз съм тук, за да ви помогна да разберете, да стигнете до това, чудесата и знаменията да станат за вас обикновено явление. Аз имам предвид, че те ще станат за вас постоянни.

Съществува т.нар. отправна точка, когато вие започнете да се движите в тях.

Но тази отправна точка означава, че в началото вие ще прилагате много усилия без особени резултати. Когато вие започнете да бутате една кола, за да се задвижи, вие полагате много усилия. Но когато тя се задвижи вече, тя набира скорост и се движи по-лесно.

Затова врагът не иска, вие да спечелите първите битки! Защото когато вие видите първите победи, дори и след тях да има неуспехи, вие ще продължавате да се движите напред. Ако той може да ви задържи от първите победи, вие ще питате сами себе си - "правилно ли е това, за мен ли е това "?

Ако Светият Дух би ви се явил и би ви казал, че ще ви използва, за да изцелявате болни в Неговата сила, но при това Той би ви казал, че първите 20 човека, за които ще се молите няма да се изцелят, няма да има резултати, даже биха умирали...Какво ще отговорите или как ще реагирате? Вие ще се молите за 20 човека и ще желаете да отидете към 21-ия.

След това вие можете да се върнете към първия от двадесетте и да се молите за тях отново. Когато имате резултати, върнете се към първите и се молете за тях.

Когато аз се молих за своето служение, аз молих Бога да ни даде в екипа три групи хора - баптисти, защото те нямат нужда да чакат водителството на Духа, но те се движат по Словото и знаят, че трябва да свидетелстват на хората винаги и навсякъде. Аз също молих за бивши военни. Те знаят какво е заповед и как да изпълняват поръчения. Също и бивши окултисти, така като те знаят какво е посвещение и преданост на делото.

Ние петдесятните имаме толкова различни условия и традиции, както никой друг. Затова, ако се говори за избор между водителство от глас или на водителство от Писанието изберете Писанието.

Всички култове са започнали с това, че някой е чувал глас. Но Писанието е най-надеждния източник и движение.

Писанието е надеждно за днес, така както и за бъдещето.

И така, Словото Божие това е крайният и главен авторитет. Не нашият опит, но Писанието. Опитът трябва да се разглежда въз основа на Писанията, но не и Писанията въз основа на натрупания опит. Именно на опита са построени нашите традиции по отношение на изцелението. Нашето богословие в църквите е основано на неудачи и провали. Когато ние имаме неудачи, ние се обръщаме към Писанието и намираме място, цитат, издърпваме го от контекста, за да оправдаем чрез него своите неуспехи и да обясним защо нищо не се е получило.

Словото Божие е утвърдено на небесата завинаги и нашата задача е да Го утвърдим и на земята.

119 Псалм казва: "...89. Твоето слово, Господи, е навеки утвърдено на небесата..."

За колко време Словото Божие е утвърдено на небесата? Завинаги!

Ето, както е написано, именно така Бог казва това и вижда това. Той нищо няма да променя нито заради вас, нито заради други, или заради ситуацията в която сте попаднали.

Давид казва, че - Твоето Слово е утвърдено на небето завинаги..., но не и на земята. Това е нашата задача да Го утвърдим и на земята.

Както и в молитвата - "Отче наш..." - "...Да бъде Твоята воля на земята, както и на небето..." Неговото Слово е и Неговата воля!

Това означава, че земята е в пълен безпорядък.

По този начин нашата задача е да я приведем в ред.

Аз не казвам, че ние всичко ще приведем в ред, но в сферите на влияние, които ние имаме. Ще ги приведем ли в ред или не, нашата задача е да направим всички опити и усилия за това.

Но би ли искал Бог от нас ние да се опитаме да въведем ред, ако ние не сме в състояние да приведем всичко в ред? Да, Той иска, защото ако вие не можете да спечелите всички, това не означава, че вие няма да спечелите никого.

Например, просящите на улицата. Те просят пари. И ние казваме, ако дам пари на един, тогава трябва да дам на всички. И вие ще кажете, ако дам на всички, тогава докато се върна вкъщи аз няма да имам нищо.

Но, какво от това? Вие знаете Бог, а те не. Но вие ще кажете, те ще вземат тези пари и ще ги използват за алкохол и за цигари. Но вие не знаете това със сигурност.

Библията просто казва, давайте на просещия.

Бог е нашият източник. Той ни осигурява, Той ни доставя. Ако аз дам пари, които ми е дал Бог, на просещия и той ги използва неправилно, той ще има работа с Бога. Аз ще бъда покорен на Бога и това е всичко, което има значение.

Библията казва, че дори ако врагът ти е гладен, нахрани го. А тези хора на улицата не са ваши врагове, те са тези, които се нуждаят от помощ. Притчата за милосърдния самарянин, това е примерът за нас.

Библията това е практична и буквална книга. Именно тогава Тя започва да действа. Аз съм обикновен човек. Аз имах възходи и падения. Аз знам, че това е смешно влакче в увеселителен парк в живота. Когато аз започнах да се моля за болните в моя живот имаше грях. Аз знаех, че имах грях в живота си. Това не беше таен грях, беше явен грях. Но въпреки това хората се изцеляваха. Аз бях шокиран. Това противоречеше на всичко, на което ме бяха учили. Затова аз се обърнах към Бога и казах - Господи, наистина ли не Те интересува, че в живота ми има грях? Бог ми отговори и ми каза - "Аз ще се справя с тебе по-късно". След това желанието за святост надделя в мен. Аз попитах Бога, защо Ти използваш мен? Бог каза, че защото обича хората и използва всеки, за да помага на хората. Но с тези, които използва се справя по-късно.

На нас някак си ни се струва, че ако има грях в живота ни, тогава Бог няма да ни използва. Ако Бог може да използва вярващия с грях в живота или отстъпник, тогава Той разбира се може да използва човек, който обича да бъде близо до Него. Но ние продължаваме да казваме, че ние не сме готови и че знаем малко.

Когато вие се покаяхте вие знаехте само Йоан 3:16 и това беше достатъчно, за да евангелизирате хората.

Например в концлагерите по време на Втората световна война се охранявали с картечници на кулите и оградата с мрежа. Но вратите на лагерите в повечето случаи били отворени винаги. През тези врати постоянно влизали и излизали коли. Много работници са работели в лагерите и са им били давани различни задачи в работата им.

Да допуснем, че вие постоянно обръщате внимание на отворената врата и казвате на другите, че ще се опитате да избягате през нея. Казват ви дори да не се опитваш, тебе ще те убият, ти даже няма да можеш да се приближиш до нея. Но вие казвате - не, аз ще сложа лопатата на рамо и уверено ще отида към вратата, създавайки вид, че са ми дали работна

задача. Вие вземате лопатата и се насочвате уверено към вратата, като че да изпълнявате работа. Когато вие стигате близо до кулата вие чувате как картечницата се насочва към вашата страна и охраната ви наблюдава. Сърцето ви започва да бие ускорено, и пот ви облива. Но вие продължавате да вървите, като че ли знаете къде отивате. След това картечницата се връща обратно и охраната си продължава своята работа. Вие излизате от вратата, вървите напред по периметъра и вас от другата страна ви среща боец от съпротивата и ви помага да избягате.

След това сутринта вие се събуждате в дома си и не можете да повярвате, че сте си вкъщи. Вие сте толкова радостен, че сте си вкъщи. Звъни телефона ви и вие го вдигате и чувате глас с немски акцент и вие изпадате в ужас. Вие си мислите, че това е комендантът на лагера, от който сте избягал. Гласът ви казва, че вие трябва да излезнете на улицата до вратата. Вие с ужас си мислите, че наистина може да го направите. Но след това вие осъзнавате, че сте си вкъщи. Вие затваряте телефона и разбирате, че сте свободен!

Въпросът ето в какво е - за какво е била необходима повече вяра - да излезне от вратата на лагера или да затвори телефона? Разбира се, че да излезне от вратата. Затова ако вие сте могли да излезнете от вратата, тогава вие можете да затворите и телефона с лекота.

Библията казва, че когато ние сме били още в греховете, Бог ни възлюби и даде Сина Си. Ние взехме решение и Той ни взе от царството на тъмнината и ни приведе в Царството на Своя Син. Вие сте принадлежали на дявола, но въпреки това вие сте взели решение да излезнете от неговата власт.

Ако вие сте могли да направите това, колко по-лесно трябва да е за вас да затворите слушалката на телефона, когато той казва, че вие сте болни и имате рак и вие сте в грях и ще умрете. Вие не му принадлежите и на вас ви е много лесно да затворите тази слушалка.

Защо сте длъжни да го слушате? Защо не можете да станете и да кажете:

Не, аз не принадлежа на теб и ти не можеш да ми казваш какво да правя, ти не можеш да издевателстваш над моето тяло!

Но често ние слушаме как хората говорят: Аз съм дал място на дявола и той има право да бъде в моето тяло. Ако говорите за право това е сериозен въпрос. Откъде ние знаем въобще това разбиране за право.

Библията казва, че дяволът е крадец, човекоубиец и баща на лъжата от самото начало. Защо, поради каква причина на вас ви се струва, че у дявола има някаква власт? Но това не е така. Той се явява престъпник, рецидивист, който е бил такъв отначало. Той не е отишъл при Адам и не му е казал - "градината е моя махай се оттук!"

Той трябваше да ги измами. Той нямаше нито власт, нито сила, нито право за да вземе каквото и да е. Той можеше да приеме само това, което му бъде дадено. Адам и Ева просто му дадоха това, което той искаше.

Библията казва за вярващите: "...Вие не сте свои си, вашето тяло вече не е ваше, то е изкупено със скъпа цена..."

1 Коринтяни 6:

19. Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си,

20. защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си, [и с душите си, които са Божи].

Ако аз имам красива кола и съм оставил ключовете ѝ на масата пред вас, как вие мислите, това, че съм оставил ключовете на масата означава ли, че вие имате право да кажете на някого - ето, ключовете от колата, вземи машината и прави каквото искаш?!

Разбира се че не, тази кола не е ваша. Вашето тяло също не е ваше.

Вие дори нямате право да давате на дявола права над вашето тяло!

Вие нямате право да давате на дявола място във вашето тяло и във вашия живот!

Вашето тяло не принадлежи на вас!

Когато се говори за място за дявола, се говори за грях, но не за болест.

Болестта това е винаги нападение от страна на врага. Болестта може да дойде според сеенето и жътвата. Особено в тези случаи, когато вие издевателствате над своето тяло и дяволът пристига с болест.

Също така болестта може да дойде като директна атака върху тялото.

Дяволът ви напада, защото ви ненавижда! Не е нужно да сте правили нещо.

Просто става и имаме проблем. Ние си мислим, че ако човек има болки в гърба, тогава това е поради непростителност или обида в него. Ако човек има артрит, тогава си мислим, че това се дължи на горчицина вътре в него. Ние се опитваме да намерим духовния корен. Но проблемът е в това, че ако вие мислите така, тогава за вас е по-добре никога да не грешите в заключението си. И така винаги във всеки такъв случай вие ще станете съдия за човек с подобни болести. С какъвто съд съдите, с такъв ще бъдете съдени!

Аз не казвам за това, когато виждате явно, че човек върши грях и вие предприемете да търсите причината за болестта. Но когато човек идва при вас с болест, вие казвате - "какъв грях има у вас?"

Иисус никога не съдеше човека!

Цялата тази теология, която е в църквата не съответства на Библията. Когато аз се моля за хората, аз никога не изследвам техния живот. Аз нямам време за това. Иисус не правеше това.

Много е трудно да се молиш за своите роднини. Защото вие мислите за всички причини, поради които те може би трябва да имат тази болест, а те мислят за всичките причини, поради които Бог няма да използва вас за тях.

Ето защо е трудно да се молим за роднини.

Иисус изцеляваше хора, всички които бяха в грехове. Всички бяха грешници до мозъка на костите си! Той ги изцеляваше и им казваше да не грешат повече.

Но ние казваме - "избавете се от греховете си и ще бъдете здрави"

А Иисус ни каза - "отидете и освобождавайте затворниците!"

Алкохолизмът това не е родово проклятие, но е грях, който повтаря бащата, а след това и синът.

Например има такива служения или семинари, където хората трябва да си спомнят своите рани от детството, нещо, което им се е случило и човек трябва да си представи всичко и също да си представи, че Иисус е бил тогава с него и всичко това, за да им се решат проблемите.

Иисус не правеше това. Той не ни е казал да правим това. Той каза да се изцеляват болните, да се изгонват бесовете.

Но ако един човек каже - аз имам страх, когато бях на 3 години силно ме люшкаха на люлката и аз се изплаших. На този човек му казват - трябва да затвориш очите си и мислено да се върнеш в миналото и ето, вие сте на люлката и редом с вас е Иисус и вие не сте сам. Това вече прилича на спиритичен сеанс.

Вие ще кажете - "но на някои това помага". Да, но психоаналитиците и психолозите помагат също на някои. Но това не означава, че това е Бог!

Иисус просто каза - "изцелявайте и изгонвайте".

Павел каза - "аз забравям миналото и всичко, което е в него.

Ние сме мъртви за миналото и всичко, което е в него.

Човек казва аз греша и нищо не мога да направя. Не, можете защото към ада не би се отправял човек, който нищо не може да направи със себе си. Вие не че не можете, но не искате. Нека да спрем да търсим причини в хората и просто да започнем да освобождаваме.

Всеки ден при нас идват хиляди свидетелства. Не свидетелства на хора, за които аз съм се молил, но от тези, които сме обучавали. Има една двойка в Арканзас, които имат най-голям успех в чудотворението - възстановяване на органи и появяването на нови. Тази двойка се моли за хората и при тях се появяват липсващи органи. Аз дори бих казал, че те имат дарба за това. Те са започнали да виждат успех именно в тази сфера, не защото това е всичко, за което са се молили, но те са започнали да виждат, че при тях нещата се движат в това направление.

Вие ще видите своя дар, когато ще идват хора и ще казват, че имат проблем и вие се молите за тях и виждате, че определена болест се изцелява отново и отново. Вие се молите за всички и след това дарът действа.

Псалми 119:

89. Господи Твоето слово

Е утвърдено на небето до века.

90. Верността Ти пребъдва из род в род;

Ти си основал земята и тя стои.

91. Колкото за Твоите наредби, те и до днес стоят,
Защото всички са Твои слуги.

92. Ако Твоят закон не беше ми наслада,
То аз и тогава бих загинал в скръбта си.

Ако обърнем внимание на еврейската дума "утвърдено" то тази дума означава - установява, поставя граници. Буквалното значение - слагам като граница - словото Божие е поставено като граница. Това означава, че ако Иисус не е вършил нещо, вие също не правете това. Иисус е признавал вярата на човека, когато хората са я проявявали! Вярата ти те е спасила или те е изцелила.

Той може да те попита - "варваш ли че Аз мога да направя това" ?

Имаше една жена в синагогата, която беше сгърбена и приведена и Той я изцели. Тази история свежда до нулата всичко, което днес се учи в църквата за изцелението. Когато Иисус видя тази жена, Той я извика и забележете какво Той не й каза, Той не й каза - как се чувстваш, как си мислите дали днес е вашият ден за чудо? Той не е започнал да търси причините за нейната болест. Той просто каза - "жено, ти си свободна от своята болест".

Повечето хора считат, че Иисус е отивал и се е молел нощем като е получавал от Бога план за действие за всеки ден, къде да отиде и какво да прави. И Той е отивал и вършел. Ако това беше така, тогава Той не би работил по вяра. Вярата няма никакви доказателства или видими знаци, освен разбира се, Писанията. Колкото повече видими знаци имате, толкова по-малко вяра ви е необходима.

Повечето хора считат, че Бог е говорил на Иисус да отиде там, да изцели някого.

Примерът с учениците - никъде освен в Гетсимания Иисус не е молил учениците да се молят с Него през нощта.

Те не са се молили през нощта както Той. Ако тяхната способност да изцеляват е зависела от молитвеното им време, тогава те не биха могли да изцеляват. Но Иисус им даде власт и им каза - "идете и изцелявайте"!

Хората говорят, че Иисус е казал, че върши само това, което вижда да прави Отец. Значи, когато слепият човек е дошъл при Иисус, тогава Отец се е спуснал от небето и е изцелил слепия човек и тогава Иисус е правил това.

Първо, ако Отец би се спуснал да изцели слепия, тогава не е било необходимо Иисус да го изцелява.

Ако това е било така, тогава Иисус не би могъл да каже "че който вярва в Мен делата, които върша Аз и той ще ги върши", вие не бихте могли да вършите тези дела.

Но как се е движел Иисус? Вие ще кажете, че Той е бил воден от Светия Дух. Възможно е да е така, но не е така, както вие си мислите.

Никъде в Новия Завет не е казано, че Светият Дух ще ви води, за да вършите нещо. Казано е, че Той ще дойде и ще ви упътва на всяка истина. Не е казано за всякакви действия, а за всяка истина.

Йоан 16:13 А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща.

На нас ни се струва, че да сме водени от Духа означава когато отидем някъде и покрай нас минава болен човек и Светия Дух хваща ръката ми и я слага на човека и аз разбирам, че трябва да се моля за него. За това нещо не е необходима вяра.

Иисус беше ли лицемер? Не, разбира се. Иисус даде определение за лицемерие с примера на фарисеите. Лицемер значи артист, актьор, човек играещ роля на такъв, какъвто не е. Иисус каза, слушайте това, което ви говорят фарисеите и правете това, което ви казват. В действителност фарисеите напомнят днес на вярващите.

Но Иисус каза, не постъпвайте както правят те. Защото те самите не вършат това, което ви казват вие да правите. Затова лицемер е този, който поставя правилата, но сам не постъпва според своите си правила.

Беше ли Иисус лицемер? Не! Той живееше съгласно това, за което говореше. Иисус говореше за живота в тесния път.

Тесният път, това е да правиш на другите това, което би искал на теб да ти правят!

Сега ще видим това, как да действваме и как да бъдем водени във всяка ситуация. Прави на другите това, което искаш да ти правят на тебе. Така вие ще ходите в Духа. Затова, ако Иисус не би живял според това правило, което ни даде, тогава Той би бил лицемер, Затова Иисус не беше марионетка, следвайки директно водителство на Духа.

Ходенето в Духа това е ходенето според Словото! Тъй като Духът е написал Словото.

Деяния 10:38. именно, Исус от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог беше с Него.

Думата обикаляше, ходеше означава движение, няма конкретно направление или цел, назначение.

Затова на нас ни се внушаваше, че Иисус е имал конкретно определен път всеки ден. Той е отивал на молитва нощем и получавал план за действие за всеки ден от Отец. Например през нощта Отец е казвал на Иисус, че трябва да бъде на Якововия кладенец в точно определеното време и там ще срещне самарянката и трябва да ѝ каже такива думи...

На нас ни са внушили, че именно така се е движел Иисус. Но това не е така. Той е живял така, че е правел това, което е искал и на Него да правят.

Но нас ни учеха, че по отношение на болните това означава, че трябва да ги посетим и да им занесем нещо за ядене. Трябва да отваряме вратата на хората, да бъдем добри и приветливи към тях.

Иисус не се интересуваше от това, че вие трябва да бъдете добри и вежливи. Той взе камшик и разгони хората в храма и те се разбягаха, защото се страхуваха, че ще ги удари.

Аз не казвам, че трябва да бъдем груби, но е нужно да бъдем вярни.

Иисус изпълни цялото Писание не защото следваше всяка от 800-те заповеди, но защото правеше на другите това, което искаше да правят на Него. Той ходеше навсякъде и където беше изцеляваше всички угнетявани от дявола.

Ние с вас не сме просто хора, които правят, каквото могат, за да помогнат. Ние с вас сме ново творение, нов вид хора, които никога не са били преди на земята.

Ние имаме не само Божият Дух, но и Божията сила. Ето защо по отношение на тази заповед да правите на другите това, което искате да правят на вас, вие трябва да имате друга гледна точка, така, както Иисус, да ходите навсякъде и да изцелявате всички угнетявани от дявола.

Ето, когато вие минавате покрай един болен човек, който страда и вие питате себе си, какво трябва да направя? Дали Бог иска аз да се моля за този човек? На вас ще ви дойде в ума мястото от Писанията, където се казва - прави на другите това, което искаш на тебе да направят!

Матей 7:12. И тъй, всяко нещо, което желаете да правят човеците на вас, така и вие правете на тях; защото това е същината на закона и пророците.

Това е идеалният подход.

Когато човек застане пред съда Божий, той ще бъде съден не от Бога, но от Словото Божие!

Ние ще бъдем съдени по закона на свободата.

Яков 2:12. Така говорете и така постъпвайте като човеци, които ще бъдат съдени по закона на свободата.

Хората обичат да говорят за специално водителство. Те говорят - "на мен Бог ми каза". Когато вие искате да им възразите, те ви казват - "не, Бог ми каза". С други думи те ви казват - "не спорете с мен", но аз мога да ви кажа какво Бог ви е говорил и какво не. Ако това не съвпада с Писанието, тогава Бог не ви е говорил.

Ако Бог никога не ви е проговарял, вие ще бъдете отговорни пред тях въз основа на златното правило. Когато Иисус беше изкушаван в пустинята от сатана, Той не каза: Махни се сатано, Отец Ми е казал, че Съм Негов Син. Но Той каза: "писано е!"

Затова всичко - нашият живот, всичките ни постъпки и дела са на основата на това какво е писано!

Божият Слов е достойно, за да положим на него целия си живот.

Затова това Слово работи навсякъде, където ние отидем. Хора, с които аз никога лично не съм говорил, могат да правят това същото, което и ние с тези същите резултати.

Традиционното християнство не работи. Хората казват -"но това е ненормален подход"

А какво е нормалното?

Според тях нормално е да виждат как близки и роднини умират от болести...Нормално е да се молят за болни и да виждат, че те не се изцеляват...

Вече достатъчно е било "нормалното"!

Твърде много хора сме погребали и твърде много хора умират и страдат от болести.

УРОК 9.

Въпрос: Исус има ключовете на ада и смъртта, затова дяволът не може да отнеме живота на човека. Така ли е това?

Не. В действителност дяволът не трябва да има права да направи това. Но той е крадец. Той идва, за да открадне, да убие и да погуби. По този начин, той няма права да краде нищо, така както грабителят няма право да краде пари от банката. Но грабителят краде пари така или иначе. Ето защо вие сте поставени като Божии полицаи и вие сте задължени да го спрете. Затова навсякъде, където го видите, спрете го!

Всичко, което се отнася до живота, благочестието, сигурността, изцелението е включено в изкуплението.

Всичко, което е включено в местата на Писанието за изкуплението се отнася за живота и благочестието. В Библията се говори за водителството на Светия Дух. На едно място в Писанието се казва: Аз ще те съпровождам със Своето око:

Псалми 32:8 Аз ще те вразумя, и ще те науча Пътя, по който трябва да ходиш; Ще те съветвам, Като върху тебе ще бъде окото Ми.

Ако вашият ум е обновен чрез Словото Божие, тогава вие ще започнете да виждате с очите на Бога. Вие ще започнете да виждате какво е неправилно и какво трябва да се направи, за да е правилно.

На вас не ви е нужно да бъдете твърде духовни, когато отидете в детска болница и видите там малки болни дечица, за да разберете, че това не е правилно те да са болни!

Ако вие можете да отидете в детска болница и видите дечицата в нея ще кажете, че това не е правилно и ще мислите, че Бог има към това някакво неправилно отношение. Това не се отнася само за децата. Просто ние знаем, че децата са невинни и чисти създания. Те нищо лошо не са направили в живота си. Това, че вие гледате тези деца и имате към тях състрадание, вече доказва съществуването на Бога!

Защото хората като егоисти се грижат основно за себе си. Но у хората присъства знание, че тази ситуация с децата не е правилна.

Затова аз казах, че лекарите имат по-голямо разбиране относно болестите, тъй като те полагат клетва да помогнат на хората като облекчават страданията им или като ликвидират болестта. В човека има т.нар. защитен механизъм, който се задейства всеки път, когато с него се случва необяснимо явление или тежки обстоятелства, при които човек се стреми да намери причината за това, което става с него.

Учените наричат това защитен механизъм, но Августин го е нарекъл Божий суверенитет(защо човек преминава през страдания).

Но Августин твърде крайно е представил Божия суверенитет. Ако така представим суверенитета на Бога, тогава се губи всякакво разбиране за

свободен избор, свободна воля на човека. Хората ни питат дали вярваме в предопределеността?

Да, вярваме. Аз вярвам, че на нас ни е предопределено да бъдем според образа на Иисус Христос.

Колкото повече аз подчинявам свободната си воля на Неговата воля, толкова повече аз ставам подобен на Иисус. Разбира се, че Бог стои зад историята и се движи към Своите цели.

Той свързва хората и работи над обстоятелствата.

Такова разбиране на суверенитета на Бога е довело вярващите до бездействие.

Но вярващите са длъжни да правят това, което Той ни е заповядал да правим. Затова аз разбирам суверенитета на Бога в това, че Той суверенно ми е заповядал да възлагам ръце на болните и те ще бъдат здрави. Суверенността е в това, че аз се подчинявам на това, което Той е казал и Той е оставил Своята заповед, знаейки, че след много векове аз ще чета това, което Той е написал и ще върша това!

Хората казват, че ние отричаме суверенността на Бога в това, като считаме, че всеки трябва да бъде изцелен, но в действителност ние не отричаме суверенитета на Бога, но напротив приобщаваме към Неговия суверенитет. Как става това?

Поради факта, че аз утвърждавам Неговия суверенитет над тези хора, над които не е Неговото управление.

Хората ми казват, че отделям твърде много време на изцелението. Но това е сфера, в която аз се движа в опит с Бога. Те казват, че всичко това Бог го е изработил в мене. Но това не е съвсем така.

Веднаж дяволът направи грешка. По-добре би било да не ме докосва. Той ме подведе към решение, след като аз понесох смъртта на своята дъщеря, която той взе, най-скъпата смърт, която той донесе. По този начин аз го карам да съжалява, че той се е свързал с нас (защото след тази трагедия К. Блейк взема решение и дава обет на Бога, че ще служи за изцеление на болните и по този начин мощно ограбва царството на сатана- бел. на преводача).

Тези принципи, на които ви уча работят и в други сфери. Те работят за спасение, освобождение, изцеление, благоденствие. Това благоденствие не е този просперитет, за който днес крещят много. Благоденствието е когато Бог дава способност, талант, умение, възможност да придобиеш богатство, с което да утвърждава Своя завет на земята. Всичко, което аз имам, принадлежи на Него, така че аз използвам това, за да се разширява Неговото царство.

Когато Джон Лейк умрял, неговата църква поел един негов помощник и на погребението на Лейк той е казал: - "когато Лейк дойде тук в града Спокен, той ни намери нас тук в болести и поражение, с убеждение за това, че победа ще има някъде на друго място, но не и там. Но той ни даде изцеление, освобождение показвайки ни също, че победа може да има

именно тук, където сме ние сега, а не само там някъде другаде при някого другиго."

Той също имаше способността да предава вяра на своите слушатели.

Когато в църквата ние стигнем до заключението, че изцелението ще бъде не просто планирано служение или събитие, но начин на живот, тогава с други думи ние няма да правим от това нещо специално, привеждайки хора напред.

Ако вие знаете, че Бог ще изцели някого в магазина, вие няма да повикате човека да дойде и да застане между килимите и вещите, за да не го види никой.

В църквата ние проповядваме изцеление, надявайки се да вложим в хората вяра, за да се въздигне вярата им за тяхното изцеление. Исус не правеше това, учениците не правеха това.

Пораства ли вярата на хората като слушат словото? Разбира се.

Изцеляват ли се хората според вярата си? Да.

Апостол Павел, когато проповядваше видя, че един човек имаше вяра, за да получи изцеление и го вдигна. Когато нямате възможност да поучавате хората във вярата, тогава вие трябва да действате със своята вяра.

Докато вие мислите, че има проблем в Бога по отношение на изцелението, вие няма да можете да се движите във вяра, тъй като няма да сте уверени дали този човек ще бъде изцелен или не.

Вярата това е знание. Вярата това не е просто да вярваш. Вярата е да знаеш!

Когато вие се движите достатъчно дълго в това, за вас вече не ще бъде въпрос да вярвате, но вие вече ще знаете.

Аз никога не съм се молил нито за един случай на епилепсия, който да не се е изцелил. При нас има 100 % успех за някои болести и 94% - 97% за други болести. В чужбина ние се молим с успех около 95% - 97% изцеления. Има някои болести, изцелението на които ние виждаме мигновено. Други болести се изцеляват постепенно. Аз не обичам постепенното изцеление. Разбира се, че и него приемам, но аз бих предпочел да виждам мигновени изцеления.

По време на молитва вие трябва да забравите за хората, за които се молите и трябва да забравите за Бога в това време.

С други думи вие не разговаряте с хората и вие не разговаряте в молитва с Бога за тези хора!

По това време вие трябва вече да сте приключили всички разговори с Бога за всичко, което се приготвяте да направите и за когото ще се молите. Когато вие стоите пред хората, вече няма време да говорите с Бога.

Когато дойде кризисен момент, това не е време да започнете да се молите.

Когато дойде проблем, за неподготвените това ще е кризисен момент за тях, но за подготвените този проблем ще бъде възможност.

Ако вие се подготвите своевременно, тогава такъв възникнал проблем за вас ще бъде възможност.

Например вие отивате по магазините и изведнаж до вас на пътеката някой падне мъртъв.

Църквата действа така: човекът го откарват в моргата; вярващият започва да пости и да се моли 3 дни и когато е готов, той отива и се моли за възкресение. По такъв начин църквата очаква кризата и когато тя дойде след това тя започва да се приготвя.

Но ако обърнем внимание на армията, ние ще видим, че пехотата и войниците тренират всеки ден, така сякаш утре ще има война. Когато дойде войната, никой не пита, колко скоро може да изпрати войска на мястото на боя. Никой не казва, че са нужни 3 седмици за подготовка. Те просто трябва да живеят в готовност.

Аз взех решение, че няма да доверявам своя живот, здравето си или здравето и живота на моето семейство на т.нар. игра на късмет, уповавайки на нечия готовност и желание да се моли за мен.

Най-трудният ден на битка в християнските семейства е неделя до църквата, защото хората вярват, че трябва да бъдат в правилното настроение на ума и сърцето по това време. Затова дяволът иска да вземе това. Той иска вие да отидете в църквата и да ви са необходими 40 минути само за това да се настроите за служението. Трябва да се разграничи вашата душа от вашия дух. Не смесвайте състоянието на душата със състоянието на духа.

Но как да се ходи в Духа? Трябва да се изпълнява Словото!

Докато вие мислите, че вашата душа е вашия дух, вие ще бъдете вързани.

Веднаж аз исках да задам два въпроса на Лестер Самрал за това, как да се разбере, че вие ходите в Духа и как да сте сигурни каква е Божията воля? Приеха ме и аз влезнах в неговия кабинет и му зададох тези два въпроса. Той вдигна очи и ми отговори: -

"За да знаеш Божията воля, трябва да четеш Словото Божие, за да ходиш в Духа трябва да изпълняваш Словото Божие"!

Когато ние със семейството ми служехме у Лестер Самрал в университета в Саут Бент, аз наблюдавах как той се моли при картата на света в 4 часа сутринта. Той каза: "...Бунтовете в Конго прекратете се в името на Исус! Президентът на тази страна е добър човек и той ще остане на власт!" Ние се молихме заедно с Лестер Самрал около година.

Веднаж нашата кола се счупи и ние не дойдохме на молитва. Той попита къде сме били и ние казахме, че колата ни се е счупила и той каза на своя помощник да ни дадат работна кола. Дадоха ни работна кола, тя не беше някаква специална, но работна.

Той живееше в малка къща близо до църквата си. Ако някога е живял Божий човек, това беше той. 50 години в служение и никога не беше

замесен в клюки и скандали. Веднаж след служението му в църквата неговата жена вече се била върнала вкъщи преди него, но той се задържал и така една сестра от църквата останала след служението се оказало, че няма кой да я отведе в дома ѝ.

Тя го помолила, той да я отведе и тя вече седнала в колата на предната седалка редом до него. Но той ѝ казал да се премести на задната седалка и тя попитала защо не може да седи отпред, той отговорил: - "Твоята фамилия не ми позволява да те сложа да седнеш отпред до мен, твоята фамилия не е Самрал, ако някой ни види нас заедно в колата, то още сутринта ще бъдат много клюки за мен."

Той бил много практичен и духовит едновременно.

Веднаж в неговата църква дошли хомосексуалисти и казали, че искат да бъдат част от църквата, защото им харесвала, хората в нея били дружелюбни, но те били хомосексуалисти. Те казали, че тях Бог ги е създал такива. Той им отговорил - "Първо Бог вас не ви е създавал такива!

Второ вие можете да посещавате църквата, но няма да бъдете членове. Вие трябва да живеете в святост, за да бъдете членове на църквата. Ако Бог ви е създал такива каквито сте вие, тогава, това, което за вас е нормално, би било нормално и за всички останали хора. В такъв случай след едно поколение цялото човечество ще измре. Той също им казал в шеговита форма, че - "ако всички са петли като вас, аз не бих могъл да си хапвам яйца сутрин"

Аз разбрах, че в този свят съм длъжен да бъда практичен. Аз не трябва, както казват, да защитавам помазанието, но помазанието ме защитава. Как някои казват на служението в църквата - "Нека да не се шуми. Трябва да се държим тихо, за да не обидим Светия Дух". Но какво огорчава повече Светия Дух? Когато аз се моля гласовито или когато вярващият мине покрай болния и страдащия и се държи така, сякаш не го вижда.

Ако аз проповядвам и някой говори гръмогласно отзад, това ми отвлича вниманието, но не и на Светия Дух. Той винаги е съсредоточен.

Ако има болни хора, Той е съсредоточен на тях. Аз съм се молил за хората по време на шум и Светия Дух остава съсредоточен. Но хората казват - "Той се държи като гълъб пърха и излита" Да, но Той също е Този, Който е дал сила на един ангел, който порази 185 000 войника за една нощ. И на вас искат да кажат, че вие ще обидите Светия Дух ако разговаряте?!

На нас ни се струва, че Иисус е слезнал в ада и дяволът е седял и Го е чакал, за да Му даде ключовете. Той е взел ключовете от него.

Някои хора смятат, че няма никаква война, но войната се води навсякъде.

Например Даниил и неговите молитви. Отговорът е бил изпратен в деня, когато той е започнал да се моли. Но е възникнала война заради отговора в тази ситуация. Ние смятаме, че трябва да воюваме, за да получим отговор

А когато вярващите говорят за изцеление, те веднага се сещат за тръна в плътта на Павел, за стомаха на Тимотей и за това, че Павел някъде е оставил болни. Също за Йов. Всички вярващи знаят тези примери. Но ако ги

помолите да дадат местата в Писанието и обещанията за изцеление, болшинството не ги знаят.

Няма нито едно доказателство, че трънът в плътта на Павел е била болест.

Но може да се докаже, че трънът в плътта на Павел не е било болест.

Хората говорят, че те са както Йов. Не, това не е така. Йов не е имал Изкупителя, ходатая пред Отца. Той не е бил роден свише и не е имал Божия Дух живеещ в него. На нас дори не ни е известно какъв завет е имал с Бога. Книгата Йов е най-древната Библейска книга. Ние не знаем какво той е знаел за Бога, какво Бог му е обещал. Хората казват - "Бог е дал на дявола разрешение" Ако вие искате да разбирате това така, то за вас то е така. Но Бог е казал на дявола - "ето той е пред тебе т.е. аз не ти го давам, но той е пред тебе".

Той дори не се е намирал под закона на Божията закрила, или завета на закона.

Също е казано, че сатана го е поразил с проказа. Но в края е писано, че Бог е обърнал неговите страдания или плен. През всичкото това време той е бил в плен. Бог го е благословил и му е възвърнал всичко.

Ние също говорим за стомаха на Тимотей. Павел му каза да пие по малко вино. В повечето източни страни водата е била лоша. Затова може би няколко капки вино добавени към водата са убивали микробите. Но Павел не е казал на Тимотей, че когато го боли стомаха да отиде и да се напие с вино. Ние също говорим за този когото Павел оставил болен някъде.

2 Тимотей 4:20. Ераст остана в Коринт, а Трофима оставих болен в Милит.

Ако вие сте на служение и ще се молите за болни, ако всички се изцелят, тогава все пак ще дойдат нови хора и те ще бъдат болни.

Веднаж Гордон Линдзи се молил за изцеление на една жена в църквата. Той се върнал вкъщи и жена му го попитала - "какво стана с нея"? Той отговорил, че нищо не е видял да се случи с нея и той бил разстроен. Той се върнал в събранието тази същата вечер и видял тази жена да слави Бога и като дошъл при нея я попитал какво става с нея. Тя казала, че 5 минути след като той си тръгнал, тя се изцелила.

Ние не знаем какво е станало с този Трофима, когото Павел е оставил болен.

В едно от посланията Павел пише за човек когото Бог е помилвал и е изцелил.

Ние винаги сме настроени да мислим лошо за Бога. Вместо това да разберем, че в цялата човешка история Бог е правил само добро!

Но ние посочваме и казваме, Той не е направил това и това. Ранната църква още не е знаела много. Това беше процес на откровения. По времето на ранната църква апостолите все още не са знаели, че и езичниците могат да бъдат спасени, докато не се случи спасението с дома на Корнилий. Това са били 10 години след Петдесятница.

Въпрос: как да узнаем, кога трябва да се изгони бяс или да се изцели болест?

Изгонвайте беса и ако не се получи, изцелявайте болестта. Аз искам да кажа, че много често в църквите ние искаме да бъдем конкретни. Но ако вие подходите много конкретно към някоя болест и нещо липсва, т.е. не говорите правилни думи и с правилен тон, дяволът ще ви гони по разни технически подробности и детайли. Ако вие кажете нещо конкретно и сгрешите, дяволът разбира, че вие не знаете за какво говорите. Той няма да послуша. Но ако вие имате общ подход, например: "Бъди изцелен, бъди свободен" - той няма да прави догадки и предположения за това какво вие знаете и той е принуден да слуша, ще трябва да се подчини защото вие най-общо се обръщате към болестта и към него. Затова в най-голяма степен имайте общ подход и ако е необходимо бъдете конкретни. Не позволявайте на дявола да ви закара в ъгъла. Иисус имаше общ подход. Той просто питаше - "Какво искаш" и след това казваше - "приеми това".

Защо ние усложняваме всичко? Той каза, че ние ще вършим големи дела и още с по-малки усилия.

Иисус имаше реален враг. Този враг е фактически вече победен.

За нас трябва да бъде по-лесно.

Ако Иисус имаше общ подход и ние също трябва да имаме такъв.

УРОК 10.

Как да се справим с такива симптоми, които идват и си отиват, като например главоболие?

Когато започнете да служите на хората, с времето вие ще се учите сами от собствения си опит.

Аз споделям с вас моя опит, за да ви дам тласък.

Затова, когато някой ми разказва за своите оплаквания, симптоми, аз извличам ключовите думи, които ми помагат да разбера с какво трябва да воювам. Например, някой казва - "аз не знам какво ми е, лекарите не могат да определят и да разберат." Само като чуя това, че лекарите не могат да определят диагнозата, аз веднага знам, че имам работа с дух на немощ.

Когато няма особени физически увреждания или проявления на болестта, но болките идват и си отиват, тогава това е духовно въздействие, т.е. атаки от сатана. Духът на немощ, това е дух на слабост. Духът на страх, това не е дух, който плаши човека, но сам той е изплашен и сам трепери. Този дух иска да изяви себе си в човека като трепери от страх при най-малкия повод. Духовете не се опитват да ви принудят да направите нещо, но те искат да се проявяват чрез тялото на човека.

В действителност Светият Дух също иска да се прояви чрез вас.

Разбира се, че има проявление и на човешката плът, природа и характер като гняв, страх, но по произход, често тези проявления те имат демоничен произход.

Бог ни е дал не дух на страх или както е казано в оригиналния текст дух на боязливост, но дух на любов и целомъдрие.

Бесовете са длъжни да се страхуват от вас. Те са длъжни да гледат на вас както вие бихте гледали на дете държащо зареден пистолет. Те не знаят кога вие ще стреляте.

Затова духът на страх това е преди всичко това, което ние наричаме прекомерна боязливост, т.нар. интроверт.

За да бъдете смели е нужно да бъдете всецяло убедени в това, което знаете и в каквото вярвате. Вярата това е знание и убеденост в това, което знаете.

Ако аз попитам, как се казвате, вие веднага ще ми отговорите. Но аз ще кажа - "не, кажете своето настоящо име". Вие ще бъдете в недоумение, защото вече ми казахте своето име. Но ако аз твърде дълго се съмнявам, че сте ми казали своето настоящо име, вие ще бъдете към мене ядосани.

Ще излезнете вън от себе си. Защото вие знаете своето име. Вие можете веднага да назовете името си.

Когато вие се научите така бързо да произнасяте Божието Слово, тогава това ще бъде смелост. Смелостта това е способността да се говори свободно.

Най-първият страх на всеки човек е говоренето му пред публика.

Интересно, че този страх просто противоречи на това поръчение, което даде Иисус, да се проповядва Евангелието.

Хората ми казват - " аз полагах ръце на болни и нищо не се случи."

И какво ще правите сега след това?

Хората отговарят, че са спряли да възлагат ръце на болни. Аз попитах - "виждате ли сега повече изцеления от времето, когато спряхте да полагате ръце"?

Разбира се не. Библията ни казва да правим това. И вие сте правили това. Да, но без резултат. По такъв начин вие сте били в послушание на Словото, но без резултат.

Но от времето, когато сте престанали да възлагате ръце, вие сте в непослушание на Словото, без успех.

Кое е по-добре? Да бъдете в послушание без резултат или да бъдете в непослушание без резултат? Но третото разбира се, че е най-добро - послушание с резултати!

Когато вие премахнете всичкия боклук от своя път, тогава ще бъдете в послушание с резултати!

Знаете ли, че ако всеки човек, за когото съм се молил и възлагал ръце би паднал в безсъзнание като мъртъв, аз все пак бих продължил да се моля и да възлагам ръце. Защото Библията ми заповядва да правя това.

Разбира се, че редицата за молитва за изцеление би била много малка.

Аз съм тук, за да ви говоря за това, което Библията вече ви е казала. Нашият проблем е в това, че ние искаме тези резултати, които Бог е обещал, но по начина, който ние искаме. Ние искаме да установим свои правила. Вие не сте изобретили това разпореждане, решение за молитва за болните. На вас ви е нужно да стоите на един ред с този, който е измислил това. На вас може да не ви харесва да плащате за бензин 8 гривни(парична единица), но опитайте да налеете вода (нещо, което не ви е казано от производителя, но е евтино) и ще видите колко ще ви струва.

Това е, както е постановил Създателят. Вие сте длъжни да възлагате ръце на болни. Ако Той не ви е казал нищо повече, това което вече е казал би било достатъчно.

Повечето вярващи чакат от Бога телефонно обаждане, в това време докато Той им е написал писмо! Но ние чакаме позвъняване, за да потвърди Той Своето Писмо.

Когато вие сте били малки и вашите родители са ви казвали да свършите нещо, но след това, ако се е налагало те са ви повтаряли това отново и отново, и аз мисля, че вие забелязвахте разликата в гласа им.

Защо ние се опитваме да получим от Бога потвърждение отново и отново?

Вие искате Той да повтори за вас?! Това може да не ви хареса. Вие си спомнете как Иисус говори с учениците. Той им каза - "вие невярващо поколение, колко още Аз ще ви търпя"

Матей 17:17. Исус в отговор каза: О роде невярващ и извратен, до кога ще бъда с вас? до кога ще ви търпя?...

Те бяха с Него около 9 месеца, преди Той да ги изпрати да проповядват.

Вие колко време сте с Иисус?

Иисус е свикнал ангелите да Му се покоряват!

Веднаж, когато Иисус гледаше множествата народ, Той каза на учениците си - "жетвата е богата, а работниците са малко, молете се на Господаря на жетвата да прати работници на жетвата Си"

Лука 10:2. И каза им: Жетвата е изобилна, а работниците малко; затова молете се на Господаря на жетвата ДА ИЗПРАТИ работници в жетвата Си.

Ако вие погледнете думата "да изпрати", вие ще видите, че думата, която използва Иисус означава "да изгони", "да изхвърля", "да изтласка", и това е същата дума, която се използва, когато се говори за изгонване на бесовете (в оригиналния текст на гръцки език):

Матей 10:8 Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, бесове ИЗГОНВАЙТЕ; даром сте приели, даром давайте.

Затова с такава сила е нужно да се изгонят вярващите, за да отидат на служение, с каквато да се изгонят бесовете от човека. Но по-лесно е да се изгони демона, отколкото да се изгони вярващия да отиде да служи!

Бесовете знаят, че те са длъжни да се подчинят, но вярващите мислят, че те могат да избират! Те казват: "аз чакам докато Бог потвърди Словото, или ми даде рема". Но по този начин те казват -"Господи, Ти вече Си казал това, но сериозно ли Ти Си казал това за мене"?

Бог ще каже - "Да не, Аз нямах буквално това предвид, забрави за това слово"...

Ние не говорим за избор дали да правим това или не. Ако искате правете, ако искате - не.

Но Писанието говори - ето, признаците, белезите на истинския християнин". Ето какво правят вярващите. Ако аз пожелаю да дойда при вас на работа и попитам хората за вас. Дали се молите вие за болните, дали говорите езици? Може да ми кажат "да" или "не". Но по същество, главно винаги всички питат така: Този човек изпълнен ли е с радост, мир и т.н.?

Аз ще ви кажа, че и невярващите хора в света имат в себе си тези качества.

Човекът, който е спасен ще се труди за Бога не за да се спаси, но от благодарност за всичко, което Бог е направил за него!

Ние можем да Му кажем - "Иисус, Ти толкова Си направил за мене, сега аз ще отида и ще служа, и ще се моля за хората, за да покажа колко Те обичам!

Но хората не искат да правят нищо, докато Бог не им каже. Те се страхуват да не направят грешка и Бог да ги порази и накаже. Ние все още виждаме Бога като някакъв зъл. Ние все още имаме представа за Него както гърците имат за Зевс.

Но Той ни обича и ни е възлюбил преди ние да сме Го познавали. Затова когато вие живеете живот в грях, плюете на Него, Исус вече дойде и беше разпнат и бит за вашето спасение и изцеление. Бог не се отнася към вас така, както заслужавате, но се отнася така, както иска да ви види.

В Стария Завет Бог е трябвало да се отнася към хората по определен начин. Той се е отнасял към тях според падналото естество на греха.

Но в Новия Завет, Бог се отнася към хората така, както иска.

Иисус казва, че Бог изпраща дъжд на праведните и на грешните.

Матей 5:45 за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните.

Бог не дава добро на добрите, а лошо на лошите, защото Писанието казва, че Бог е благ и че благодтта на Бога води хората към покаяние.

Римляни 2:4 Или презираш Неговата богата благодт, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божиата благодт е назначена да те води към покаяние?

Иисус каза за това, че когато ни гонят ние трябва да благославяме и когато ни мразят да обичаме.

Защо Той говори това? Защото Сам Той е такъв!

Ние често говорим за закона за сеенето и жетвата, но предимно в негативен смисъл. Ние казваме, че навярно ще пожънем това, което сме посяли. Или, че сеенето и жътвата се отнасят за парите, ако включите християнски канали по телевизията. Но, обаче, ако вие изследвате и видите какво те проповядват и какво е казано в Писанията, ще видите че всяко семе принася своя си плод според вида си. Това означава, че вие не можете да посеете пари и да пожънете изцеление. Ако вие сеете пари, вие трябва да пожънете пари. Ако те така силно проповядват за пари, защо те не изпращат пари на никого от вас? Защо те не сеят във вас?

Имаше една стара песен, в която се казваше - "всички ми казват да давам на Бога, но при това дават своя си адрес"...

Ние винаги слушаме как те молят за пари за всичко. Но Писанието казва: "аз не съм видял праведния да проси" На вас не ви е необходимо да просите! Божиите благословения са с вас. На вас не ви е нужно да ги търсите.

Те ще дойдат при вас, когато вие започнете да се занимавате с това, да благославяте другите.

Вие искате повече сила?

Използвайте това, което имате.

Но вие ще кажете, че у вас е недостатъчна, но откъде знаете? Вие не сте използвали още нищо. Сеене и жътва. Сейте сила и ще дойде повече сила! Вие жънете повече отколкото сеете, в това се състои законът на сеенето и жъненето.

Хората говорят за това, че искат да имат велика вяра. На вас не ви е нужна велика вяра. Вяра колкото синапово зърно ще направи всичко, което е нужно!

Вие вече не можете да имате велика вяра. Само двама човека в Новия Завет са имали велика вяра. Тези двама човека, за които Иисус каза, че имат велика вяра бяха римският стотник и жената сиропфиникианка. Те не са имали завет с Бога. Те не са били евреи. Именно затова те са имали велика вяра. Ако те имаха завет с Бога, те не биха имали велика вяра. Заветът гласи - отдай ми себе си всецяло и аз ще отдам Себе Си на теб всецяло. В това няма нищо велико, когато вие просто вярвате в заветните обещания. Но римският стотник и жената са имали велика вяра, защото не са можели, не са имали право да претендират за това, което са просили.

Вие имате право да искате и да молите. Затова тук не е въпрос за велика вяра.

Затова не питайте себе си дали имате вяра за това или онова нещо. По-добре попитайте себе си, дали имате достатъчно любов? Но любовта е излята във вас чрез Светия Дух. Ако ли не, тогава вие ще кажете, че Бог е виновен и не ви е придал нещо.

Аз се опитвах да намеря причината, поради която не исках да проповядвам за изцелението, аз се опитвах да заобиколя това отстрани. Много е трудно да се отиде някъде и да се проповядва за безрезервната победа, защото когато аз пристигна или някой е умрял наскоро, или е станало някакво поражение, неуспех или още нещо.

И ето, аз пристигам и говоря, че на вас не ви е било нужно да търпите това поражение и неуспех и по този начин слагам сол на раната. Хората са ми ядосани заради това.

Дейвид Хоган веднаж ме хвана за ръката и ме изведе в задния двор и ми показва гробището. Той каза - "Ти проповядваш добре, но какво да кажем за тези хора?"

Аз му отговорих - "извинявай, че не дойдох по-рано"

Ние често живеем така, сякаш духовният свят не съществува. Но ние сме длъжни да живеем в него!

Аз не казвам да живеем в розови мечти. Духовният свят това не е отделен свят, но е както тялото и душата, нещо единно. Хората кават - " аз искам да бъда в Духа." Но вие вече сте в Духа, ако имате Духа Христов. Да, необходимо е освежаване и обновяване на духа.

Веднаж попитали Сперлиг защо той говори за нови чувства и обновление, ако ние сме в Христа? Той отговорил - "на мен ми е нужно обновление, защото аз имам празнота, пролом в себе си. Затова на нас ни е необходимо обновление. Но как?"

Назидавайте се и се изпълвайте с Духа, пеейки и възпявайки духовни песни и химни от сърце на Бога!

Въпрос: сянката на Петър изцеляваше. Как ставаше това?

Писано е, че ставаха чудеса, когато изнасяха болни на постелките им по улиците, за да може сянката на Петър да ги докосне и да оздравяват. Не е задължително сянката на Петър да изцелява. Човекът е облечен в плът, но плътта не може да скрие, да покрие духа на човека. Вашият дух може да излезне извън рамките на плътта! Т.е. духът може да оказва влияние извън пределите на плътта. Както радар. Колкото по-голямо е разстоянието от вас до някого, толкова по-слабо е влиянието на вашия дух.

Божият Дух е пуснал в ход всички закони на земята, законът на гравитацията (земното притегляне) и др. Това са невидимите духовни закони, въпреки че те принадлежат на физическия свят.

Колкото повече вие сте изпълнени със Светия Дух, толкова повече Той излиза от рамките на вашето тяло. Колкото повече сте силен духовно, толкова по-осезаема става вашата сила на по-голямо разстояние.

Например Уигълзуърт можеше да преминава покрай хората във влака и хората можеха да падат под влияние на Духа. Така да се каже силовото поле на Духа е могло да се усети от разстояние.

На каквото посветите себе си, в това и ще се движите повече. Ако вие посветите себе си на някоя от сферите на Писанието, то именно това ще се проявява във вашия живот.

Уигълзуърт предостави себе си на Светия Дух в сферата на изцелението и евангелизацията.

Чрлз Фини посветил себе си на евангелизацията и пробуждането. Той е отивал във фабриката и всичко е спирало да работи. Божият Дух разпространявал Своето влияние и след няколко минути всички във фабриката започвали да се покайват и да плачат. Но никой не се изцелявал. Защо? Защото той не е бил посветил себе си във сферата на изцелението. Това, което той е посял, това и е пожънал.

Светият Дух проявява Себе Си в съгласие с това, на което вие посвещавате себе си!

Вие Му давате свободен канал за това, за да се излива Той в тази сфера. Това, което вие изучавате, това и ще станете.

Когато Самуил помаза Саул той му каза, че той ще срещне една група пророци - "Когато ти бъдеш редом с тях, ти също ще започнеш да пророкуваш". Той трябваше да чака, докато те се изравнят с него.

Затова, с когото бъдете в близост, такива и ще станете.

Затова аз често говоря на хората, че е добре, че ви уча вас на тези истини, но ще бъде много по-добре, ако аз ви взема със себе си на служение за 2 седмици! Защото вие ще станете това, което правите. Затова аз казвам, че

аз вече не уча за изцелението, аз самият съм станал изцеление! На мен не ми е нужно да мисля за това, да го направлявам. Изцелението това е живот!

Веднаж в служението на Лейк е било време, когато той пристигнал в едно село в Африка и не е могъл да намери място, където да отпочине. Той видял, че и в това село няма да го оставят да си отпочине. Твърде много хора се нуждаели от молитви. Той разбрал, че не може със сътрудниците си повече да се моли, бил е много уморен, и видял по средата на селото един стълб, към който си връзвали конете. Той казал, че му е нужно да отиде и да си отпочине, но той положил ръце на стълба и му предал помазание. Той казал, че всеки, който се докосне до този стълб, ще бъде изцелен и здрав! За една седмица били изцелени 70 000 души!

Веднаж с един служител ние бяхме в училището по изцеление и там беше едно момиче глухо с двете си уши. Ние се помолихме за нея и нищо не се случи. Но когато ние си тръгнахме и пресичахме улицата, тя беше изцелена.

Аз искам да ви кажа, че изцелението това е тежък труд, не е игра!

Пот се лее от вас и вие се уморявате.

Ако вие не превключите, не преминете в Духа, вие физически ще бъдете уморени.

Когато ние по-нататък се молихме с един служител, то излезнаха хора в редица и той беше вече уморен опрял ръката си на стената. Една жена излезе за молитва към него и застана около стената, където той си беше опрял ръката. Преди той да я докосне тя се свлече по стената долу и беше изцелена. Той е оставил "отпечатък" на тази част от стената, където тя се докосна.

Вашето ДНК е духовно!

Ние се явяваме благоухание там, където ние отидем. Където и да отидете, вие трябва да оставяте следа на Духа на живота след себе си.

Вие сте длъжни да стигнете до момента, когато ще започнете да вярвате с цялото си сърце на Библията!

Хората ме питат - "защо аз не виждам изцеление"? Защото вие следвате думите, които говорите само по време на молитва. В останалото време вие говорите всичко, което ви падне. Аз не съм привърженик на прекомерното изповядване, но не допускам в своя речник гнили и негативни думи. Ако вие не вярвате на собствените си думи, тогава защо дяволът трябва да им вярва?

Вие не може да кажете - "В раните на Иисус съм изцелен", а в другото време да говорите каквото си искате. Вие ще кажете - "но по време на молитва съм сериозен". Не, вие не можете да включвате и да изключвате ръчката за изцеление, когато искате. Това е целият живот. Вие не можете да наричате човека глупак, а след това да се молите за някого, предавайки му живот. Не може от един извор да тече сладка и горчива вода!

Ние сме длъжни да говорим думи доставящи благодат и мир на слушащите.

Не трябва да се присмиваме на хората и да се шегуваме и подиграваме с тях.

Думата "благословение" означава буквално: - "Бог е казал за вас всичко добро, което Той е могъл да каже".

Затова, колкото е възможно, аз съм длъжен да изпълня себе си с Неговите думи, за да бъде благословение за другите!

Амин!

УРОК 11.

Нека да изобразим като таблица нещата, която ще ви помогне да разберете принципите на изцелението. На тази таблица вие ще видите 6 персонажа разположени в йерархичен ред. Това няма да изобразява нещо за триединството на Бога.

Тази таблица ще ви помогне да разберете с течение на времето за участващите персонажи.

1. Кой е този престъпник, угнетител, крадец и убиец съгласно таблицата? дяволът!

2. Кой осъществява власт и освобождава сила? Светият Дух, Той освобождава силата Божия!

3. Кой предава власт и дава власт? Иисус - цялата власт Му е дадена!

4. Кои са болните и страдащите? Хората!

5. Кой взема решението и извършва съда? Кой е съдията? Бог-Отец!

6. Кои са съработниците на Бога, които утвърждават Неговата воля? Християните!

По такъв начин тук е ясно кой какъв е и с какво се занимава.

И сега в следващите текстове ние ще разгледаме структурата на йерархията от заеманите позиции.

Съгласно книгата Битие и първоначалния план - Бог Той е едно цяло, но за по-добро разбиране ще Го представим като Троица и ето какво виждаме в началото, преди падането в грях:

1. Бог
2. Иисус
3. Свети Дух
4. Адам (човекът)
5. ангели(сатана, тъй като е бил ангел)

Такъв е бил редът, такъв ред е съществувал при първоначалното положение на нещата.

Но Адам падна в грях и йерахията, редът се измени.
В това време редът стана такъв:

1. Бог
2. Иисус
3. Свети Дух
4. сатана и бесовете, демоните
5. Адам и хората застанаха по-ниско от сатана и неговите демони

Адам предаде властта над света на сатана и застана по-ниско от него.

Задачата на Иисус беше да върне човека в първоначалния план.
Но сега нещо се е добавило. Появяват се две групи хора - вярващи и невярващи.

Когато Иисус дойде на земята Той стана в категорията на хората. Той дойде в свят, който беше под господството на дявола по това време.

Но, когато Той каза - "свърши се", след като стана един от нас, ние станехме такива, какъвто е Той.

Затова днес картината изглежда така:

1. Бог
2. Иисус и изкупените Му
(Вие ще попитате защо изкупените се намират на мястото, където е Иисус?
Защото ние седим с Него на небесата)
1. Светият Дух, Който се труди, работи по цялата земя. (Но това не означава, че вие сте по-високо от Светия Дух!)
3. дяволът и неговите демони
4. невярващите и неизкупените (Те все още са във властта на дявола!)

Но къде сте вие? Редом с Иисус!

По такъв начин над всеки има някой и под всеки се намира някой.

Ако някой се намира по-високо от вас, тогава вие коленичите пред по-висшия от вас. Но ако някой е под вас, вие го слагате в действителност под нозете си.

Ето какво се случи:

Бог каза на човека да господства, да владее над земята и над всичко, което е на нея.

Единственото нещо над което Бог не е дал власт на човека да властва, това са самите хора!

Бог не каза, че хората трябва да властват над другите. Но в продължение на цялата човешка история, хората винаги са се стремили да владеят един над друг.

Но Исус каза, че между вас вярващите това няма да е така, но вие трябва да служите един на друг.

Господ направи нас царство от свещеници за Бога, за да царуват с Него.

Проблемът беше в това, че в хода на историята ние сме се опитвали да владеем над другите, без да разбираме, че всеки почтен цар служи на своя народ, т.е. той служи на техните интереси. Той владее, но не господарува. В това е разликата.

И така, Исус дойде и ни въздигна отново над сатана, затова сатана е под нашите нозе!

Ние сме в Исус и затова сме по-високо от сатана, ние сме над сатана.

Но неизкупените хора все още са останали под властта на дявола.

Те са негово владение и негови деца.

Нашата задача е да освободим човека от властта на дявола.

Хората питат, имам ли аз власт да изгоня дявола от тези, които искат той да остане? Да. Вие имате власт да изгонвате демони, тъй като те са под вас и вие имате власт над невярващите!

Важно е да знаете, че над бесовете вие господствате, но над хората вие владеете.

Това не означава, че вие им командвате. Но вие им служите! Как вие служите на хората?

Вие можете да кажете така: Аз съм Божий син, слуга на хората и господар над дявола.

Ако вие сте Божии деца, тогава вие сте длъжни да служите на хората, тогава вие сте длъжни да бъдете господари над дявола!

Ако вие не сте господари над дявола, тогава вие не можете да служите на хората, защото не можете да премахнете болестта и немощта от тях. Защото болестите няма да ви слушат, няма да ви се подчинят. Но, за да бъдете господар над дявола, вие трябва да бъдете Божии деца.

Аз не говоря за това, че в ранните години имаше учение за децата на царя. Но тези деца се държаха като разглезени. Те викаха високо, че трябва да бъдат благословени и че трябва да имат всичко. Но вие всъщност, в действителност трябва да бъдете благословение. По този начин вие господствате над дявола.

Вие владеете над хората с това, че ги освобождавате от оковите.

Вие господствате над дявола с това, че освобождавате хората.

Вие измъквате хората от неговите ръцете.

Вашата задача е да освободите човека!

Вие не се нуждаете задължително да знаете цялата Библия, преди да започнете да ходите в нея.

Как да обичаме своя ближен?

Да правиш на него това, което би искал да правят на тебе!
Но вярващите мислят, че поради някаква причина Бог не иска вие да освобождавате хората от оковите. Или си мислят, че не са готови, че не знаят всичко, или мислят - може би има грях в живота им...
Може би си мислите, че има нещо, за което Бог ще каже - "не, още не".
В Галатяни се говори за плода на Духа и делата на плътта.
Плодът на Духа включва всичко, което ние знаем. Но в края на цитата и в това е ключът се казва, че "против такива неща няма закон"
Т.е. вие проявявате всички тези качества на плода и против вас няма никакъв закон!
Ако вие обичате ближния си както себе си, вие ще правите за него това, което бихте искали да правят на вас.
Ако вие сте болни и седите някъде в магазин и покрай вас мине някой, който има Божия сила, власт и живот Божий, бихте ли искали той да дойде при вас, да възложи ръце и да ви изцели?
Вашият отговор вече ви доведе към това, че вие стоите пред служение на изцеление!
Защото това, което бихте искали да направят хората на вас, направете и на тях!

Интересно е, че не е писано, че ние сме длъжни да правим на хората това, което те искат да направим за тях.

Защото в този случай минавайки покрай алкохолика ние бихме го попитали какво би искал да направим за него и той би помолил да му купим пиене и съгласно Писанието ние бихме били длъжни да направим това за него.
В това и е отговорът на въпроса, дали човек иска да остави своята болест или демона в себе си. Вие правите не това, което човекът иска, а това, което вие бихте искали да направят на вас.
Ако у вас има демон бихте ли искали да ви го изгонят?
Но същността на въпроса е, че вие можете да освободите човека, но да го удържите свободен вие не можете.
Ако човекът продължи да живее по стария си начин, тогава неговият живот ще привлече демони и то, според както живее. Ето защо вие можете да срещнете вярващи, които в неделя са едни, вие ги виждате, че говорят правилно, пеят правилно, но нещо в тях не е наред.
Вие ще приличате на тези, с които сте в близък контакт. Вие ще привличате такива. Хората около вас са като асансьор в сградата, или ви повдигат нагоре, или ви спущат надолу.
Ето защо е писано, че желязото се наостря с желязо. Бъдете около тези, които ви усъвършенстват.

Вие помнете, че Бог само веднаж заповяда на слънцето да се издигне и то изгрява според тази Неговата заповед.

Той не го принуждава всеки ден като му казва всеки ден, че трябва да изгрява. И това ще продължава така, докато Бог не му каже - спри се. Ако това е така, защо ние мислим, че ако Той е казал идете и проповядвайте Евангелието, това е продължавало известно време и след това се е прекратило? Ние всички знаем, че великото поръчение е действащо и днес за нас. Но на нас са казали, че всичко останало е престанало. Обаче, ако великото поръчение е ефективно, действащо, тогава всичко, което е свързано с него също е действащо.

Замислете се за това, че нито един генерал със здрав разум няма да изпрати войници на война, които ще побеждават врага, а след това този генерал ще ги отзове, ще ги изтегли и ще изпрати на тяхно място в продължение на войната други войници без нищо, без оръжия, без способности и всичко останало. Той ще им каже - все ми е едно, аз ще бъда зает със собствените си дела и се надявам, че при вас всичко ще се получи и вие ще оцелеете.

Например вие сте се включили в бой с някой много голям човек и сте го победили. След това вие вземате своя малък син и го поставяте пред този човек без нищо и го оставяте да се бие с него. Ако аз съм добър баща, аз ще дам на своя син всичко, от което се нуждае, за да победи. Дори и ако не съм до него, аз ще му кажа всички тайни за врага и за всичко останало.

Но ние слушаме как ни говорят, че когато всички апостоли са умрели, всичките дарби са се прекратили.

Опитвали ли сте се някога да си представите как би изглеждало това, ако това е истина?

Апостол Йоан е умрял последен. Нека си представим, че той умира, всички знаят за това и разбират, че с него умира и силата Божия. Хора с болести са се наредили в редица, знаейки, че той е последният и че с него всичко ще свърши, всички дарби, изцеления и чудеса. Всички хора бързо отиват при него, за да се докосне той до тях за последен път...

Разбира се, че това не е било така.

Ние се осланяме на човека. Ние смятаме - "но това бяха апостолите".

Но това беше Светият Дух!

Това не бяха деянията на апостолите, а деянията на Светия Дух, Който работи чрез хората!

Основният принцип е в това, че Бог казва нещо веднаж, за да се изпълни това. Това ще продължава да се изпълнява до тогава, докато Бог каже че е достатъчно.

В Писанието няма нито едно място, където се казва за това, че изцелението се е прекратило!

Това, което използват хората за да оправдаят своето учение по този въпрос е мястото където се говори, че когато дойде съвършеното всичко ще се прекрати:

1 Коринтяни 13:10 но когато дойде съвършеното, това, което е частично, ще се прекрати.

Но думата "съвършено" означава, че когато всичко дойде в пълнота и завършеност и ние станем зрели и това повече няма да ни е необходимо.

Казано честно, на нас ще ни бъде необходимо изцелението, докато има болни!

Може би, когато стигнем до времето, когато няма да има болни, тогава всичко това ще се прекрати.

Сега нека да разгледаме:

Исая 53:

4. Той наистина понесе печалта ни,
И със скърбите ни се натовари;
А ние Го счетохме за ударен,
Поразен от Бога, и наскърбен.

5. Но Той биде наранен поради нашите престъпления,
Бит биде поради нашите беззакония;
На Него дойде наказанието докарващо нашия мир,
И с Неговите рани ние се изцелихме.

Твърде интересно е да отбележим, че в тези стихове постоянно се посочва - нас, ние, нашите, Той, Него, Неговите...

Вие разбирате, че Иисус не е правил нищо за себе си - Той понесе нашите немощи и нашите болести, но ние мислехме, че Той беше поразен и наскърбен от Бога.

Той беше наранен поради нашите престъпления, не поради Негови престъпления, Той беше бит заради нашите беззакония, не поради Негови беззакония...

Всичко, което Той направи, направи го заради нас!

Последната част на 5-ти стих казва в оригинала на Библията - в Неговите рани ние се изцеляваме (сегашно време в оригиналния текст на Библията)
Ако обърнете внимание на: 1Петр 2:24. Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте.,
вие виждате, че там е казано, че вие с Неговата рана оздравяхте!
Но някои казват, че в този стих се говори за духовно изцеление, но не за физическо, защото се казва за грехове и престъпления.

Преди всичко, трябва да се отбележи, че думата, която използва Петър - "изцелени" в целия Нов Завет в оригинала се използва само за физическо изцеление!

Тя никога не е дадена с посочване на духовно изцеление. По времето на Иисус Христос записите на Стария Завет вече са били преведени на гръцки език и думата в цитата от посланието на Петър "изцелени" това е същата дума, която е използвана и в Исая 53 - "в Неговите рани ние се изцеляваме (сегашно време в оригиналния текст на Библията)

Тази дума се използва отново в Стария Завет във връзка с това, че храмът бил изцелен. Т.е. не става дума за тялото на човека, а за физическото възстановяване на храма. По такъв начин, тази дума никога не се отнася за духовно изцеление. Затова, ако някой твърди, че става дума за духовно изцеление, то той не познава Писанията.

Има една книга "Изкупление и изцеление на тялото" с автор Т.Дж. Макроссон. Това е най-добрата книга за изцелението. Този автор е бил изследовател на гръцкия и еврейския език за презвитерианската общност. Той е бил професор по гръцки и еврейски език в семинарията. По неговото време той е бил общоприет учен по гръцки език. Този автор казва - "Ако някой от библиолозите твърди, че изцелението на тялото не е част от плана за изкуплението, това говори, че този човек не е изобщо никакъв библиолог, не знае гръцки и еврейски език, но също и че е лъжец"

Той е казал така, защото лично е посветил много години в изучаването на гръцкия език и темата за изцелението.

И така ние с вас започнахме да разглеждаме Исая 53 глава до 5-ти стих. Ние също ще се докоснем до 11 и 12. Ние отбелязахме, че Исая казва - "в Неговите рани ние се изцеляваме" - (сегашно време), но в 1Петрово 2:24. се казва - "с чиято рана вие оздравяхте" (минало време). И така нещо се е случило по средата между Исая 53 и 1Петр 2:24. Как Петър е могъл да промени времето на глагола изцелява? Нещо се е случило, което е променило сегашното време на глагола "изцелява" употребен в Исая, в минало време - "били сме изцелени", "оздравяхме" употребен в 1Петр 2:24, което е станало в определен момент от времето?

Единственото нещо, което се е случило, това е разпятието на Иисуса Христа!

Ние може още по-близо да се приближим до отговора в Матей, където е казано:

Матей 8:

16. А когато се свечери, доведоха при Него мнозина хванати от бяс; и Той изгони духовете с една дума, и изцели всичките болни;

17. за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва:

"Той взе на себе Си нашите немощи,

И болестите ни понесе".

В това време, когато Иисус е вършел всичко това, мястото в Писанието в Исая се е изпълнявало в сегашно време!

По този начин, по времето на Иисус не е станала промяна на времето на глагола от сегашно в минало време.

Така ние идваме по-близо до разпятието на Иисус. Всички изцеления в Стария Завет са станали, защото Исая е казал, че "В Неговите рани ние се изцеляваме" Исая е посочвал към бъдещето, когато на Иисус ще бъдат нанесени рани. Раните са от ударите с камшик, пръчки, удари по лицето, трънения венец, т.е. Иисус преживя удари и получи рани до момента на Своето разпятие. Но ако Пилат бе освободил Иисус? Изцелението би било на разположение, но не и спасението.

Аз се стремя да ви донеса това, че изцелението е било в раните от камшика и от ударите върху тялото на Иисус.

Всеки човек, който е преживял изцеление е бил изцелен с раните на тялото на Иисус!

Т.е. хората в Стария Завет след пророчеството на Исая са били изцелени в аванс, предварително въз основа на това, което Иисус ще понесе на Себе Си.

Всички изцеления в Стария Завет са се основавали на вяра в това, което Иисус ще извърши. Ако Иисус не би понесъл на Себе Си ударите, тогава всички изцеления биха били незаконни. За тях нямаше да е заплатена цена!

Например(кой има на сметка някакви пари)? (помислете за това, колко имате вие?)

Можете ли да дадете на някого 5 гривни(парична единица) без затруднения?

Ако вие имате 10 гривни, тогава вие можете да дадете 5 гривни.

Ако вие имате 1000 гривни, ще се затрудните ли да дадете на някого 5 гривни? Не, защото вие не сте в загуба. Ще ви бъде ли нужна вяра, за да дадете 5 гривни? Не. Защо? Защото вие знаете, че имате сметка и в нея има пари. Но ако вашата банка каже, че вие нямате сметка в тази банка, вие ще кажете - "извинете аз мислех, че имам, ето, моите документи, че аз имам сметка в тази банка". Но на вас ще кажат - "извинете, това са просто хартийки", но аз ще кажа - "да, но, тези хартийки доказват, че аз съм вложил тук пари"

И така Иисус умря, страдайки и понесе рани на тялото Си. Това факт ли е или измислица? Факт е. Вие имате ли нужда от вяра за фактите?

Напр. на вас не са ви нужни факти, за да знаете как се казвате.

И така, Иисус понесе рани и това е факт, вие сте изцелени и това е факт.

Ето, тук на книгата, черно на бяло е написано, че аз съм изцелен.

Който казва друго, той лъже.

Бог е истинен, а всеки човек е лъжлив. Иисус понесе рани и изцелението стана факт!

Нужна ли ни е вяра във фактите?

Нужна ли е вяра, за да приемем Христа? Да!

Вие сте Го приели и вие сте в Него!

В Него има изцеление!

Клиентите на банките имат членска карта. Когато аз влезна в такава банка, от мен никой не иска да покажа сметката си в тази банка. Трябва само да покажа картата си на клиент. Ако аз имам карта, аз мога да взема, каквото ми е нужно. Всичко, което трябва да знам е това, че аз съм клиент на банката.

На небесата им е все едно за какво ще молите. На вас ви е нужно изцеление - ето, изцеление! Бъди в Исуса и получи изцелението!

Аз имам Неговото име и вяра в Него! Но нужна ли ми е вяра, когато се намирам в Него? Не. (Аз вярата вече я имам и затова съм в Него.)

Когато вие купувате кола, трябва ли твърдо да вярвате, че в нея има скоростна кутия? Не, кутията влиза в комплекта.

Изцелението идва с Исус. На невярващият човек е нужна вяра, за да получи изцеление, той няма право на него(защото не е в Исус).

Вие имате Исус!

Павел казва:

Римляни 8:32. Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?

Бог ни е дал всичко необходимо за живота и благочестието. Отнася ли се изцелението към живота?

Ако вие сте болни и не получите изцеление, ще умрете, нали? Но има проблем. Господ - Завещателят умря и ни остави завещание. Но лъжецът и измамникът ни говори, че за нас няма нищо, няма завещание и ние се съгласяваме с неговата лъжа вместо да показваме завещанието си и да му кажем, че е лъжец!

Затова ако ние сме в Исус вяра за изцеление всъщност не ни е нужна.

В 1863 година е бил издаден указ за освобождението на робите. Президентът А. Линкълн, представител на цялото правителство на САЩ издал указ за освобождение на робите, над които той не бил собственик. В този момент всички роби били обявени за свободни съгласно закона. Обаче болшинството роби не разбрали за своето освобождение в продължение на последващите 100 години. Защо те не са се възползвали от дадената по закон свобода в страната още преди 100 години? Те се примирили с робството. Но в крайна сметка те казали, че им е достатъчно и ще се борят за своите права.

Исус със Своите рани изкупвайки придоби нашето изцеление преди 2000 години. Но до тогава, докато вие се примирявате със своите болести, вие ще бъдете в робство!

Веднаж вие трябва да вземете решение - "Всичко това не може да продължава повече така, Исус е моят Изцелител, а дяволът е лъжец и той

не може повече да държи моето тяло във вериги, затова, тяло, ти ще слушаш Божието Слово и ще бъдеш в съответствие с Него! "

Ето как ние се изцеляваме и оставаме изцелени! Преди всичко, с това в което аз вярвам и моята вяра отхвърля всички тези нападки. Затова в самото начало на атаката аз излизам на разходка и се моля до победа, докато всички симптоми на болестта не се махнат! Важното е да не позволиш на болестта да се вкорени. Ако това е атака на моето семейство, аз казвам -"дяволе, за всяка минута която си тук аз ще намеря 5 човека и ще се моля за тях"! Той знае за какво говоря и се маха.

Преди всичко вие трябва да потвърдите своята решимост да победите. Повечето хора приемат това, което идва върху тях като казват - "това трябва да е Божията воля"

Не, Божията воля е писана в Библията и е, че Бог стои в защита на угнетените!

Амин!

УРОК 12.

Въпрос: Правилно ли е да се обръщаме към лекарите?

Във Втори Летописи се разказва за цар Аса, че той се разболял, но в болестта си не потърсил Господа, а потърсил докторите.

2 Летописи 16:12. А в тридесет и деветата година от царуването си, Аса се разболя от болест в нозете; обаче, макар болестта му да ставаше твърде тежка, пак в болестта си той не потърси Господа, но лекарите.

Болните хора, които страдат, не трябва да пострадат още повече и от нас. Ние трябва да ободряваме, въздигаме, да назидаваме. Но в същото време ние трябва да проповядваме истината.

Джон Лейк в своето време е бил много точен. Тогава имало страшна епидемия, която по целия свят засегнала около 20 милиона души! Той отивал при разни хора тогава. Хората ги оставяли в зона за карантина, изолация. Но той отивал при тях и нарушавал забраната за карантина, за да се моли за тях. Няколко пъти са го арестували.

Александър Дауи са го арестували 100 пъти! за година за практика по медицина без лицензи.

Веднаж точно по средата на неговата проповед го арестували, защото го ненавиждали заради проповедите му против греха и корупцията. Отвели го в затвора, но цялата църква останала на мястото си и го чакала. Той като пристигнал в затвора, подписал се и се върнал в църквата и довършил проповедта си.

Когато Дауи започнал своето служение, той говорил, че хората трябва да се отказват от лекарствата и лекарите, също той им забранявал да ядат свинско месо, да употребяват алкохол - да не го пият, нито да се разтриват с алкохол, нито да го използват за горене в ламбата. Той бил много строг, дори прекалено.

Неговата дъщеря веднаж нарушила неговата забрана за алкохола и наляла спирт в старата ламба. Ламбата паднала, счупила се и нейната дреха се запалила. Нейното тяло било много обгоряло. Когато тя почти умираше Дауи дошъл при нея и казал, че ще се моли за нея, ако тя се разкае за това, че е нарушила неговото правило. Това за мен е трудно разбираемо, как е възможно да се постъпва така със страдащия човек.

Когато Лейк ходел по домовете, където са били болните под карантина, той видял как полицията нахлува в дома да го прибере. Но той излезнал през задния вход и отишъл в друг дом.

Когато аз започнах да изучавам живота на Божиите мъже от миналото столетие и общувах с техните роднини, аз разбрах, че според онова време ако сте се обръщали към лекарите, вие сте грешали.

По-късно било допуснато да се посещават лекари, за което дори започнали да казват, че лекарите са "Божии ръце".

Знаете ли защо хората умират? Защото те се опитват да живеят с чужди откровения, с откровения на някой друг.

Аз веднаж слушах в църквата за един проповедник, който е живял преди половин век. Той имал прекрасно учение за изцелението и вярата. Но имаше много противоречия в неговото служение. В неговата църква умирали хора, бебета и деца.

Ако вие искате да имате вяра за своето изцеление, това е чудесно.

Ако имам нужда от помощ, аз ще я потърся.

Но, ако вие имате дете, което се нуждае от помощ, молете се и вярвайте на Бога и правете всичко, което ви е нужно, но аз мога да ви кажа, че вие можете да решите за себе си кога щв ви бъде нужна медицинска помощ, но вашето малко детенце не може да направи нищо за себе си само!

Не принуждавайте никого да страда заради вашата неспособност да произведете плодове на вяра!

Ако вие се молите и нищо не се случва, обръщайте се за помощ към лекар!

И при друг случай ще продължите битката. Това според вас може да не изглежда като вяра. Но аз не възнамерявам да чакам докато хора страдат в своите болести, докато някой няма да стои до края, за да ни докаже, че в него има вяра. Не трябва те да страдат. Не поставяйте хората под правила, по които вие сами не живеете.

Лейк е живял така, както сам е учил. Той веднаж в една проповед е попитал в залата - "кой от вас пие таблетки"?

Веднаж той окачил съобщение в служението си, на което било написано - "поканвам всички лекари, които се съмняват в дявола, поканвам ги на служението за чудеса, за да видят Божията сила!"

Той поставил лекарите в един списък с дявола и скептиците. Аз не бих се осмелил да отида толкова далече.

Веднаж една лекарка премина обучение в нашето училище няколко пъти в годината. Аз много говорих с нея и след година тя закри своята клиника и я превърна в място за изцеление, защото тя видя по-големите резултати чрез молитвите за хората, отколкото чрез операциите им.

Мнението на Лейк за лекарствата било изразено така - "ако вие приемате лекарства върнете се вкъщи и ги изхвърлете в тоалетната и след това се извинете на тоалетната"

Но трябва да признаем, че по това време лекарствата са били в по-голямата степен бъркотия. Днес също много от тях са просто бъркотия. Химиотерапията - това е най-жестокото лечение. Възможно е, че е добре да я има, но тя също така убива и всичко останало освен раковите клетки. Убива всички клетки и здравите, и лошите, това не е Божий метод. Човек може след химиотерапията да живее, но не казвайте, че това е Божия път. Защо Бог би престанал да използва съвършения път, например, както Иисус и би се обърнал към несъвършения.

Ние и по-нататък ще продължим да разглеждаме темата за изкуплението и изцелението и ще дадем примера за медната змия в пустинята. Когато Израил започнаха да съгрешават, тогава се появиха змии, които ги хапеха и те отидоха при Моисей, и молеха за помощ.

Той се обърна към Бога и Бог каза да направят една медна змия и всеки, който погледне на нея ще бъде жив! И така всеки, който след това е гледал на тази змия се е изцелявал!

Иисус стана грях.

Змията, това е преобраз на греха, Иисус стана този грях и понесе вместо вас това проклятие на греха. Интересното е, че на върлината не е бил издигнат образ на човек, а на змия.

Ако вие обърнете внимание на знака на медицината, вие можете да видите образ на прът и змия увита на него. Вие също можете да видите, че в знака на медицината или в символа се среща прът и с две змии. (това е т.нар. жезълът на Ескулап - Богът на медицината). Единственото място, където можете да намерите змии в Библията, това е в двореца на Фараон. Когато Моисей хвърли своя жезъл, той стана на змия. Тогава магьосниците хвърлиха своите жезли и те станаха на змии. Змията на Моисей погълна змиите(жезлите) на магьосниците.

Съвременната медицина прилича на магия. Магьосници и лечители използват всякакъв вид прахове и ги смесват. Така, както и медиците.

40% от това, което правим на изцелителните служения, това е да коригираме грешките на лекарите. Това не са непременно умишлени грешки, но те ги правят. Аз ще ви кажа статистиката за медицината. Ако вие се пригответе да отидете на лекар, на вас действително ще ви е необходима вяра там. Всяка година умират повече хора поради неправилни диагнози, отколкото за 12 години война във Виетнам.

Гледайки статистиката ние се ужасяваме, колко всичко може да бъде ужасно, но въпреки това ние им поверяваме живота си.

Затова, когато хората са изпробвали всичко, тогава те се обръщат към Бога. Лейк казва за такива хора, у които Бог е последната инстанция: "Слава на Бога, че аз не съм Бог. Ако тези хора биха дошли при мен, аз бих им казал - "защото ти си се доверявал на всички други, иди пак при тях..."

За Божия народ Бог трябва да бъде първата инстанция!

Той трябва да бъде за нас алфа и омега - Първият и Последният!

Аз не казвам вие да не се обръщате към лекарите, ако ви е нужна медицинска помощ, обръщайте се. Но не бързайте към лекаря, научете се да вярвате на Бога.

Има Бог, Който е най-добрият Лекар!

Причината, поради която Лейк е бил против лекарите се заключава в това, че сам той е учил за лекар. Лейк е цитирал изказването на един много известен за своето време лекар, който е бил личен лекар на кралицата на Англия. Той казал: "Всяка медицинска практика се основава на експерименти и отчита своето подобрене според резултатите за смъртността". Когато лекарите експериментират върху човеци и те умират,

тогава те променят своя метод на лечение. Ако вие искате да се обърнете за помощ към тях, то моля, само, че на вас ще ви е нужна твърде много вяра. Бог може да направлява техните ръце, но не казвайте, че това са Неговите ръце.

Въпрос: Трябва ли аз да ходя със счупен крак и да казвам, че той е изцелен?

Преди всичко аз преживях това.

Много хора спорят по повод на изповедта.

Ако вие изповядвате това, в което не вярвате, вие лъжете.

Ако вие вярвате, тогава говорейки за това, вие не лъжете.

Да, кракът е счупен, но вие казвате, че той е здрав, ако вярвате със цялото си сърце.

Давид каза - "Аз вярвах и затова говорих" Най-напред той е вярвал, а след това е говорил.

Псалми 116:10. Аз повярвах, затова говорих;

Вие не трябва да изповядвате това, че кракът е здрав, за да повярвате в това.

Затова само, когато вие вярвате, само тогава започнете да говорите! Но не за това, за да повярвате. Разбира се, че когато започнете да говорите дълго думи на изповед, вие ще започнете да вярвате в тях.

Но, когато вашият крак ви боли и е счупен, това не е време, за да говорите, че той е здрав, за да повярвате в това.

Вие трябва да се научите да ходите в това постоянно, вярвайки, че с Неговите рани вие сте изцелени и не гледайки на това, което виждате!

За пример, ние имаме огромни самолети, които тежат много повече отколкото няколко камиона. Тези самолети с такава тежест могат да летят. Те са по-тежки от въздуха и да летят всъщност не е на базата на тяхното тегло. Ако аз тласна такъв самолет от стръмна скала надолу, дали той ще полети? Той ще падне и няма да лети. Какво ще го накара да падне? Законът за гравитацията, за земното притегляне. Явява ли се законът за гравитацията факт? Да.

Библията ни говори за закона на вярата. Законът за вярата това е закон!

Всеки закон има в себе си последствия при неговото нарушаване.

И така, законът за земното привличане има последици. Но тъй като хората са изобретателни, те са измислили закон за аеродинамиката или закон за левитацията. Когато самолетът се засили, той набира скорост и под неговите крила се проявява закона за левитацията, който вдига самолета. Когато самолетът лети дали престава да действа закона за земното притегляне? Не. Но как тогава лети самолетът? Законът на гравитацията отстъпва на по-висшия закон. Законът на левитацията при достатъчно набиране на скорост превъзхожда закона за земното притегляне.

Законът на вярата превъзхожда закона на факта, (на това което се вижда в момента)!

Счупен ли е кракът? Да, това е факт. По такъв начин за да ускорим самолета до закона за левитацията е необходима писта за излитане и за закона на вярата. Колкото по-силен е двигателят, толкова по-къса писта е нужна. Но ако самолетът се забави достатъчно в движението си, тогава отново в първенство встъпва законът за притеглянето и самолетът ще падне.

Законът на вярата превъзхожда законът на факта.

Когато вие само започнете каквото и да е в сферата на каквото и да е, е необходимо време и ускорение, засилване, за да може законът на вярата да започне да превъзхожда закона на факта, (на това, което се вижда в момента). През всичкото това време вие карате по пистата за излитане. Това не означава, че нищо не се случва. Вие набирате скорост за момента на отлепването и излитането от пистата. Когато вие наберете необходимата скорост става това отделяне, отлепване и законът на вярата встъпва в сила. Когато това се случи, тогава става изцелението. Вие може да летите сам, самостоятелно, но ако вие се намирате в средата на хора, които нямат такава вяра, като вас, те ще ви дърпат надолу, тогава законът на вярата ще отстъпи на закона на фактите.

След това вие отново ще бъдете с тези, които имат вяра и отново ще се въздигнете. Това се нарича раздвояващи се мисли или колебание на морските вълни т.е. когато вие сте нагоре вие действате по закона на вярата, а когато сте надолу, в ниското вие действате по закона на фактите. Това не е ваша вина, но по-скоро на тези, които са редом до вас! Ето защо колко е важно да подбирате за себе си тези, с които да общувате. Ето, това е едно от нещата, на които е учил Джон Лейк, когато е говорил за наличието на духовна сила. Той е наричал това общение с вярващи, общение с тези които имат подобен дух, същия дух!

По-добре е да бъдеш сам, отколкото с този, който не е напълно съгласен с вас.

Вие с него не можете да отивате заедно. Ще вървят ли двама, ако не са в съгласие?

Амос 3:3 Ще ходят ли двама заедно, Ако не се съгласят?

Това не означава, че всички няма да са съгласни за всичко с вас, но е нужно да се намери съгласие в най-главните, в най-важните принципи.

Аз реших, че аз ще вървя напред, така далече, както мога. Ако аз искам да ходя по път, аз мога с лекота да намеря множество, всякакви религиозни групи и да бъда с тях!

Но аз исках да имам истината и да имам твърдост.

Плътта няма да ви помогне, когато вашето дете умира. Всичко, което ще бъдете в състояние да направите в подобни случаи е да съжелявате и да казвате на другите, че съжелявате за тях. Но истината ще прозира от вас.

Аз пожелах да узная, да науча как да постигна победа и реших да вървя към това.

Когато Бог ме призова от източното бойно изкуство и самоотбрана, аз вече имах няколко училища и това беше моя доход за семейството ми.

Бог каза, че Той иска да използва моите ръце, за да изцеляват, а не да убиват. Аз затворих своите училища и не знаех какво да правя.

Нямаше църкви, които да ме поканят, нито нещо, което бих могъл да започна да правя.

Нямах доходи и аз попитах Бог какво трябва да правя. Тогава бях изправен пред много силно изкушение да открия отново училище с великолепно заплащане. Пътувайки по пътя за работа в едно кафене за бързо хранене аз попитах Бога - "Господи, какво искаш Ти аз да правя, аз имам изкушение да започна отново училище"?

Бог ми отговори много ясно - "Въпросът не е в това, Аз какво искам ти да правиш, но в това какъв искам Аз ти да бъдеш!""Аз искам ти да бъдеш Мой син и Аз искам ти да бъдеш щастлив"!

Аз бях петдесетник и мислех, че за Бог не е важно дали съм щастлив или не, тъй като вярващите хора, които виждах около себе си не бяха щастливи служейки на Бога.

Той попита - "Когато си мой син, какво те прави щастлив?"

Аз отговорих на това с лекота, че обичам да проповядвам Евангелието, да се моля за болните и да възкресявам мъртви. Той каза - "Сега ти знаеш какво бих искал Аз ти да правиш"

Аз се отказах от предложението да открия школа и напуснах работата си в кафенето. Пристигнах вкъщи и казах на жена си, че аз напуснах и сега трябва да проповядвам.

Никой не знаеше за мен, нямаше нито покана за нещо.

Жена ми по това време работеше.

Аз казах, че ще търся Бога и ще науча от Него какво да правим. Жена ми каза, че ако съм напуснал работа, то аз няма да седя вкъщи без работа. Тя каза, че когато сутрин тръгне за работа, аз също трябва да стана, за да се моля и да постя, и да правя всичко възможно, за да получа отговор.

Аз ставах заедно с нея и включвах хваления и се молах по 3 часа, търсейки Бога. Аз се прекланях пред Него и Го питах - какво да правя.

Някой тогава ни се обади и каза, че чул за мене, защото сме имали успех в молитвите за болни. Но ние се молахме в своя дом тайно?!...Казаха ми че синът на това семейство, което ми звъннаха, лежи парализиран. Помолиха ме да отида, като казаха, че ще ми платят за пътя.

Аз поисках разрешение да взема със себе си своята дъщеря.

Ние пристигнахме при тях и ние не бяхме в църква, но в дома им. Домът беше пълен с хора, които бяха дошли за молитви. Аз учих за изцелението и се молих. След това похапнах и отидох в друга къща. Ние се молихме и проповядвахме по 12 часа. За една седмица се молихме за 200 човека. 40 човека имаха смъртоносен стадий на рак. В края на седмицата всичките 40 бяха изцелени! От 200 човека, за които се молихме само 2-ма не се

изцелиха, докато бяхме там. Аз започнах да научавам, да узнавам откъде се взема силата. От молитвите или от поста? Какво катализира, ускорява, усилва силата? Всички около мен се молиха и постиха, не видяха сила, но твърдяха, че именно оттам идва силата.

Преди да реша аз да постя и да се моля дълго, аз реших да се убедя и да проверя това, колко далече мога да отида единствено чрез вярата?...

*И така, както казва Кърри Блейк ето, в продължение на тридесет години той изучава истината за Божественото изцеление и сега ни дава част от това за 3 часа - поучение обогатено и от неговия личен практичен опит.
Амин!*